ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. MÁRCIUS 24. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM

DÉLSZLÁV RAJZÓRA

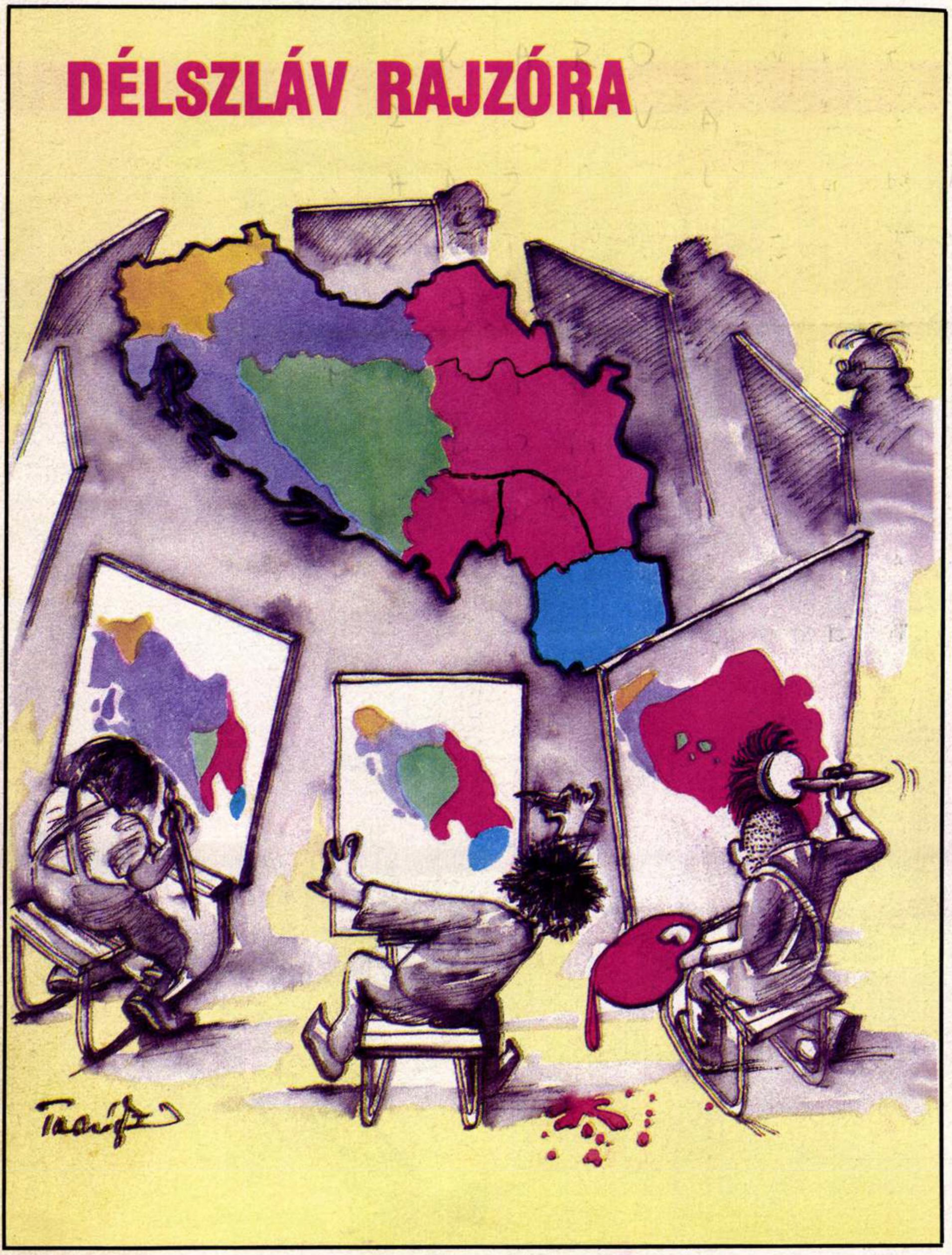

TARNÓCZY ZOLTÁN RAJZA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Bíró András
Bodnár Gyula
Bólya Péter
Cser Gábor
Csukás István
Fekete Gyula
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
Iszlai Zoltán
Mátyás István
Walter Béla

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Riedl Katalin
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán
Tóth Antal

BODNÁR GYULA:

MENNYBŐL AZ ASZTAL

– Jó estét, Ahmed apó! Miért lesi az eget? Csak nem a bárányfelhőket akarja beterelni éjszakára?

– Az ángyod térdét, Mirkó öcsém. A vacsorát várom.

– Azt ne mondja, hogy aknavetővel fogják ide lőni magának a városból.

– Mit érdekel ez téged? Én sem firtattam, hogy apádék miből lőtték ki azt a rakétát, ami leberetválta a fejem felől a buditetőt!

– Jól van na! Ezt most minek kellett felhánytorgatnia? Amikor a maga fiának a repeszgránátja punkosra nyírta a fater kedvenc anyakocáját, mi meg tudtuk állni szó nélkül.

– Persze. Megálltátok szó nélkül. Viszont alig telt el tíz perc és napalmmal gyújtottátok fel a galambdúcomat!

– Már megint csúsztat, öreg! Az nem napalm volt, csak egy közönséges lángszóró. És nem bosszú volt, hanem a gyereknek akartam megmutatni, hogy milyen is az a sültgalamb, ami nem repül az ember szájába.

– Azt az anyád tyúkján is bemutathattad volna. ...Vagy inkább az apádén! Annak még anyád is örült volna.

– Hagyja a faterékat, öreg, van azoknak bajuk elég. A múltkor levágtuk a japán kakast, és amikor anyám hozzáfogott megkopasztani, a szomszédok rögtön etnikai tisztogatásról kezdtek sutyorogni.

– Maradj már csendben, mindjárt hullik a csomag.

– Csak nem a Clinton-menűre vár, öreg?

– És ha arra várok? Akkor mi van? ...Odanézz! Már ereszkedik is lefelé. ...Milyen szép nagy csomagnak látszik!

– Úgysem ehet belőle a gyomorfekélye miatt.

– Most azt hiszed, hogy nagyon okosat mondtál, mi? A Clinton fiú tudja, hogy az öreg Ahmednek diétázni kell. ...Megírtam neki.

– Feleslegesen körmölt. Mindent zsírral csináltak, mert az olaj embargó alatt áll!

– Akkor majd a csokoládét eszem ki belőle.

– Hogy a koleszterinje az égbe menjen?

– Akkor mit csomagoltak be? Rágógumit? Barbie babát? Pravdát?

– Aszalt szilvát, és müzlit. Meg mikrosütőbe tehető készételt.

– Honnan vegyek én olyan, ...olyan micsodás sütőt?

– Majd kölcsönadom magának a Milos sógor radarját. Azzal még a tábortűz parazsáról is grillezhet.

– Tudod mit? Inkább azt a tarackot add kölcsön, amit az orosz önkéntesektől kaptatok.

– Nem a ládabontót akarta mondani?

– Nem. Jól hallottad, az ágyút kértem!

– Ez nekem magas, öreg. Most enni akar vagy lövöldözni?

– Enni. Csak előbb le kellene fektetni a minaretet!

– Megőrült? Két napja az egyik gránátunk éppen csak súrolta, és maga máris a Biztonsági Tanácshoz rohant! Most meg maga akarja szétlőni? ...Miért?

– Mert amíg mi idelent a kajáról ugattunk, addig odafent a minaret erkélyén harsogó müezzin elkapta előlünk a csomagot!

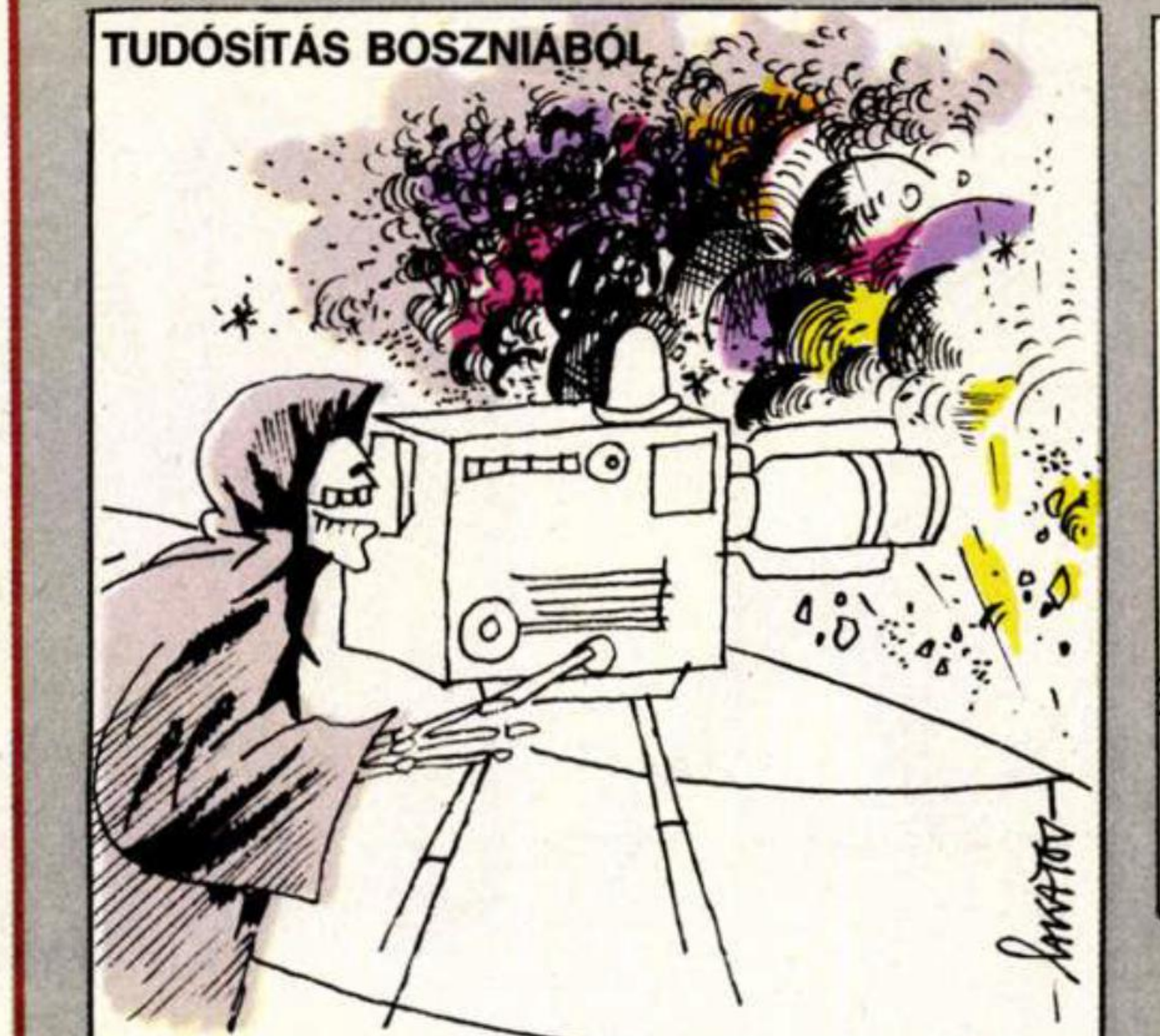
TUDÓSÍTÁS BOSZNIÁBÓL

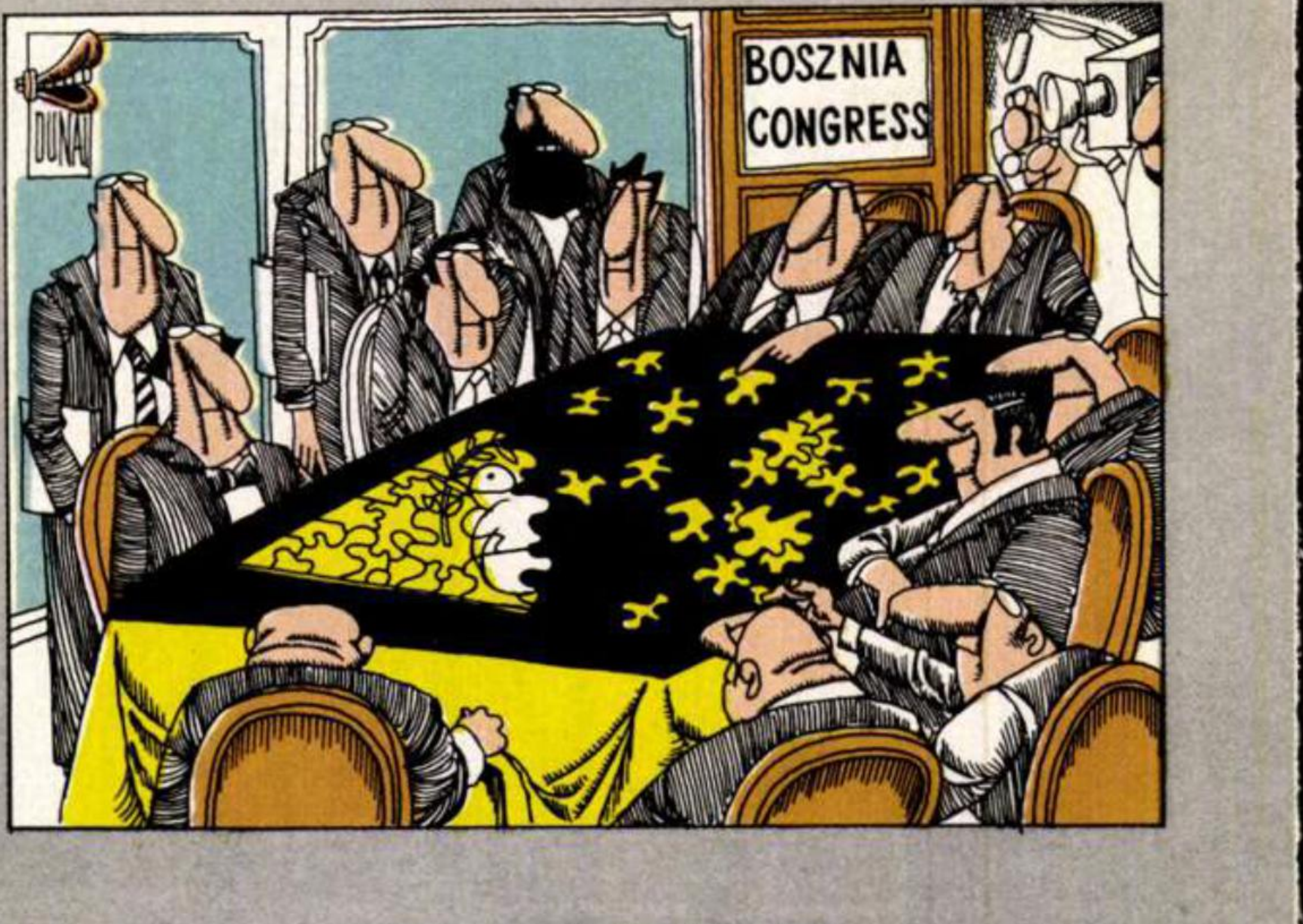

A szerbek harckocsi-akadályokat állítottak fel az udvari határátkelőnél

UDVARI-ASABBAK IS LEHETTEK VOLNA...

BOSZNIAI LÉLEKHARANG

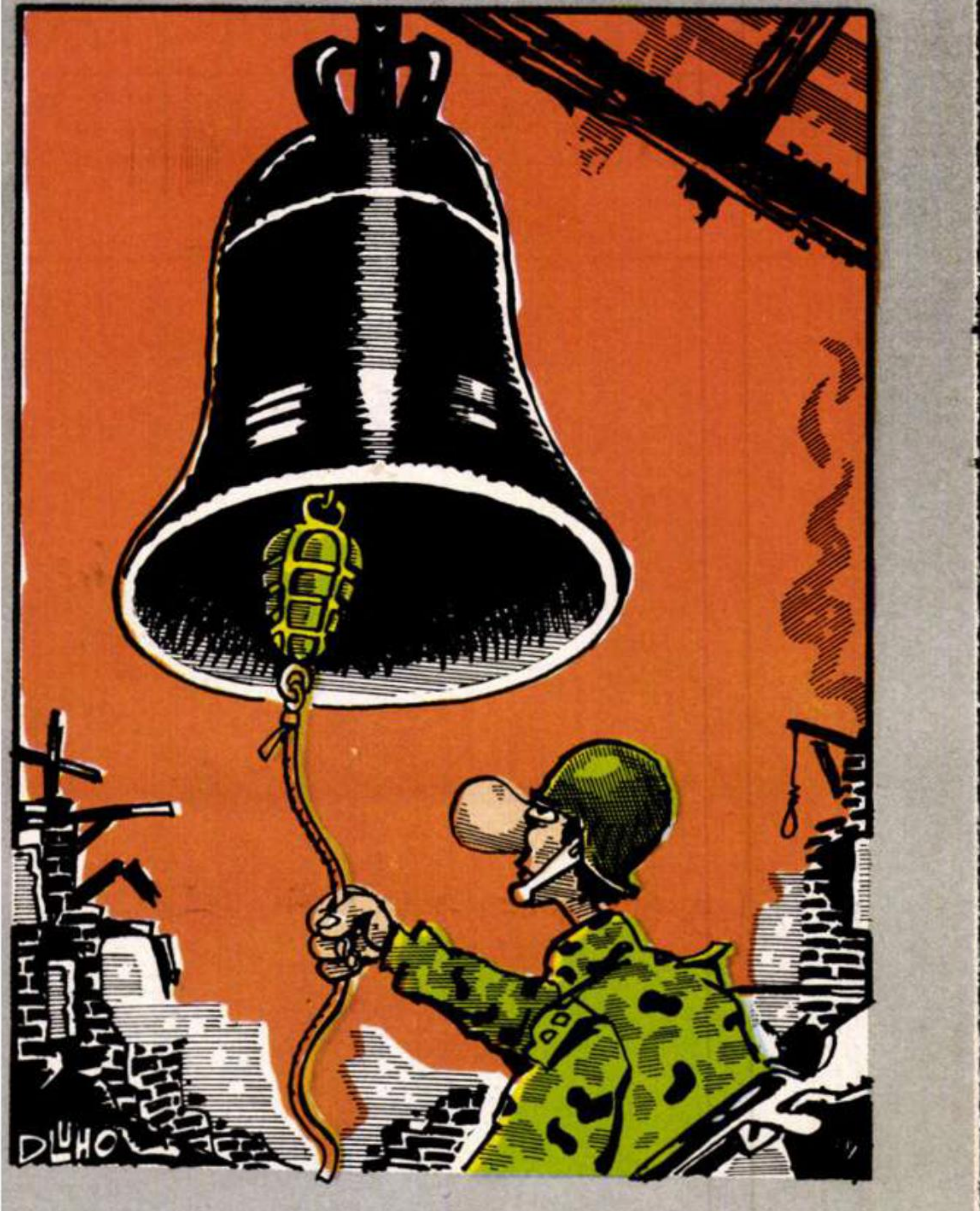

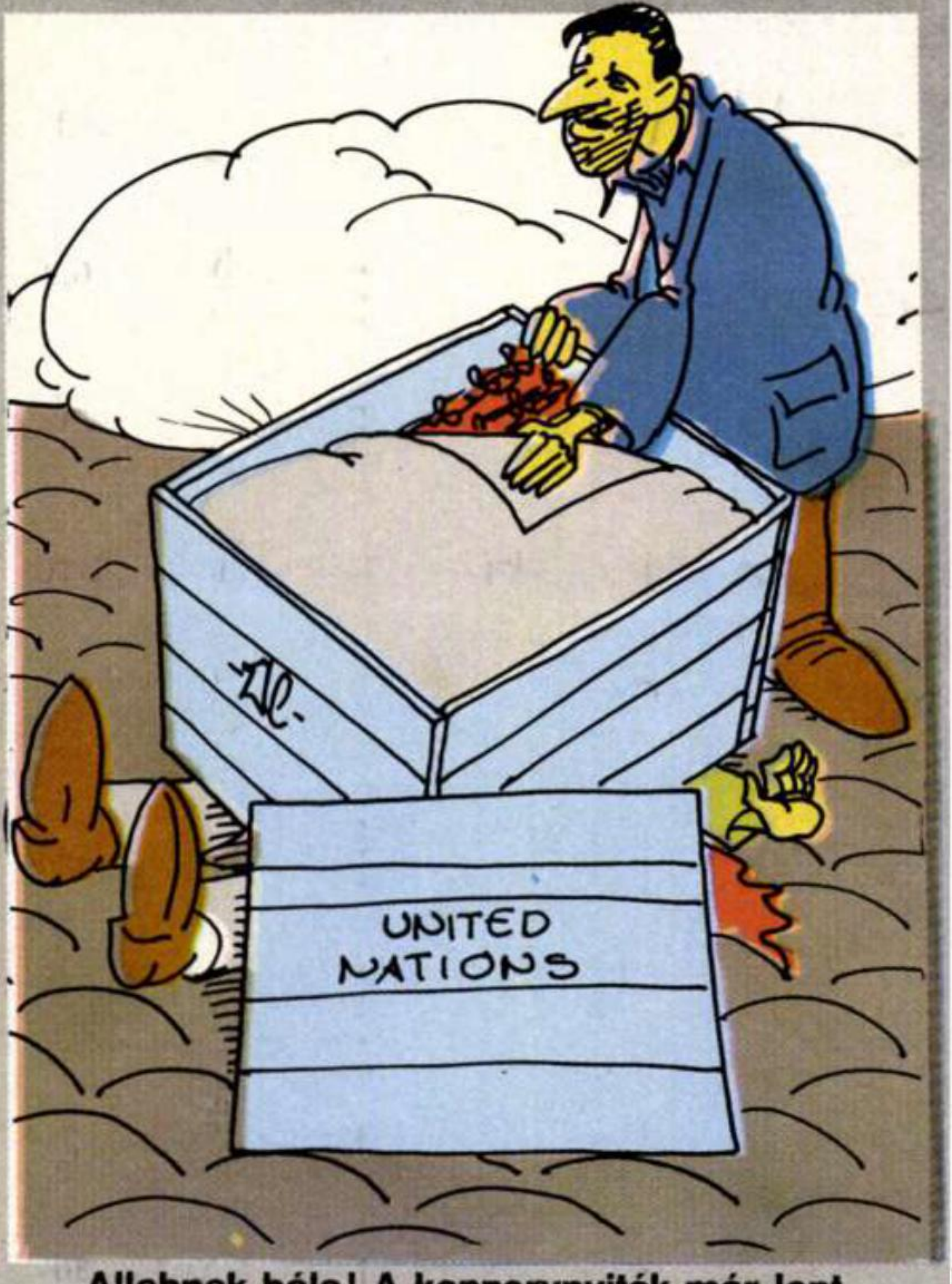

– Allahnak hála! A konzervnyitók már lent vannak.

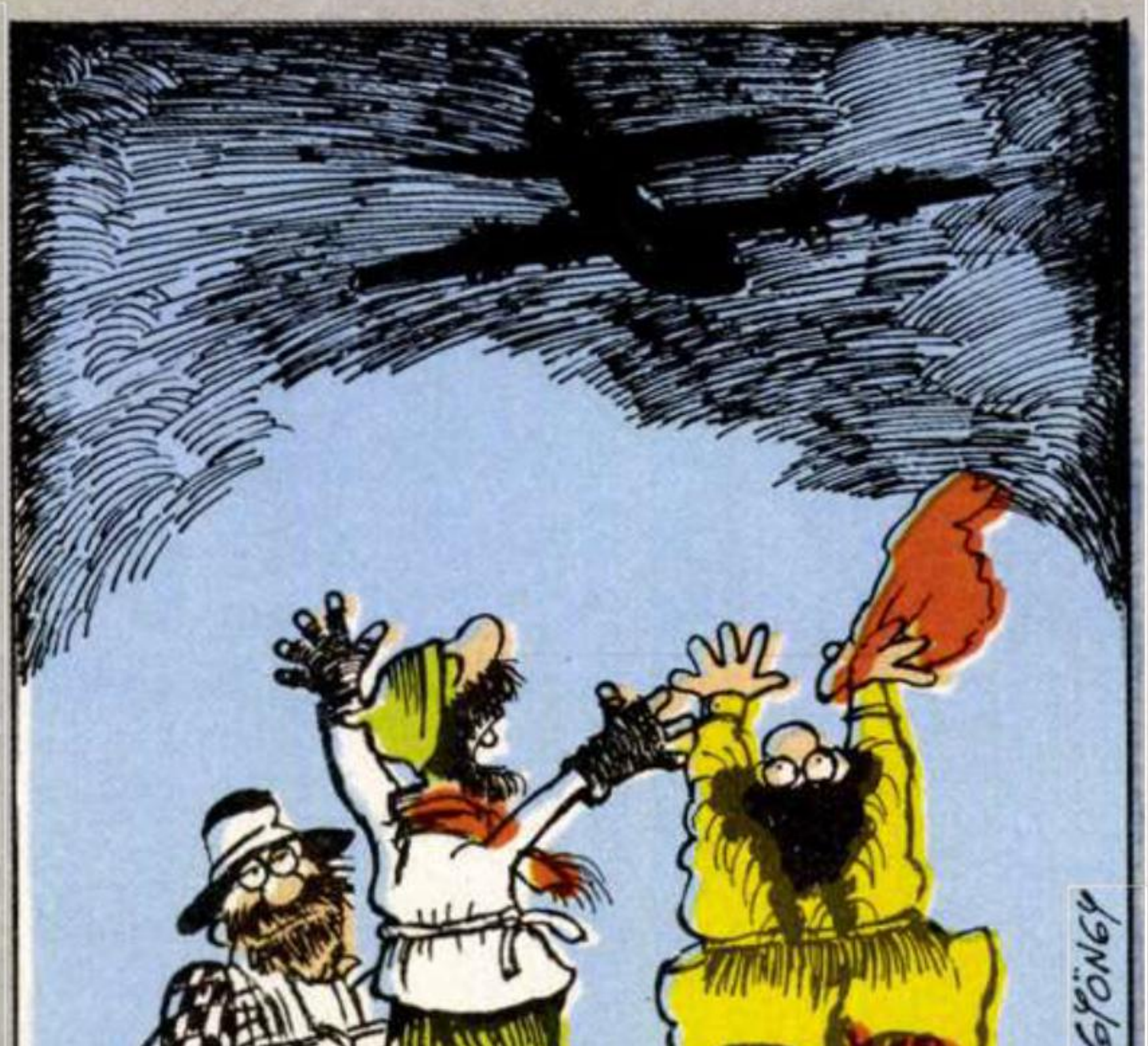

– Hahó, amik! Ide, Magyarországra is ledobhattok néhány ládával.

SZERBIAI JÖVŐKÉP

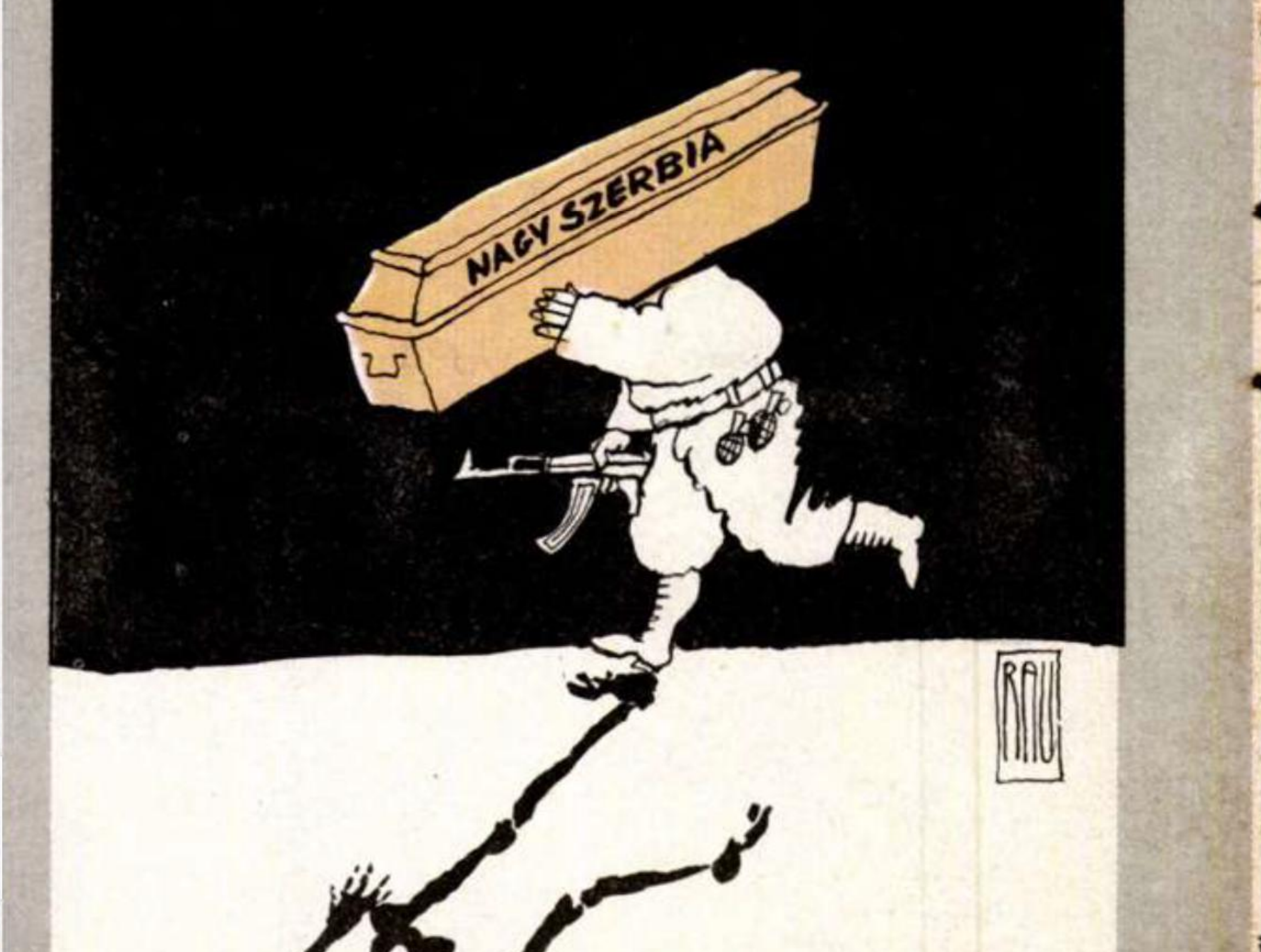

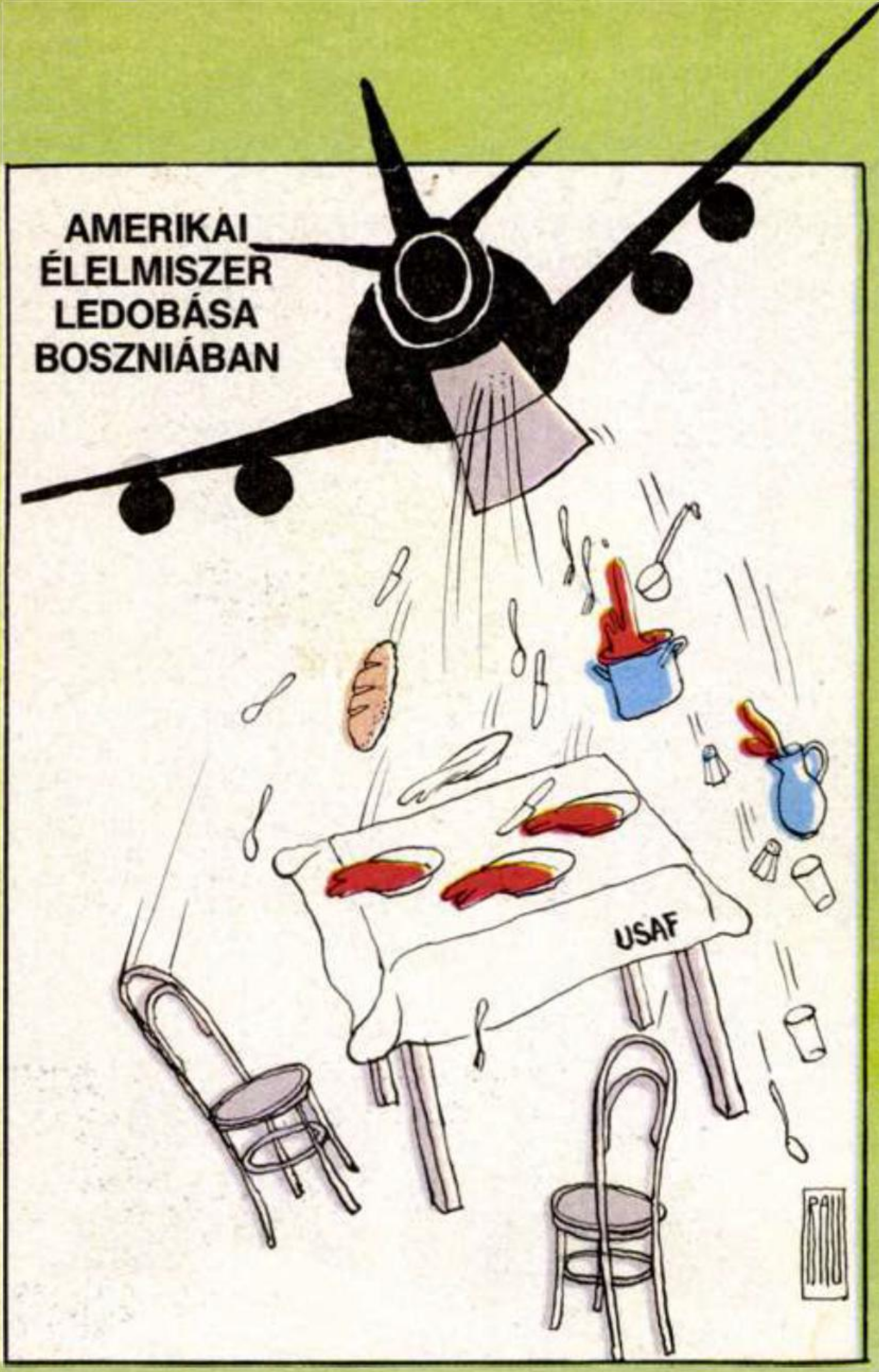
AMERIKAI ÉLELMISZER LEDOBÁSA BOSZNIÁBAN

VALAHOL BOSZNIÁBAN

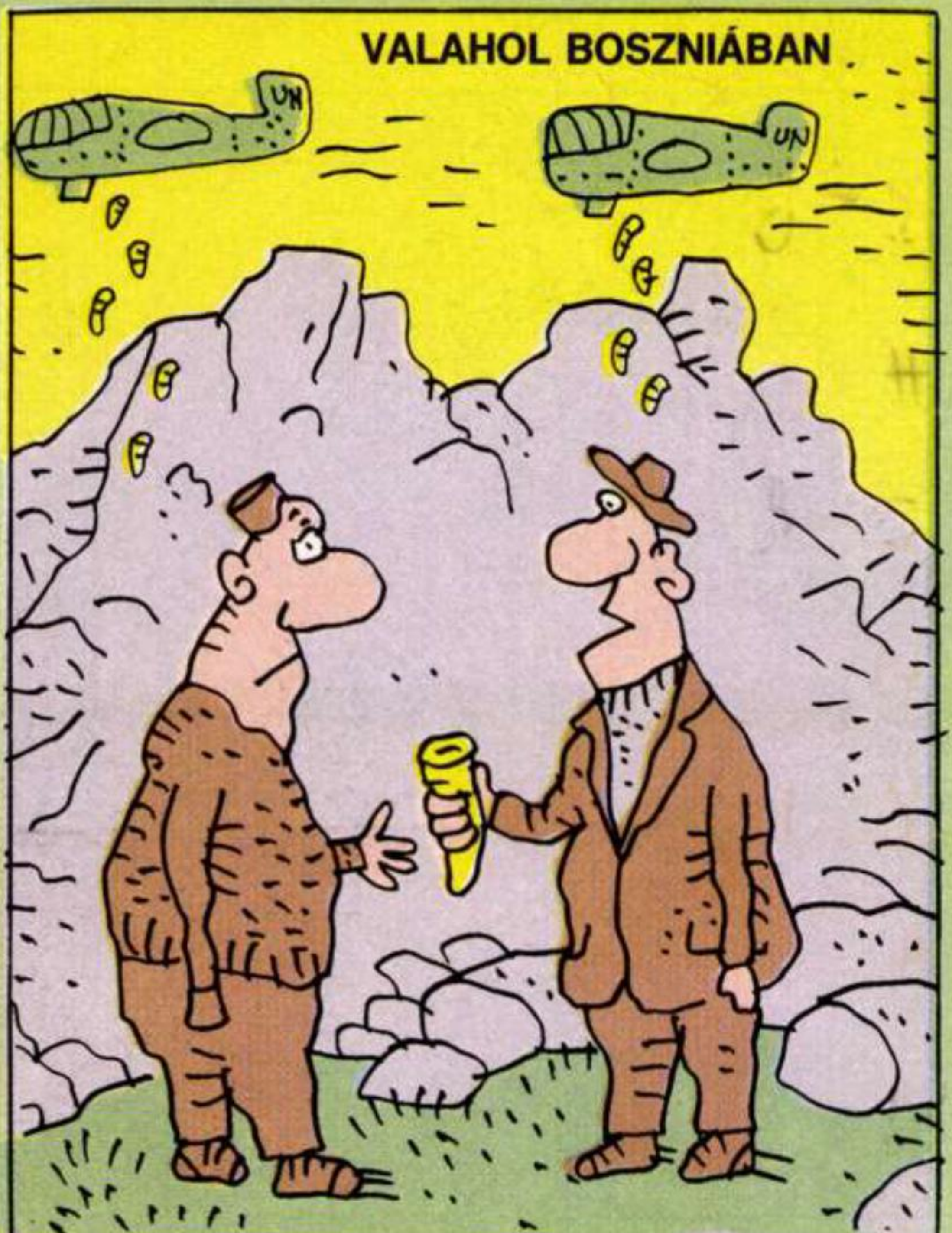

– Ezeket a hot-dogokat az amerikaiak dobták le, sajnos az összes virsli a szerbek felett hullott ki.

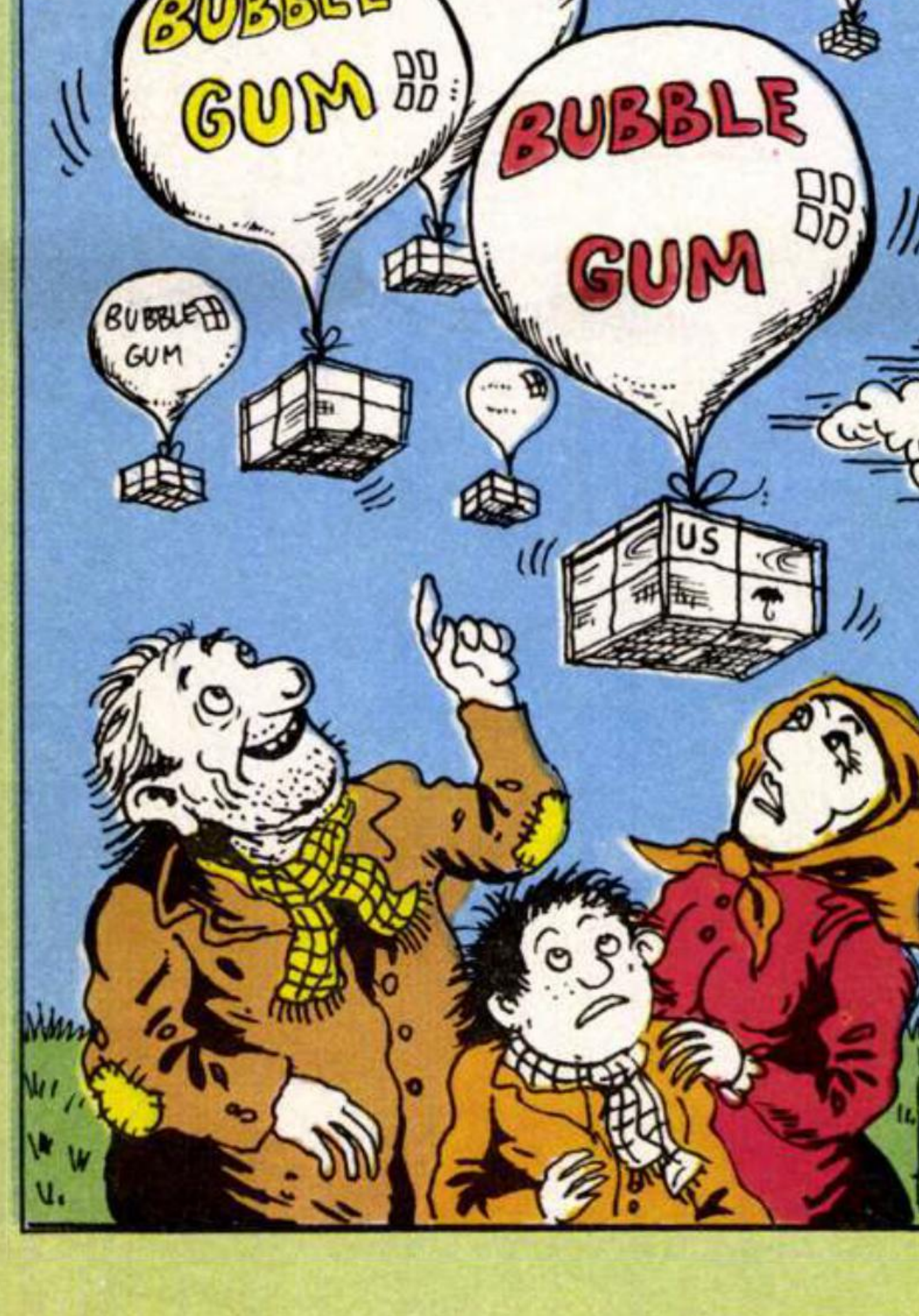

KORLÁTOZOTT KATONAI AKCIÓ

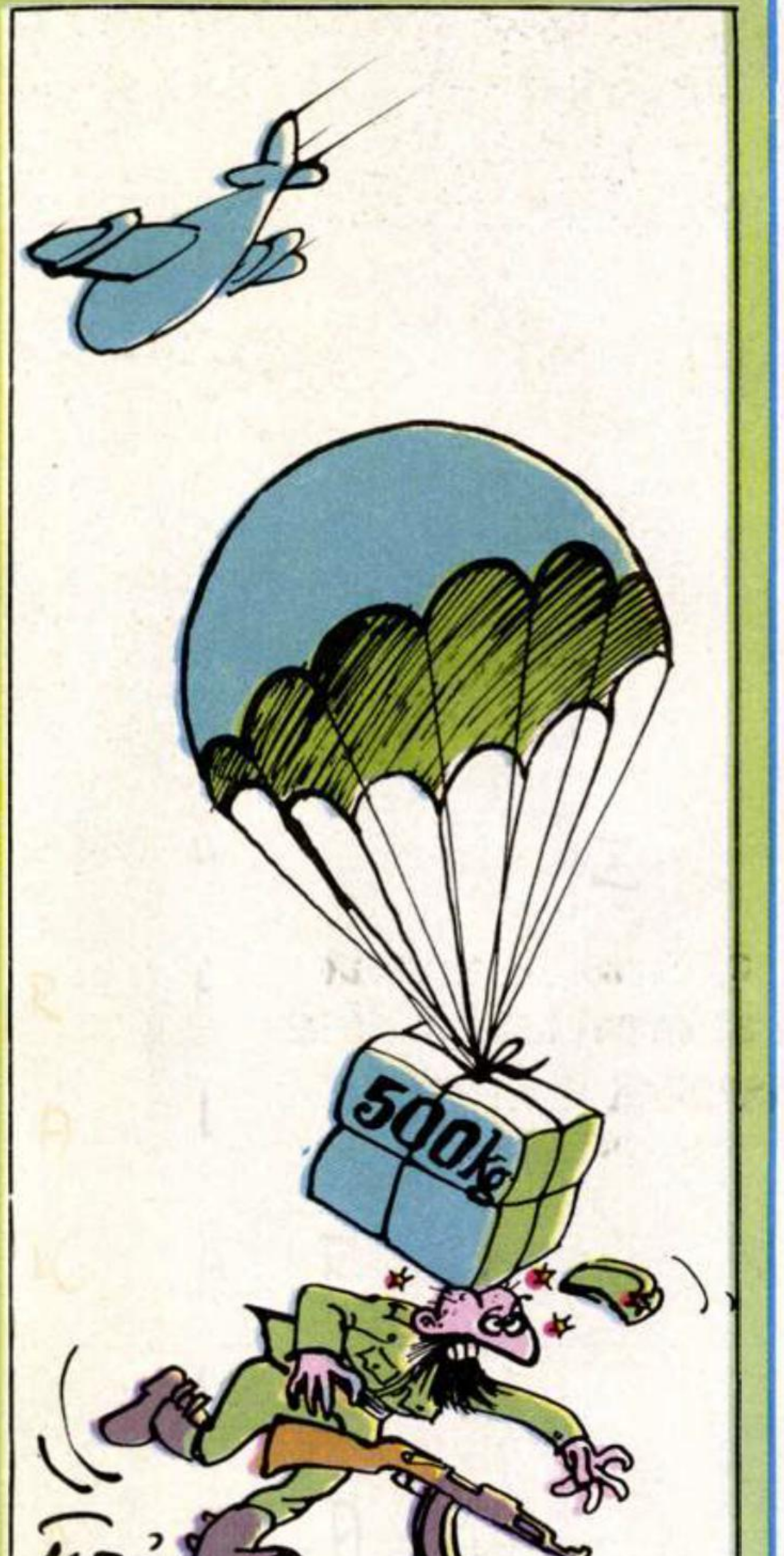

Humanitárius csomagküldő-szolgálat

HÁL' ISTEN, EZ NEM A HOME SHOPPING!

BOSNYÁK SORS

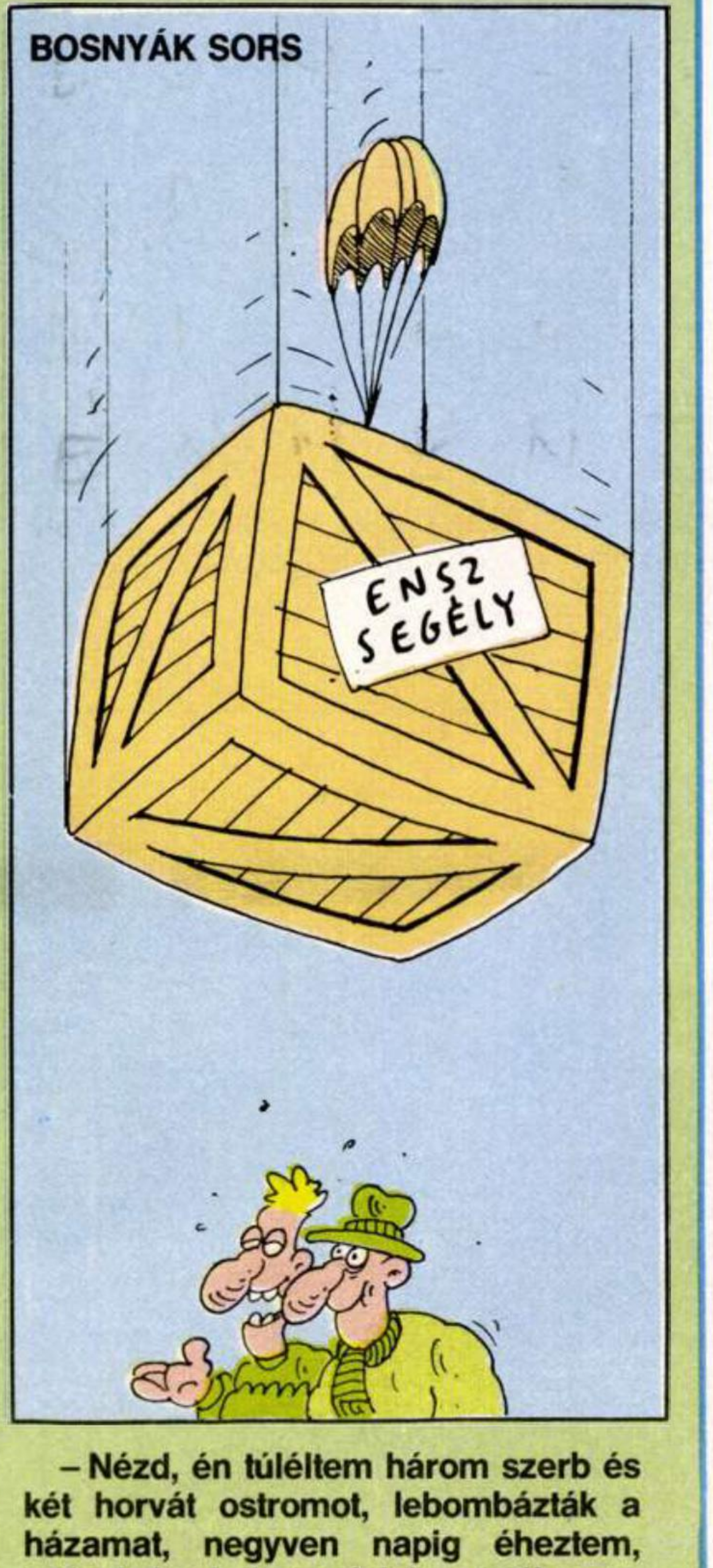

– Nézd, én túléltem három szerb és két horvát ostromot, lebombázták a házamat, negyven napig éheztem, szóval, ha belegondolok, ennél rosszabb velem már nem történhet.

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Vannak dolgok, amelyekkel nem lehet viccelni.

Első hallásra igaznak tűnik a fenti mondás, ám ha jól utánagondolunk, kételkedni kezdünk.

Nincsenek kevesen azok, akik a sors különféle kegyetlen csapásait humorérzékük segítségével élték túl. Mint például Halmai Imre, a negyvenes évek közkedvelt pesti mulattatója, aki épp a napokban ünnepelte nyolcvanadik születésnapját, és akinek ezúton is kívánunk még sok átkacagott, boldog esztendőt. Nos, Halmai megjárta a haláltáborokat is. Egy alkalommal új „csoportot" hoztak a lágerbe, akik között Halmai felfedezte régi barátját, G. Dénes György dalszövegírót. G. Dénes – becenevén Zsüti – társaihoz hasonlóan teljesen lerongyolódva érkezett. Lába csomagolópapírba bugyolálva, testét pokróc- és zsákmaradványok takarták. Halmai ujjongva fogadta:

– Jó napot, Zsütikém! – Majd végigtekintve barátja öltözékén, irigykedve megkérdezte: „Mondja, hol dolgoztat?"

No persze egészen más, ha valaki a saját, vagy a vele azonos körülmények közt sínylődő sorstársa sanyarú helyzetén képes akasztófahumorral felülemelkedni –, és megint más, ha valaki kellemesen fűtött szobában, karosszékben ülve élcelődik szerencsétlen sorsú emberek bőrére. De könyörgöm, mit tegyen a humorista, ha azt olvassa, hogy az áldozatkész amerikai kormány sok hasznos dolog mellett *rágógumit* dobál le éjszakánként a háború sújtotta Bosznia éhező népének?

Nem, nem azon a szerencsétlen muzulmán családfőn akarok viccelődni, aki élete kockáztatásával kutat a csatatéren az égből potyogó élelmiszercsomag után, hogy végül rágógumit vigyen koplaló családjának, és aki a sors e kegyetlen tréfáján aligha tud szívből kacagni. Még azt sem kívánom gúnyolni, akit áldott jó szíve arra ösztönöz, hogy rágógumival segítsen a rászorultakon. Csupán arra szeretném felhívni az olvasó figyelmét: milyen hozzáértéssel oldják meg a világ dolgait a tengeren túlról.

Az ismert anekdota jut eszembe Mária Teréziáról. A császár- és királynő, amikor megtudta, birodalmában szép számmal akadnak éhezők, akiknek kenyérre sem telik, ártatlan naivitással kérdezte: „Akkor miért nem esznek kalácsot?" Nem volt szavaiban árnyalatnyi cinizmus sem, csak éppen nem tudta elképzelni, milyen az, amikor valakinek betevő falat se jut.

Egy igazi amerikai nem tudja elképzelni az életét rágógumi nélkül. Reggel elkezdi a kérődzést, és csupán az étkezések tartamára függeszti fel, mert akkor másra kell a szája. El sem tudja képzelni az életet rágógumi nélkül. Azt hiszi, a nélkülözés csúcsa az, ha valaki nem jut rágógumihoz. Tiszta szívvel és lelkesen adja hát a rászorulóknak, így akarja megoldani gondjaikat.

Igen, van egy nagyhatalom, amelyben a rágógumi a legfontosabb. Persze, ez még mindig sokkal jobb és egészségesebb, mint a vodkára épülő birodalom. Ott a vodkahiány a legelviselhetetlenebb. Nemrégiben kitűnő recepteket hallhattunk a tévéből, miként lehet fenséges italt előállítani. A moszkvai koktél kölniből, hajszeszből, bútorlakkból és – nem tévedés! – lábdezodorból áll, ennek kortyolgatása jelenti a mennyei élvezetet… Hogy ilyen összetételben kotyvasztották-e, nem tudni, de egy biztos: már nálunk is megjelent a hamisított vodka – jó itvágyat hozzá!… Hírlik, nemsokára orosz gépek is megjelennek Szarajevó felett ajándékcsomagokkal. Vajon mit fognak leszórni?!

Mindenki a saját szokásaiból indul ki, mindenki a saját szája íze szerint kíván segíteni…

Mi, magyarok is szívesen elnyammogunk a rágógumin. A vodkát sem vetjük meg – különösen, ha nem lábdezodorból kotyvasztották. De egyik sem lételemünk. Éppen ezért ne külhonból – akár innen, akár onnan – magyarázzák el nekünk, hogy számunkra mi a legfontosabb –, mert akkor az már nem magyarázás, hanem oroszozás vagy amerikazálás. Engedjék meg nekünk, hogy a mi szánk íze szerint jussunk el Európába. Nem biztos, hogy frakkban vagy szmokingban fogunk megérkezni, lehet, mire odaérünk, már csak ingünk-gatyánk marad…

Csakhogy ne feledjük: hitelt érdemlő történetírók szerint az alsónadrágot az ősmagyarok terjesztették el Európában…

Ne tessék hát minket kinevetni, ha nekünk a rágóguminál és a vodkánál még ma is fontosabb a gatya…

ANGYAL JÁNOS:

SZELLEMIDÉZÉS

(A szellemes Ferencz Jóska)

A legutóbbi szeánszunkon Erzsébet királynét, Sissyt szerettük volna megidézni, de helyette Ferencz József császári és királyi őfelsége toppant a szobába, s csak ennyit mormogott maga elé: Mindent megfontoltam, mindent meggondoltam...

Amikor felemelte fejét, bátorkodtam megszólítani:

– Felség! Úgy gondolom, hogy az ön hajdanvolt politikája kísértetiesen hasonlít az elmúlt negyven esztendőnk történetéhez. Például a negyvennyolc-negyvenkilences szabadságharcunkat az oroszok segítségével verte le, vagyis behívta őket...

– Tudom, tudom, azt akarod mondani, hogy én is azt tettem, amit ötvenhatban Kádár János. Ám az én időmben dolguk végeztével azonnal hazamentek az oroszok.

– Ám utána nyakunkba szakadt a Bach-korszak, a félelem, a börtönök...

– Hallgass! Tudom mivel szeretnéd folytatni. A Rákosi-korszakkal. No de én annak idején mégiscsak kiegyeztem, nektek viszont negyven évig kellett várnotok, amíg Gorbi cár engedett.

– Ön a magyar főurakat sem kedvelte...

– A mai főurakat sem kedvelem. A lízinges Klapka neve egy honvédtábornokéra emlékeztet, a kazános Morvai pedig azt a Petőfit akarta föltámasztani, akinek volt egy mondása: „Akasszátok fel a királyokat!"

– Tudja, hogy önt okolják az első világháború kitöréséért?

– Amiért hadat üzentem Szerbiának? Utólag belátom, tévedtem. Tanuljatok a hibámból, s ti ne üzenjetek hadat nekik...

– Felség! Önről sok mindent elneveztek: hidat, csatornát, hegycsúcsot...

– Nehogy azt merészeld mondani, hogy már az is személyi kultusz volt! Alattvalóim önszántukból nevezték el rólam még a keserűvizet is, amely segedelmével uralkodásom nem feküdte meg népem gyomrát.

– Mit szól mostani Parlamentünkhöz?

– Örömmel konstatálom, hogy nem szakítottatok végleg a királyokkal. Ott trónol Zoltán, a Király, és druszám is, a kisgazda Nagy Ferenc József.

– Minek örülne a legjobban?

– Annak, ha megkoronáznátok Ottó unokaöcsémet! Úgy tetszik, rátok férne...

Felelte őfelsége, s megpödörte oldalszakállát, majd lehajtott egy pohárkával híres keserűvizéből, és gyorsan *elhajtott* az égi Burg irányába...

IRÁNY A PARLAMENT!

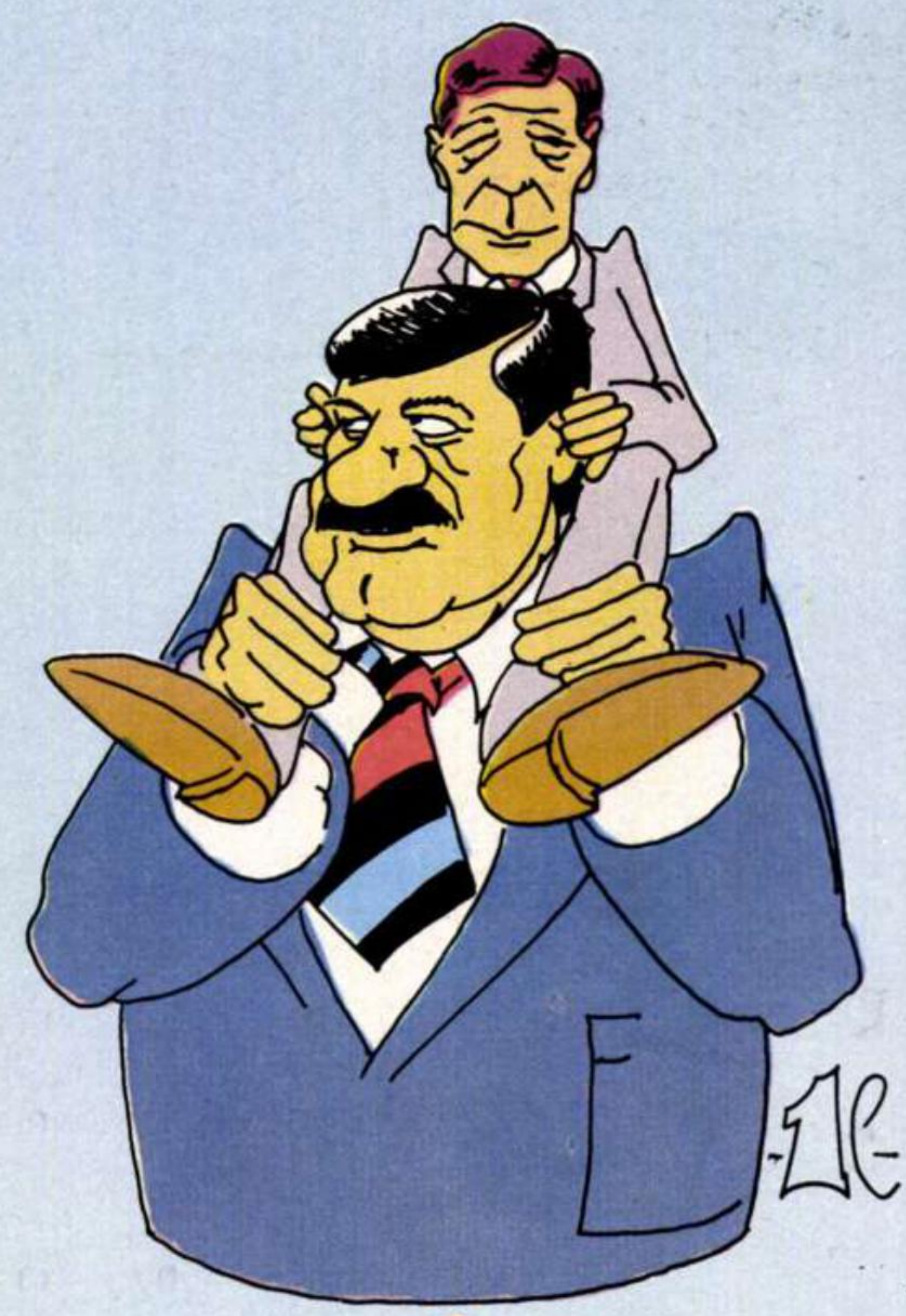

NOSZTALGIA

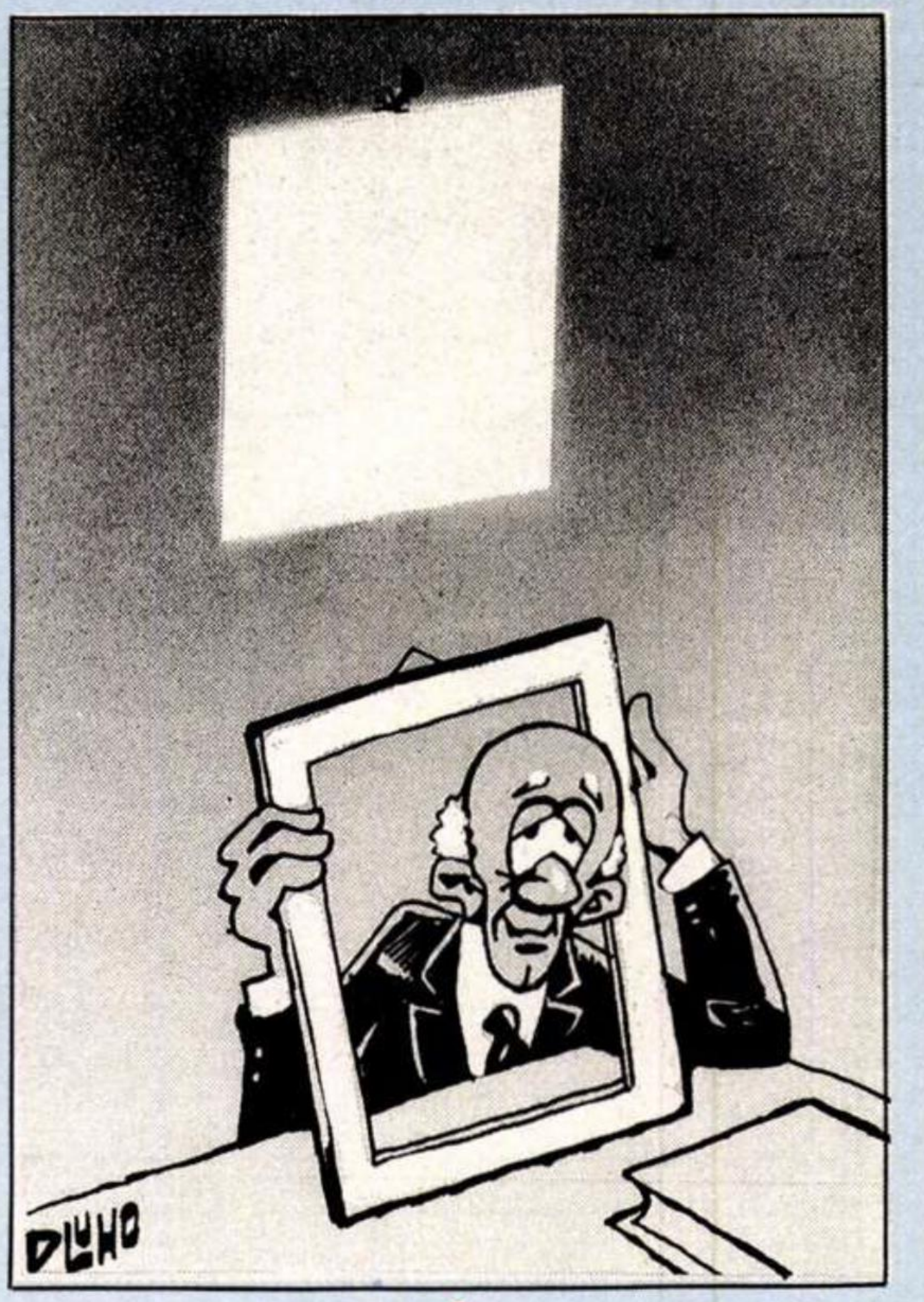

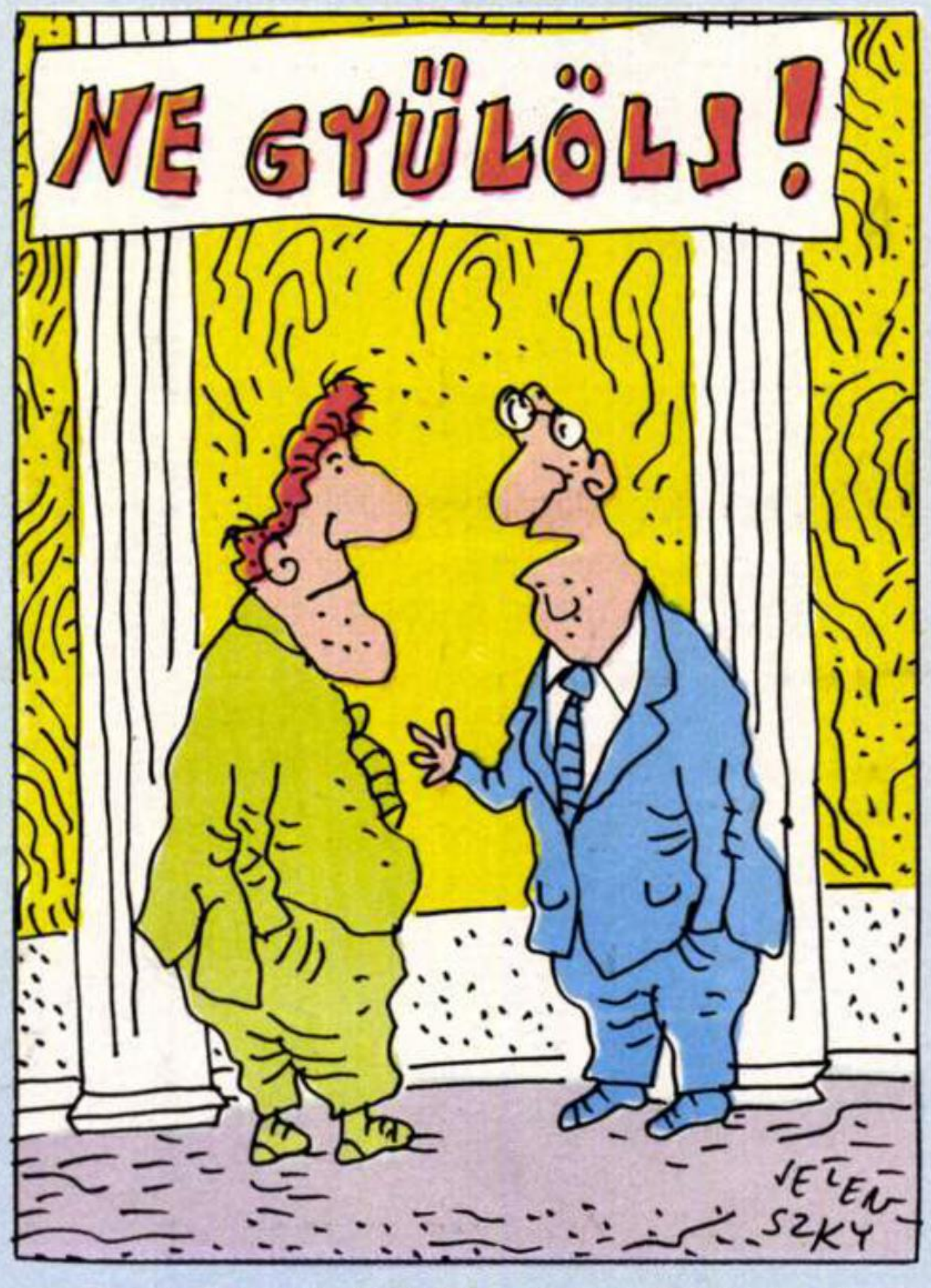

– Persze, hogy hathatósan tegyünk a gyűlölet ellen, nem árt, ha előbb felkorbácsoljuk.

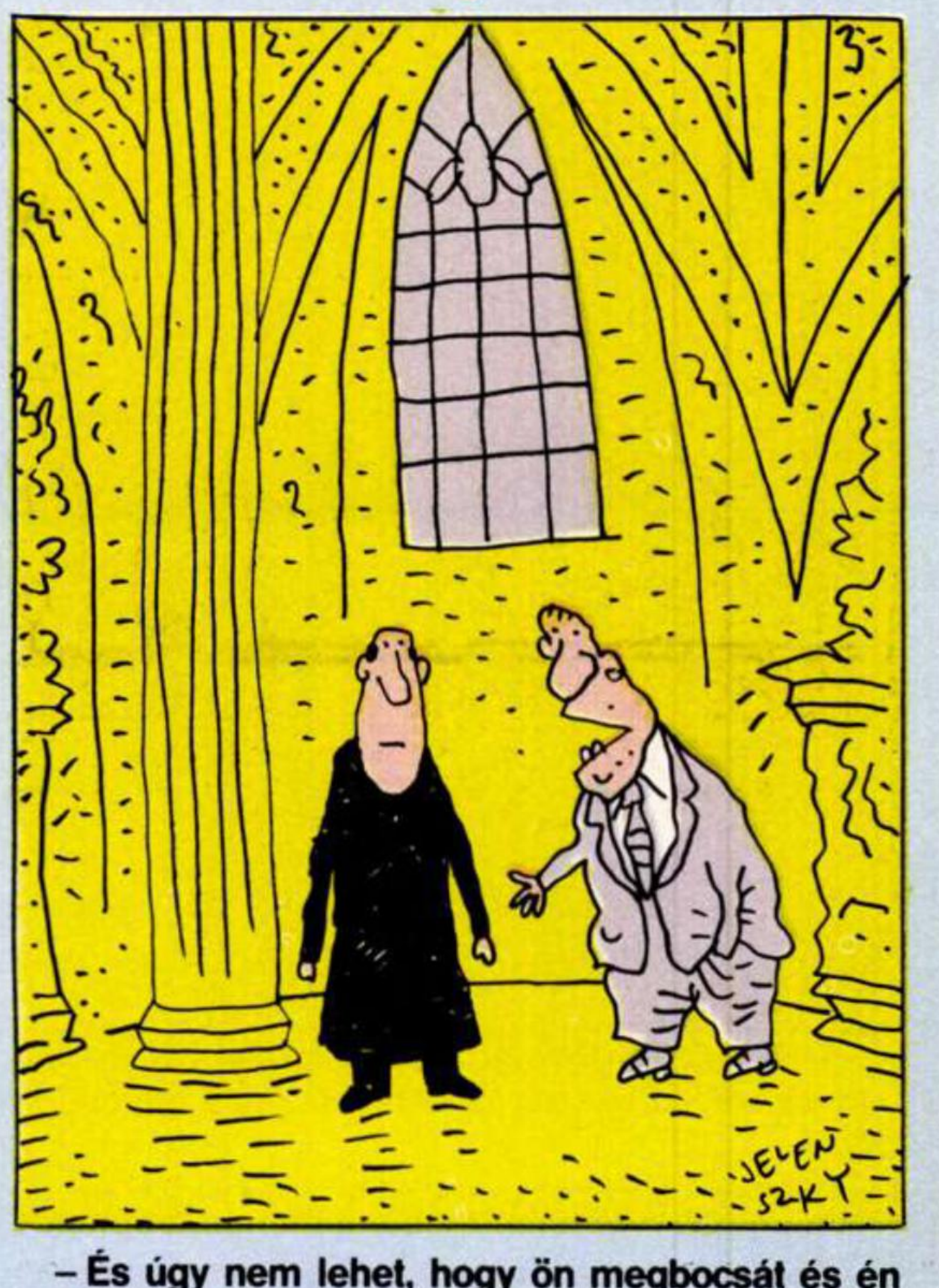

– És úgy nem lehet, hogy ön megbocsát és én meg továbbra sem gyónok?

POLITIKAI RÖVIDLÁTÁS

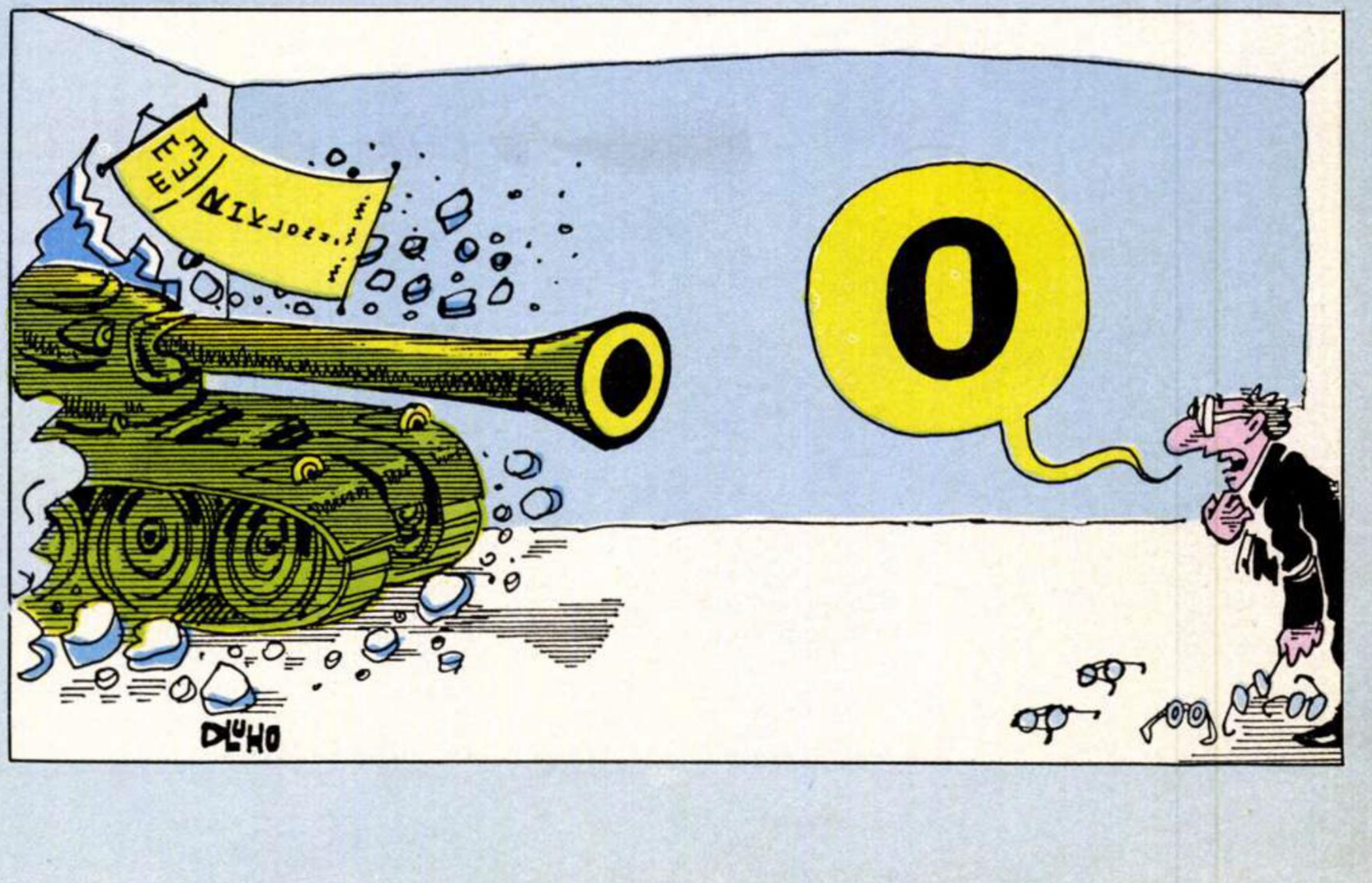

TAVASZI FESZTIVÁL

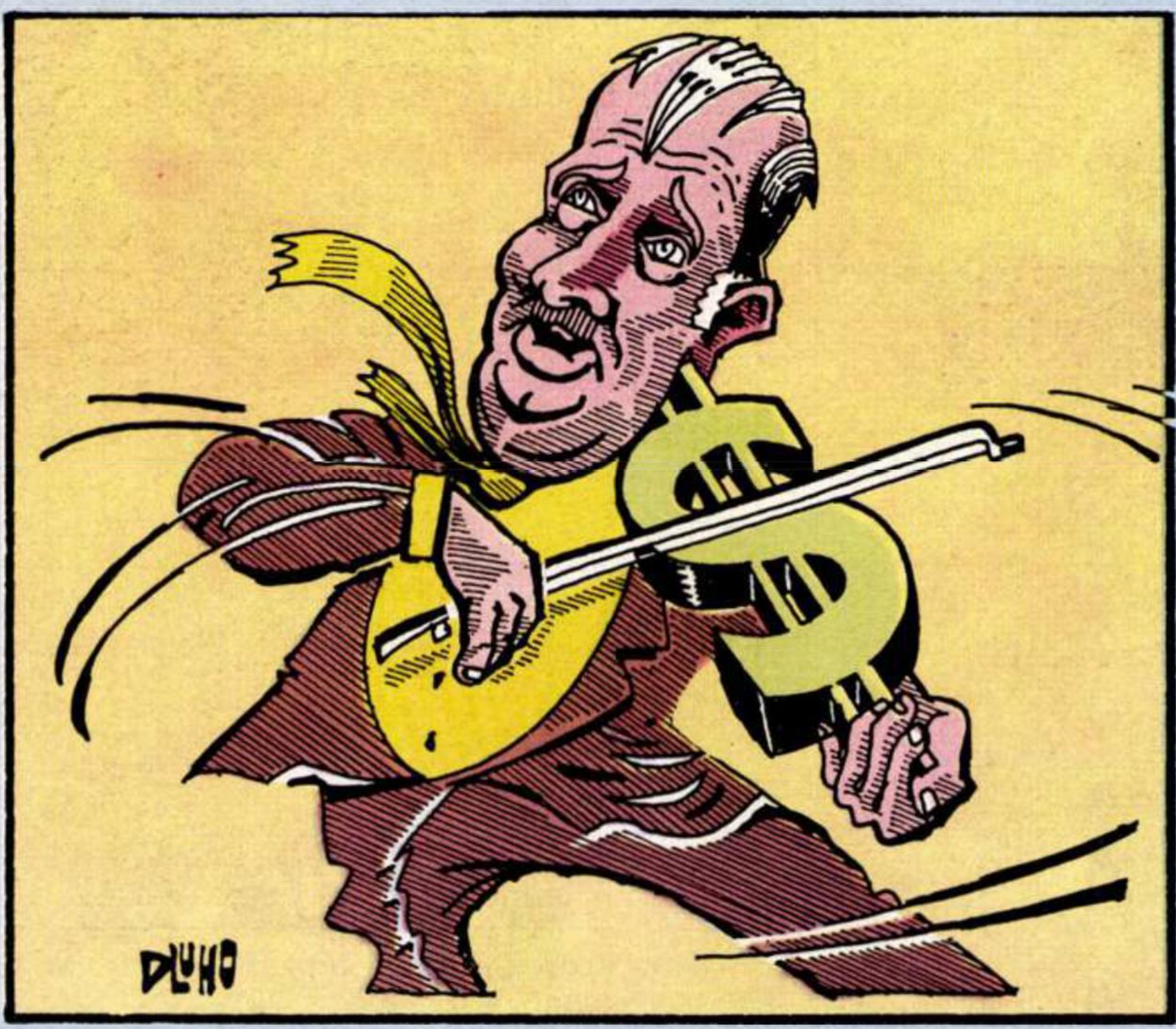

– Következik a dollária…

FEKETE GYULA:

TENGERCSEPP

Némely hatalom fenntartja magának a jogot, hogy mindig ő zárja be a vitát. Érvei fogytán – magát a vitatkozót is.

*

Akik a házat rámgyújtották, most elítélnek – csendzavarásért.

*

Intelem demokratáknak: a hülyeség, ha a többség vallja, annyival is nagyobb!

*

Mi hát a jobb: a gőzösen irracionális vagy a gőgösen racionális? Mi hát a rosszabb?

*

Ősidők óta tudja minden rosszfajta hatalom: a latrok közé vegyítve kell a krisztusokat fölfeszíteni.

*

Az öncélú hatalom már csak azért sem adhat igazat ellenfeleinek, mert a saját szempontjából mindig neki van igaza. De az öncélú hatalomnak csak saját szempontjai vannak.

*

Tapasztaltabb pilóták egybehangzó véleménye: az a jó útitárs, aki éles kanyarban az ellenkező oldalra dől.

168 ÓRA – KIÁLLÍTÁS

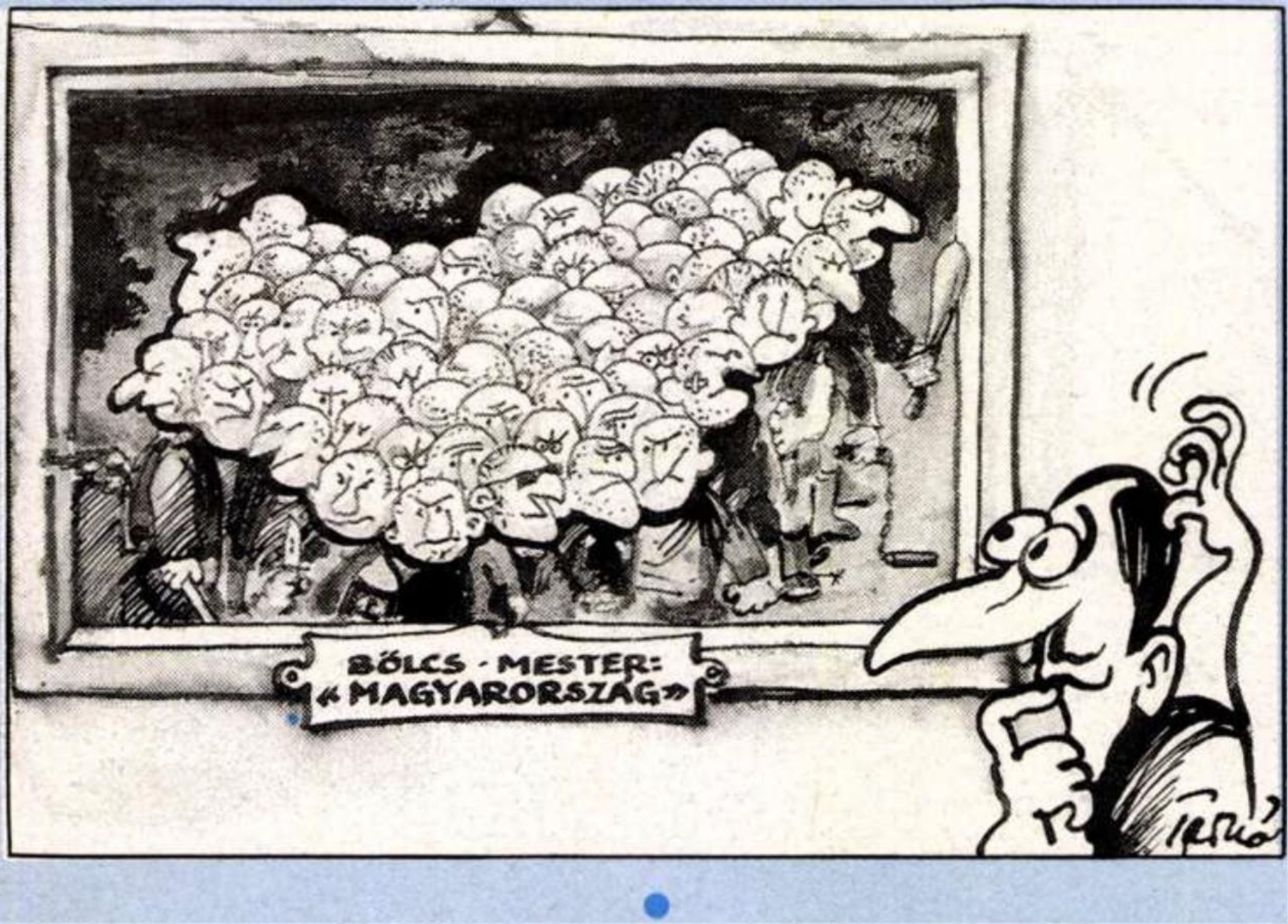

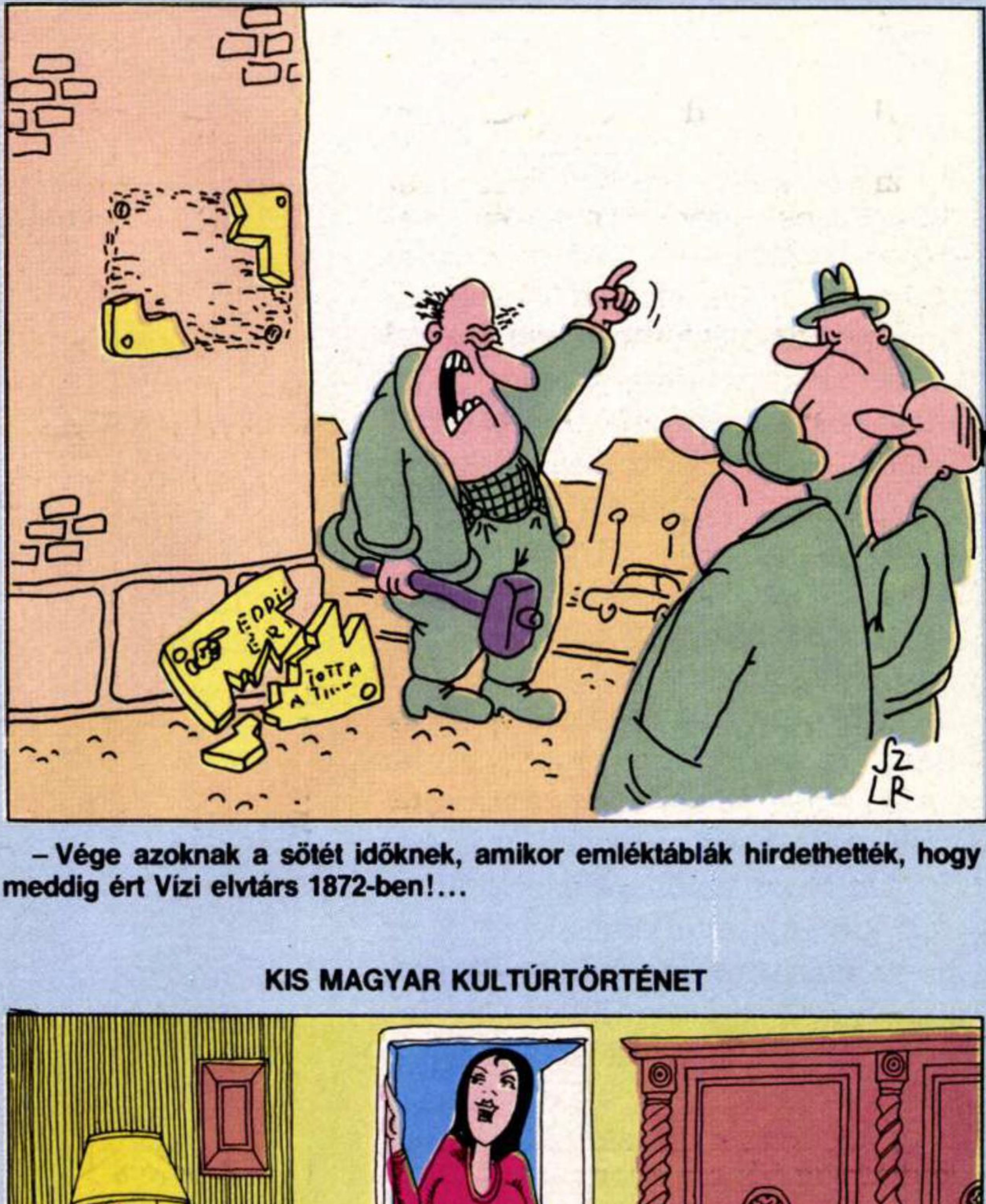

– Vége azoknak a sötét időknek, amikor emléktáblák hirdethették, hogy meddig ért Vízi elvtárs 1872-ben!…

TAVASZI FESZTIVÁL

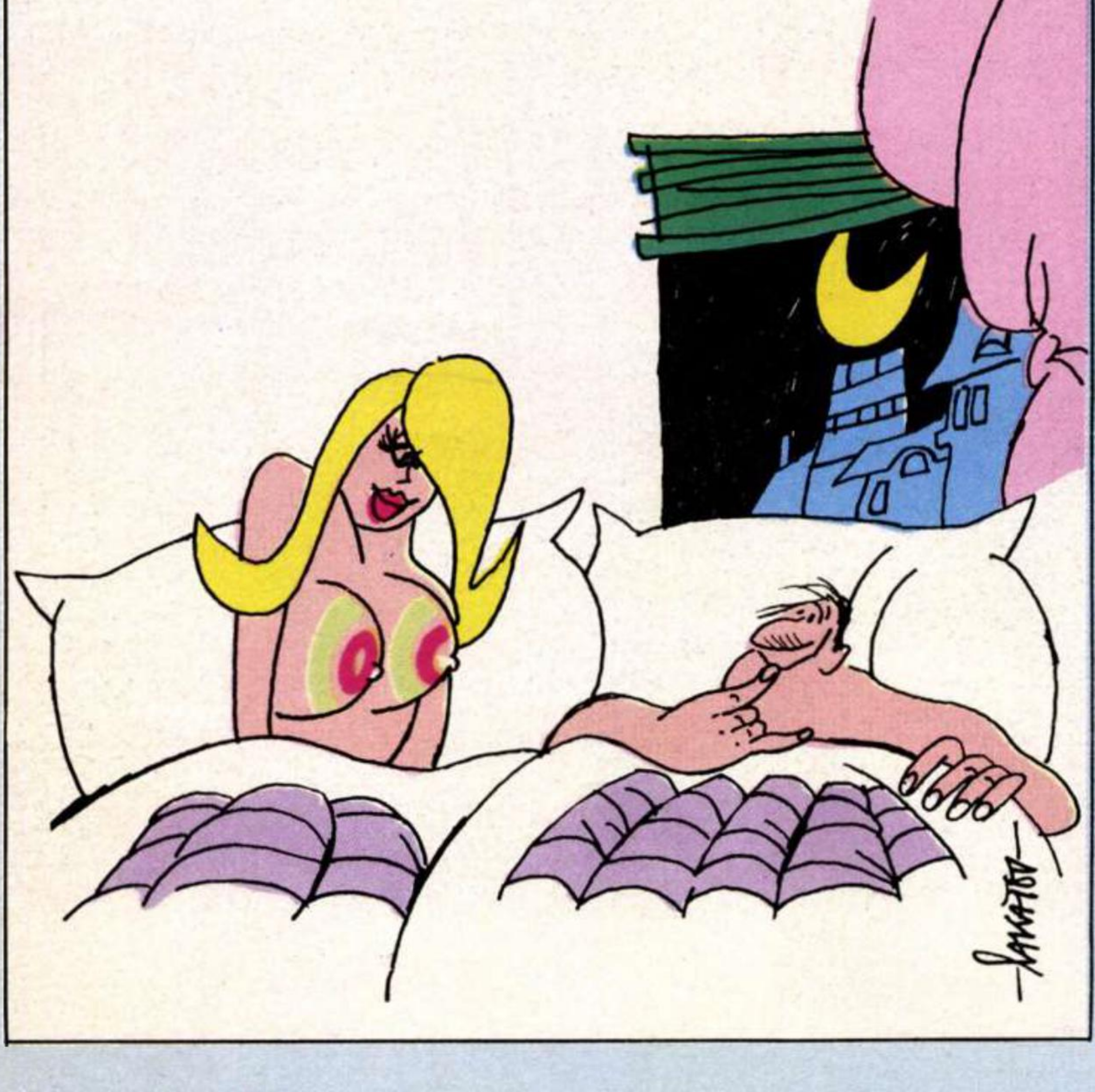

KIS MAGYAR KULTÚRTÖRTÉNET

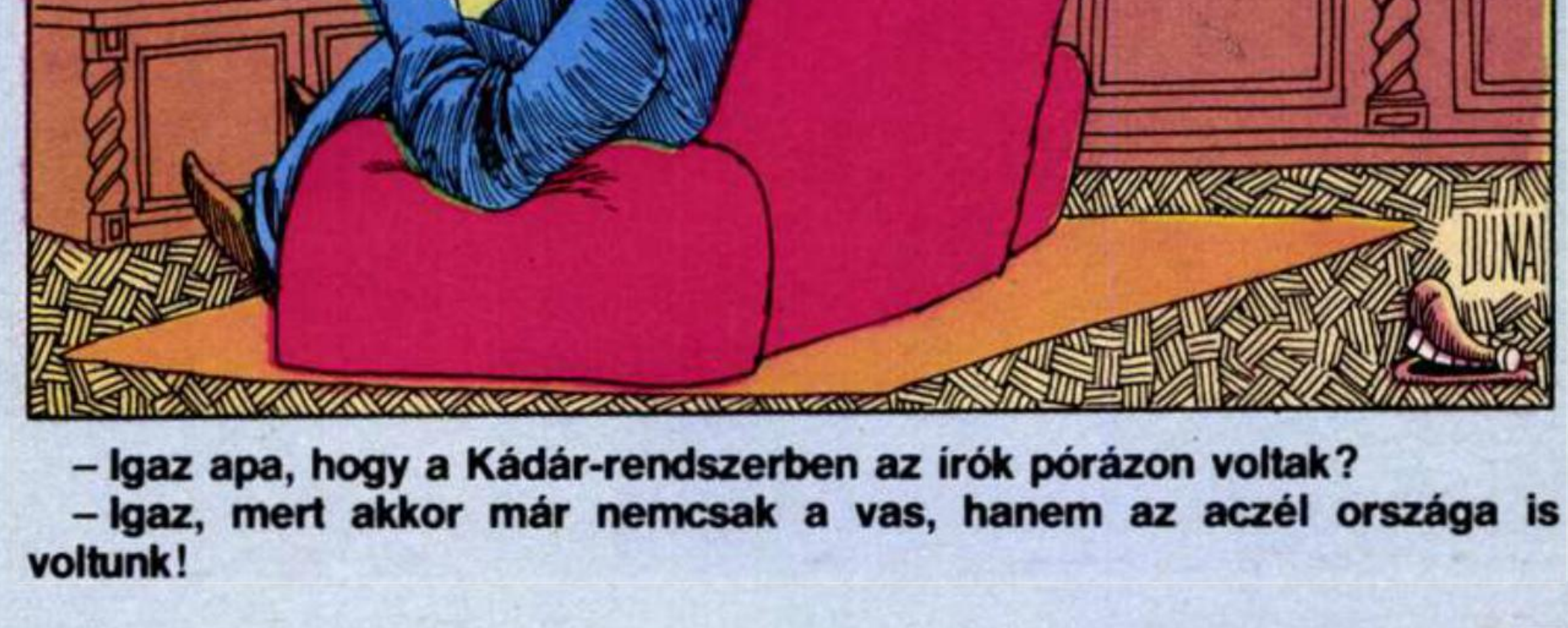

– Igaz apa, hogy a Kádár-rendszerben az írók pórázon voltak?

– Igaz, mert akkor már nemcsak a vas, hanem az aczél országa is voltunk!

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Emlékszem, midőn legutóbb (1984) behívtak hadgyakorlatra, az első napon, még az eligazítások idején belépett a tanterembe egy hivatásos őrnagy, és ezekkel a szavakkal kezdte előadását: „Mi, katonák, nem szeretjük a politikusokat."

Vajon én, B. P. (csupáncsak alhadnagy), hogy' éreznék *most, ma* ezen kiváló katonatiszt helyében? (Ha élek még ugyan.)

Hát… Elsőbb arra gondolnék, hogy én már nem utálom ezeket a „fidélis" politikusokat; én már csak röhögök rajtuk.

Aztán hirtelen elmúlna, bizony el a jókedvem, mert az jutna eszembe: A manóba is, én arra esküdtem, hogy megvédem, mondhatni *megmentem,* ha kell, ezt az országot…

De hogyan lehetne megmenteni egy olyan nemzetet, amelyben vidám tinédzserek és bukott egyetemisták válhatnak hon*atyává;* hadsereggel, mely leépül, mint egy beteg öregember, mert leépítik fegyvert sosem fogott csecsemőhonatyáink?!…

Katt, lekapcsolom a tévét, a villanyt, és szomorúan alunni térek. Majd… majd *akkor* felébredek és szélsebesen előbújok, mikor honunk dedós-atyái azt sem tudják, hova bújjanak a két vagy három oldalról szóló fegyverek hangja elől, némelyik polgármesternő még a hajasbabáját is elejti ijedtében, és védendem, igen, ezt az apró, sokat szenvedett országot…

Persze hogy elesem (minden *igazán* bátor katona elesik a háborúk idején); már nem érem meg, hogy kissé megöregedett kisdedhonatyáink előmerészkednek búvóhelyükről, látják és hallják, hogy béke van és csend, s akkó durr, a pezsgő, hiszen győz*tünk!*

A NAGY MUTATVÁNY

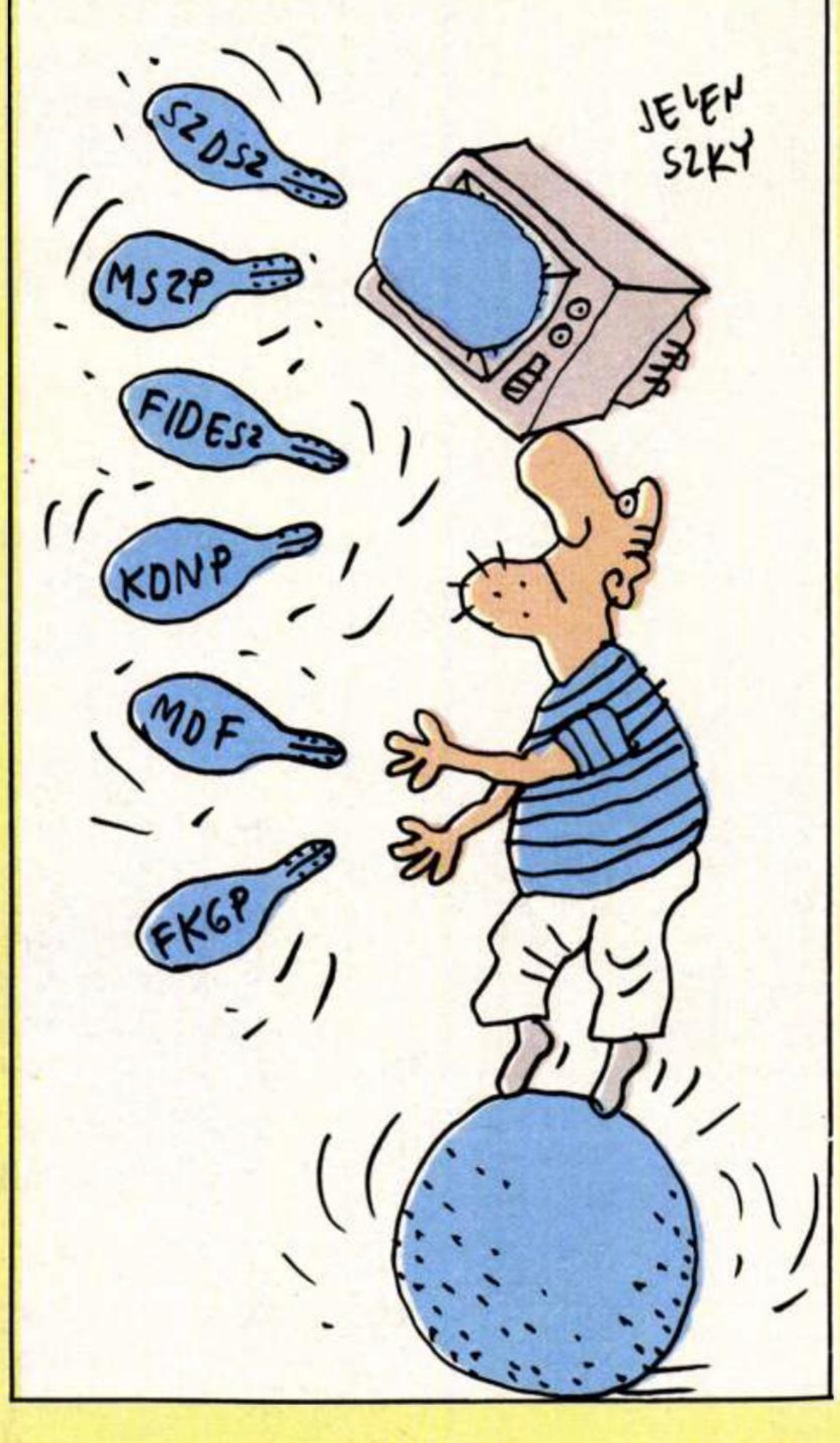

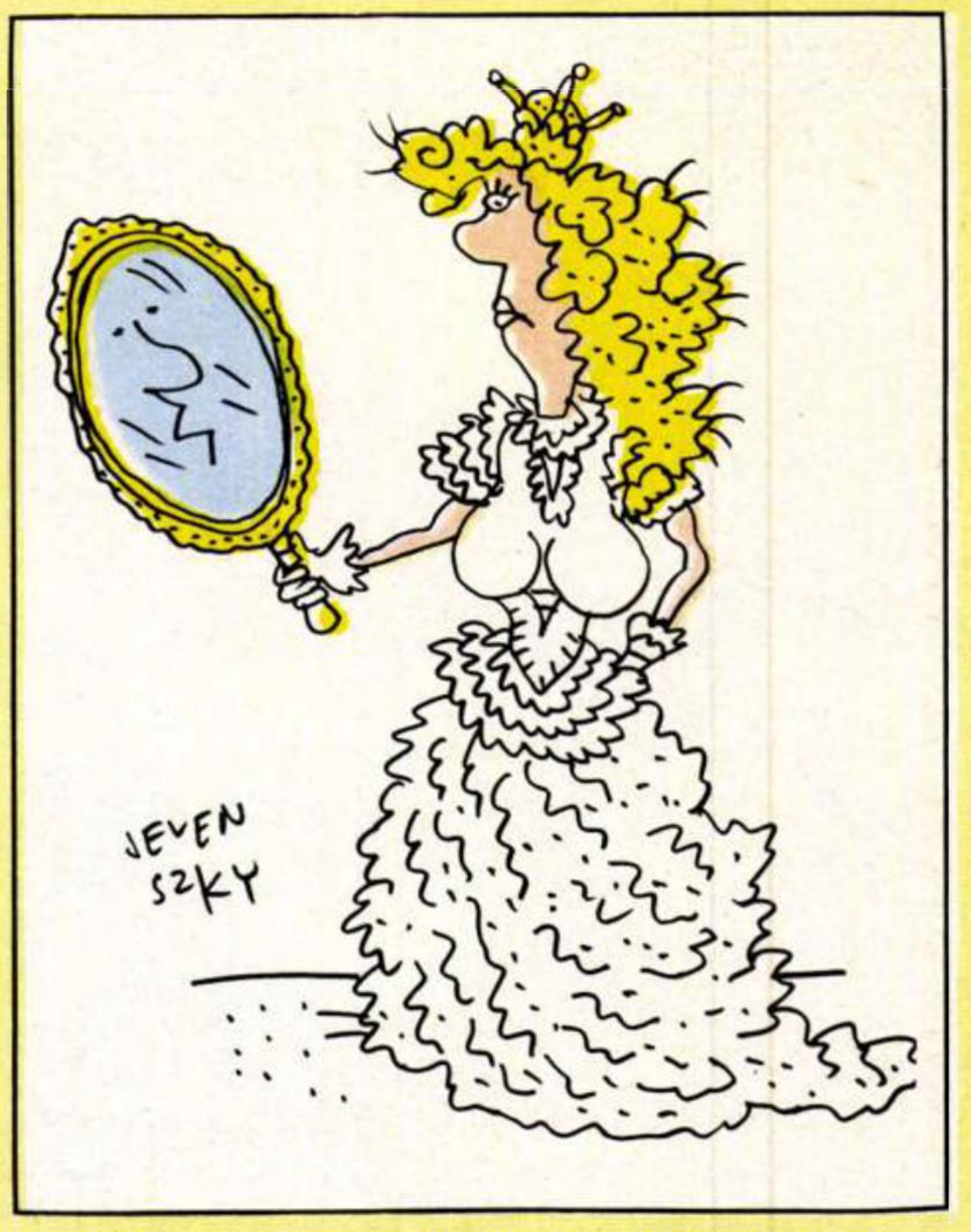

– Szép vagy, gyönyörű vagy, királylány, de a Népszabadság közvélemény-kutatása szerint Horn Gyula még mindig 25,6%-kal népszerűbb nálad!

POLITIKAI KENTAUR

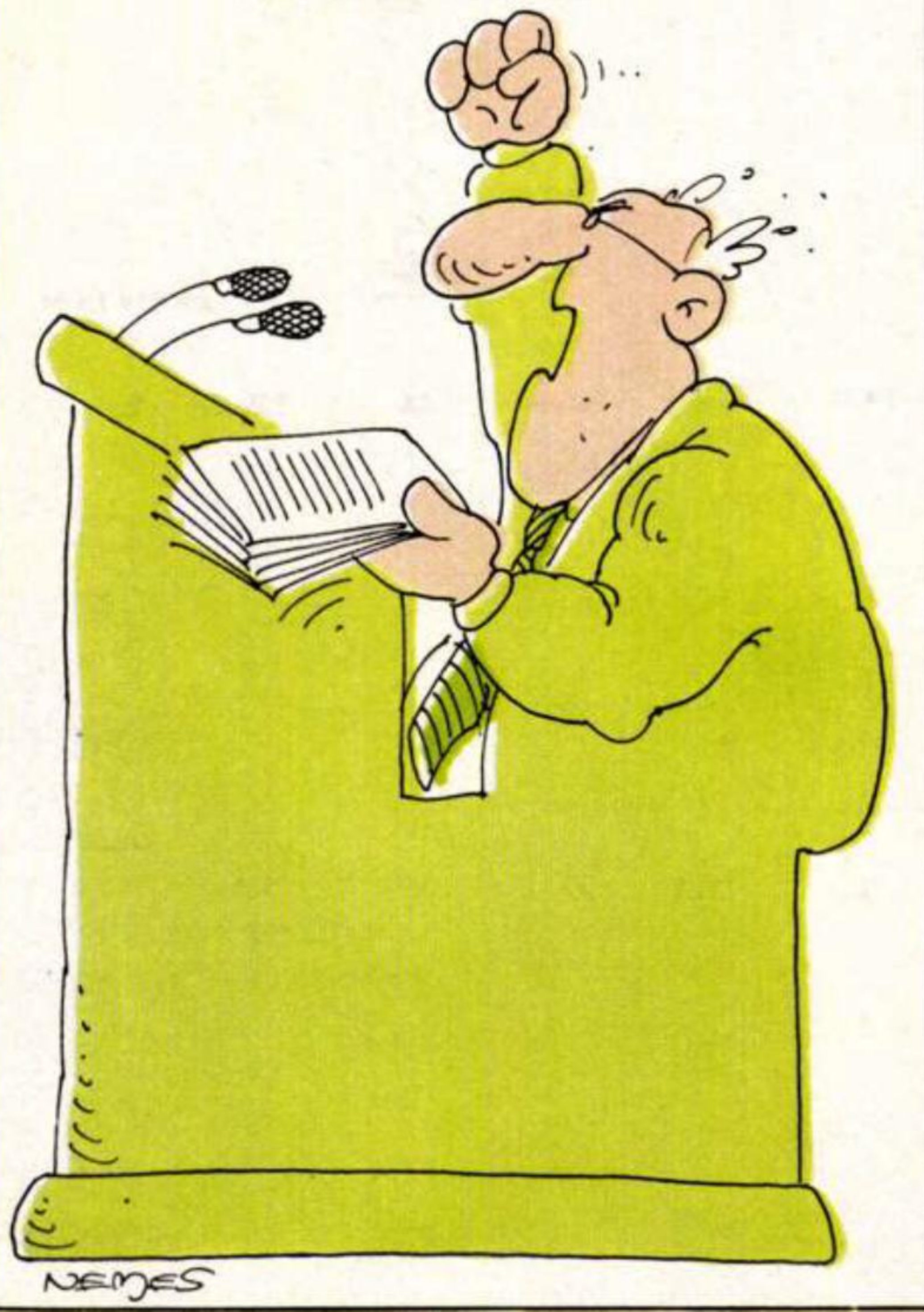

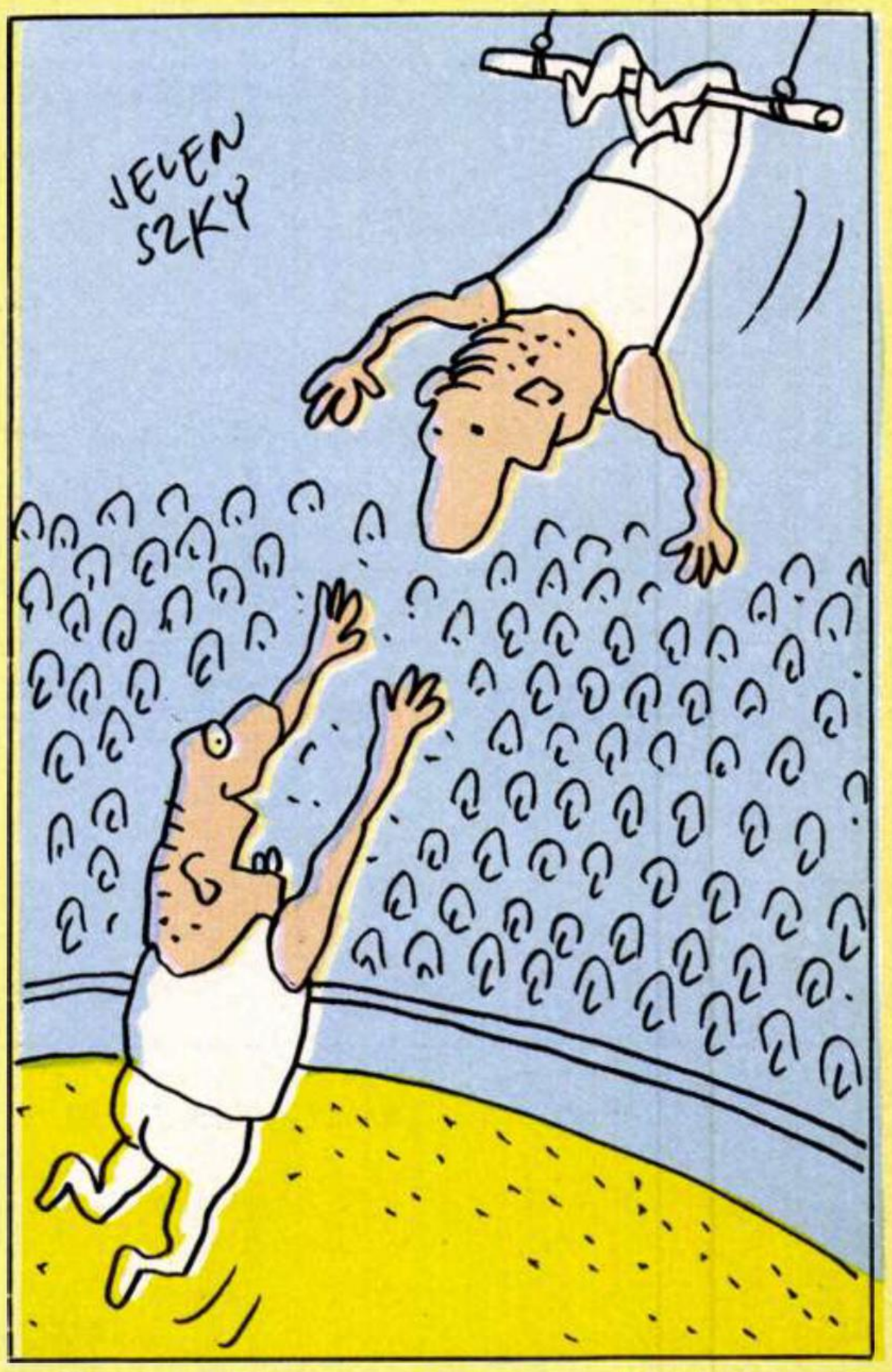

– Szeretnélek meggyőzni, hogy bizonyos esetekben még a legkülönbözőbb nézetűek is össze tudnak fogni.

KONSZENZUS

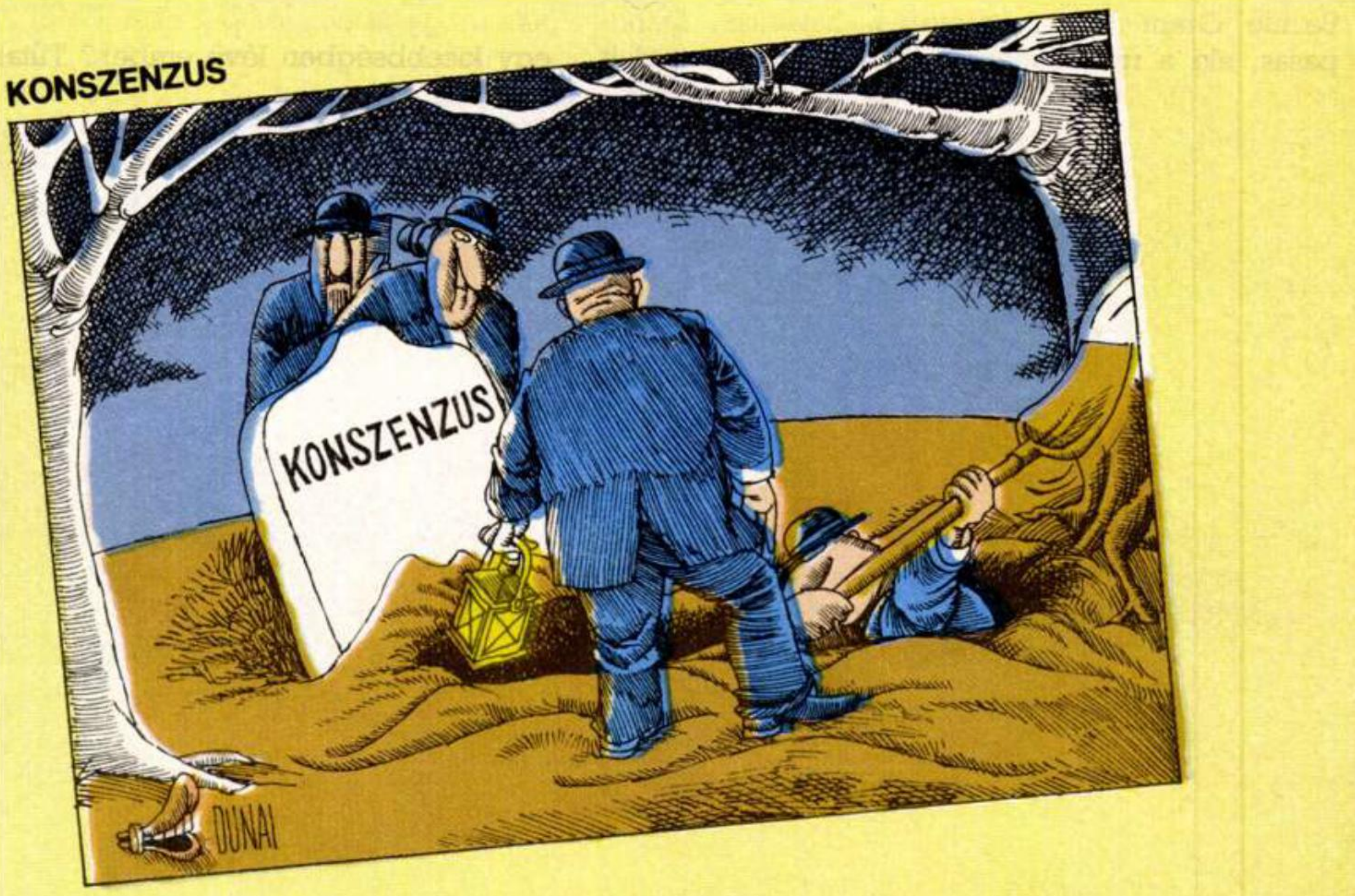

ÚTKERESŐ

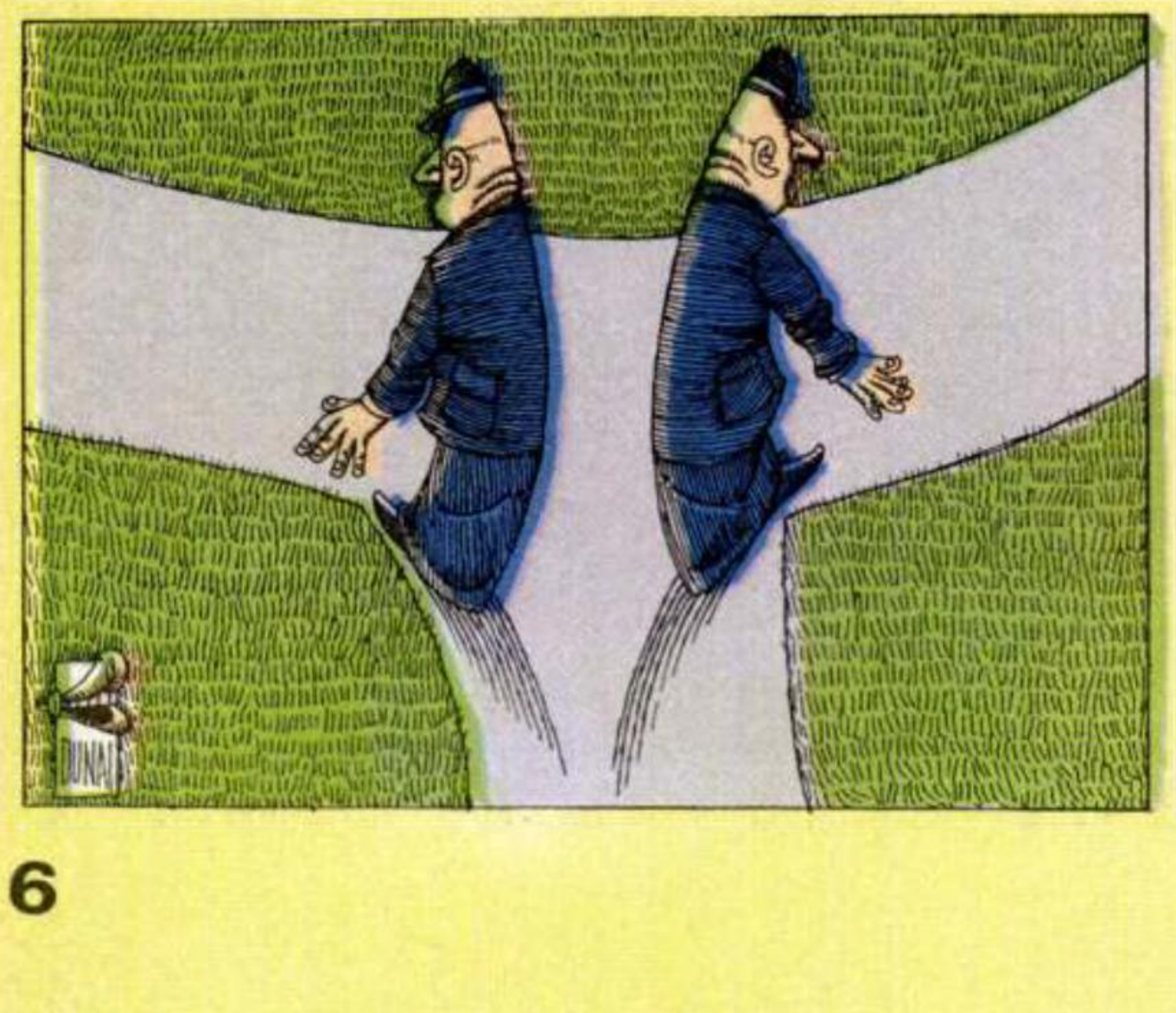

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

TAMÁS GÁSPÁR MIKLÓSSAL,

az SZDSZ országgyűlési képviselőjével

Képviselő úr! Ezt a sorozatunkat azért indítottuk, hogy bebizonyítsuk: a humor és a politika korántsem ellenségei egymásnak. Bevallom, nincs könnyű dolgunk. A választópolgár ugyanis kevés derűt lát a politikában, sokkal inkább morcosságot, veszekedést, néha övön aluli csatározást. Pedig humorral talán a legkeményebb vita is könnyebb lenne. Önnek mi erről a véleménye?

–A magyar parlamentben – bár mindenkinek igazat adok, aki azt mondja, hogy a viszonyok túlságosan barátságtalanok – alapvetően nem olyan rossz a helyzet, mint a kívülállónak föltűnhet. A különböző pártokhoz tartozó emberek beszélgetnek egymással. Ahol ennyi ember van összekényszerítve egy légtérbe – és meglehetősen hosszan – van alkalom arra, hogy könnyedebb pillanatok is legyenek. Nagyon megváltozik a hangulat akkor, amikor abbamarad a tévéközvetítés. Meghittebbé válik, a tónus sokkal barátságosabb, a vita tárgyszerűbb – és akkor már sok a nevetés is.

–Tehát a kamera hatással van a képviselőkre?

–Föltétlenül.

–Ilyenkor előtérbe kerül a szereplési vágy, az exhibicionizmus, a választók felé történő „bizonyítás" kényszere?

–No meg a lámpaláz. Sok embernél főként a lámpaláz.

–A viták sokszor az éjszakába nyúlnak. A fáradtság, álmosság nyilván türelmetlenséget szül, ez pedig gorombáskodáshoz vezethet.

–Vagy talán éppen fordítva. Én a parlamentet soha máskor olyan jó hangulatban nem láttam, mint az évvégi hajrák idején. Emlékszem, mikor tavaly a költségvetési vitában Solt Ottília elmondta a jelenlegi parlament egyik legfontosabb és legjobb beszédét a szociálpolitikáról, mindenki édesdeden szunyókált. Én néhány padsorral Ottília előtt ültem, fölnéztem rá, és hatalmasat kacagtunk azon, hogy míg ő egy óra és húsz perces, számadatokkal alátámasztott, fontos beszédet mond, mindenki a padra borulva alszik. Nagyszerű beszéd volt, kár, hogy csak én hallottam…

–És mi a véleménye a csatározásokról?

–Szokatlan a magyar polgároknak. Negyven év alatt túlságosan is megszoktuk, hogy csak egyféle vélemény létezik.

–Isten mentsen meg minket attól, hogy ez ismét úgy legyen.

–Van egy idevágó angliai történetem. Egy angol barátom tory képviselő. Grófi családból származik, tipikus arisztokrata, nagy sasorr, vékony nyak, orrhangú beszéd – szinte egy arisztokrata paródiája. Egyszer bevitt az alsóházba – még mielőtt a mi új parlamentünk összeült volna –, hogy ismerkedjem a dolgokkal. Azt mondta, bemutat annak az embernek, aki neki, mint fiatal képviselőnek a leginkább hasznára volt a parlamentben, aki sokat segített neki, egyengette képviselői útját. És ez az illető, akinek bemutatott, Bernie Grant volt, kétméteres, hatalmas, fekete pasas, aki a munkáspárt szélső baloldalán foglalt helyet. Szólni se tudtam a meglepetéstől, mert – bár ismétlem: nálunk még nem indult meg a csatározás! – a hazai tapasztalataim szerint ez a két ember szóba se állhatott volna egymással. Egyikük megrögzött, konzervatív arisztokrata, másikuk épp az ellentéte. Talán még abban sem értenek egyet, hogy hol van a Szent Pál székesegyház… és mégis ilyen a viszonyuk. Hát ez bizony nálunk kicsit másképp van… Viszont tény, hogy – és ez mindkét oldalra igaz – néha elvetjük a sulykot, túlságosan elvadulnak a viták.

–Ön, mint a legelső szabadon választott képviselők egyike, a kádári parlament utolsó óráiban már tagja volt az országgyűlésnek. Az első, nagy port felvert megmozdulása akkor az volt, hogy tüntetően kivonult az ülésteremből. Ez sokat ártott az ön népszerűségének. Sokan – köztük magam is – azt mondtuk: az oroszok vonuljanak ki, és ne Tamás Gáspár Miklós.

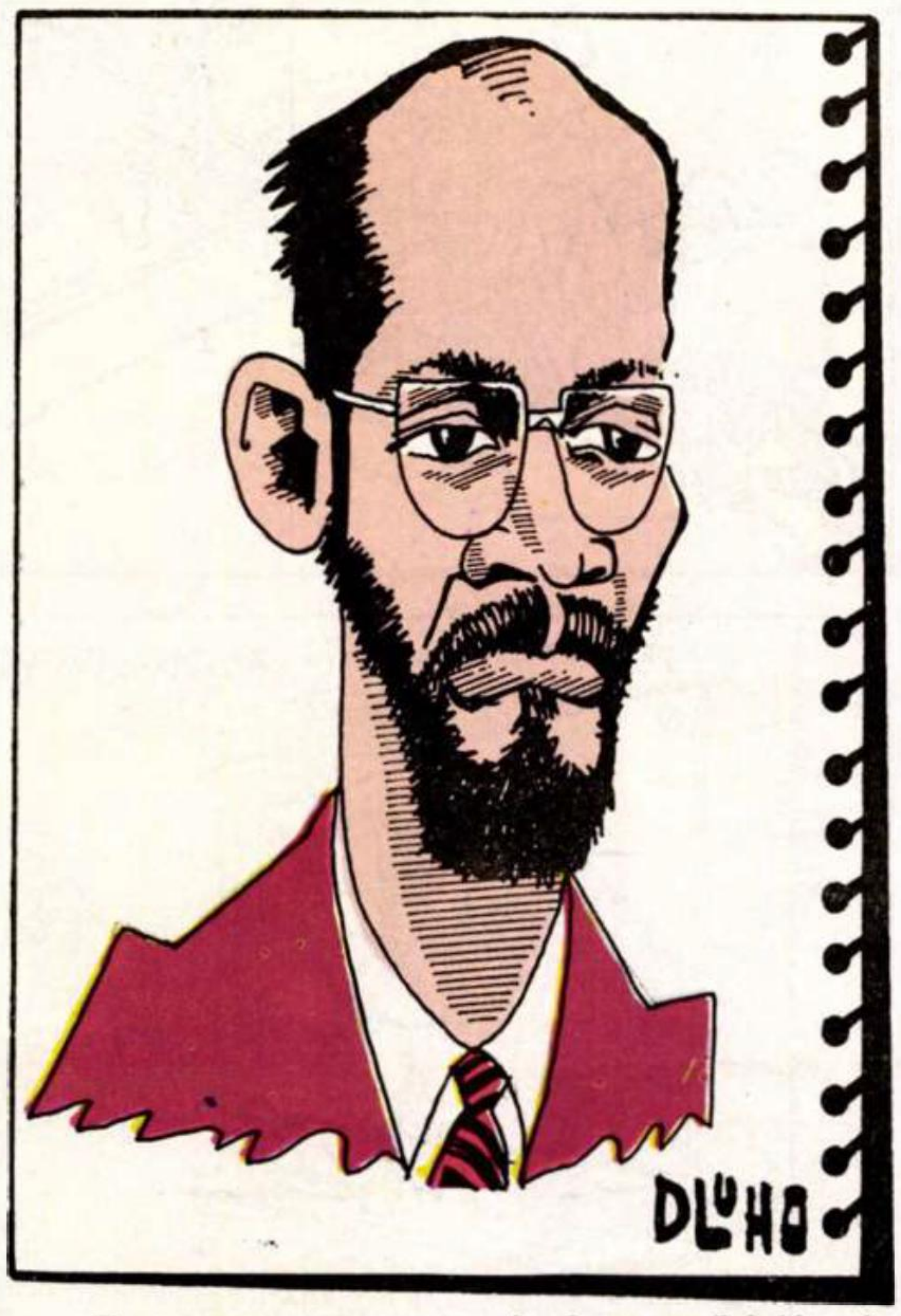

–Ez a gesztusom nem volt „kommunikációsan" egyértelmű, félreértésre adott alkalmat; nem úgy sült el, ahogy akartam. Én egészen egyszerűen Németh Miklósnak – hogy finoman fejezzem ki magam –, az igazsággal takarékosan bánó álláspontja ellen kívántam tiltakozni. Akkor pattant ki a lehallgatási botrány, amikor a kommunisták lehallgatták az ellenzéki pártok vezetőit. A jegyzőkönyvekben, amelyek az MSZMP Politikai Bizottság asztalára kerültek, az is gondosan benne volt, hogy én miről beszélgettem anyámmal a konyhában. Az erről készült jelentést nem engedték nyilvánosságra hozni, csak írásban osztották szét a Parlamentben. Így a rádióhallgatók és a tévénézők nem tudhatták meg, ki volt az a nyolc politikus, akinek az asztalára kerültek az alkotmányt sértő lehallgatási jegyzőkönyvek. Én fel akartam olvasni, de elhallgattattak. És ezek után Németh Miklós még előadta azt a dajkamesét, hogy ők ezt azért csinálták, mert féltek egy sztálinista puccstól… Mit tehet ilyenkor egy kisebbségben lévő ember? Tiltakozó gesztust tesz. De ez is mutatja, mennyire meg kell tervezni médiaszempontból is a megnyilvánulásait. Mit látott a közönség? Ez a krakéler pasas, nem lehet tudni, miért, az asztalra csap és kimegy. Közben elfelejtődött az, hogy Németh Miklós ebben a nagyon fontos pillanatban nem volt őszinte a parlamenthez és a közvéleményhez, és hogy kivonulásommal erre a malacságra akartam fölhívni a figyelmet. Ennek ellenére ma is ő a népszerű, nem én.

–Azóta viszont ön igazán rutinos nyilatkozó lett a tévében. Még azok is kénytelenek elismerni felkészültségét, akik mondanivalójával nem értenek egyet. Ön egyike azoknak a keveseknek, akik kereken, szabatosan tudnak „kapásból" is fogalmazni. Egyszer volt alkalmam hallani az angol tévében is, angolul is imponálóan nyilatkozott.

–Pedig ott nem szabad kerek mondatokban fogalmazni. Udvariatlanságnak számít. Egy angol közéleti embernek, aki a nyilvánosság előtt beszél, azt kell szuggerálnia, hogy ő gondolkodik, szerény, képes megváltoztatni a véleményét. Tehát szüneteket tartani és kicsit dadogni szinte előírás. Egészen más a helyzet a kontinensen, például Franciaországban, ahol kerek mondatokban, pattogósan kell beszélni. Angliában ezt a rossz modor jelének tekintenék.

–A magyar nagyközönség fülét viszont a túlságosan éles viták sértik. Erre alapozva a tömegkommunikációban mintha a pártok lejáratása folyna. Ne értsen félre, nem az ellenzékiség bánt, hanem az összes párt, és ezzel a demokrácia lejáratása. Nem lát ilyen veszélyt?

–De igen. Nagyon határozottan. Ezt támasztják alá a legutóbbi közvéleménykutatások is. Az összes párt népszerűsége csökken; a bizonytalanok, az egész rendszert elutasítók száma növekszik. Ez egész Kelet-Európára érvényes. De nem hinném, hogy ebben a tömegkommunikáció a ludas. Olyan világban, ahol rengeteg a jogos félelem és szorongás, a közvélemény megriad az egyébként normális vitáktól is, nemhogy a túl élesektől. Azt mondja: „az isten szerelmére, fogjatok már össze, csináljatok valamit, ne marakodjatok"! Nem lennék demokrata, ha nem venném figyelembe a közvéleménynek ezt a kívánságát. Azt hiszem, hogy – paradox módon – a választások közeledése éppen ezért a konfliktusokat nem kiélezni, hanem tompítani fogja. Melyik az a párt, amelyik olyan érzéketlen és ostoba, hogy ne vegye észre: ha túlzottan keménykedik, veszít a népszerűségéből? Ha a pártoknak jó a tömegpszichológiai vagy szociálpszichológiai érzékük, hangfogót fognak föltenni. És én – bár elég csípős nyelvű vagyok – ehhez tartozom hozzájárulni. Megértem, most az van az országban, ami egy családban: ha beteg a gyerek, a jóérzésű szülők nem veszekszenek hangosan.

–Bennem valóban él az a félelem, hogy a sok marakodás nyomán az emberekben felébred a nosztalgia az egypártrendszer iránt.

–Hogy a fenébe ne!

–És az borzalmas lenne.

–Persze. És ennek vannak is jelei. Egyelőre még nem olyan vészes jelei, de vannak.

–Nagyon eltávolodtunk a humortól. Engedjen még meg egy kérdést. Számomra kifejezetten viccnek tűnik, amikor a parlamentben magukat liberálisnak valló képviselők állnak fel, és azt javasolják, hogy ezt vagy azt az újságot, szervezetet vagy jelképet be kellene tiltani. Hol marad a liberális alapelv, hogy „egyetlen szavával sem értek egyet, de mindent megteszek azért, hogy elmondhassa"?

–Meg kell mondanom, nem értek egyet azokkal az emberekkel a saját pártomban sem, akik azt gondolják, hogy a különféle fenyegető és kellemetlen jelenségekre tiltással kell reagálni. Még azt sem helyeslem, hogy a kábítószer reklámozását börtönnel büntetik. Akkor be kellene tiltani Baudelairenek a Mesterséges Mennyországok című művét is! Tekintsük inkább fölnőttnek a társadalmat, és higygyünk abban, hogy a veszélyes dolgokat az emberek maguktól elvetik! Nem helyeslem a jelképek betiltását sem. Hiszek abban, hogy a társadalom szemben áll a horogkeresztesekkel, a sarló-kalapácsosokkal, minden szélsőséggel. Ha elkezdünk tiltani, elindulunk a lejtőn. Az ilyesmi nem rendőri kérdés. Hiszem, hogy a magyar társadalom elég érett ahhoz, hogy kitaszítsa soraiból a különböző őrültségek szószólóit. Tessék: álljon elő egy őrült és alapítson horogkeresztes pártot. Ki fog derülni, hogy nem talál támogatókra! Megértem a félelmeket, különösen idősebb embereknél, akik végigszenvedték a hitleri és a sztálini diktatúrát, de velük is megpróbálom megértetni: politikailag nem elég érett megoldás a tiltás, a szankciókkal való fenyegetőzés. Ilyesmit a liberális demokrácia hívei nem kívánhatnak. A szélsőségek szerintem részint szánalmasak, részint komikusak. Ezekkel inkább a Ludas Matyinak kellene foglalkoznia, mintsem az Országgyűlésnek…

BÍRÓ ANDRÁS:

A LAJHÁR ÉS A KENGURU, avagy, a FUCCSBA MENT LEÁNYKÉRÉS

Néhány millió évvel ezelőtt
megállt a lajhár a kenguru előtt:
– Én feleségül venném
Kegyedet,
mivel szeretem az izmos lábakat
és fölöttébb a mély erszényeket,
az erszényeket.

A kenguru szólt: – Ez megtisztelő,
de nálamnál van még szexisebb nő –
és ha megengedi
lajhárságod,
ajánlanám, hogy egy házzal odébb
szakítson le magának szebb virágot,
még szebb virágot!

– Kiskegyed félreért – így a lajhár –,
ha hozzám jön, asszonyként nagyon jól jár,
mert akármennyi pénz
és nagy vagyon,
nálam csak a hűség számít! Esküszöm,
hogy az erszényét soha el nem hagyom,
el nem hagyom!

– Nahát ez az! Ön aztán nem buta!
Erszényem lenne az Ön lusta-nyugta,
s cipelhetném magát
egy életen,
s feledné hogy én feleség vagyok…
Nos, felejtse erszényem, lábam és kezem –,
míg főbe nem verem!

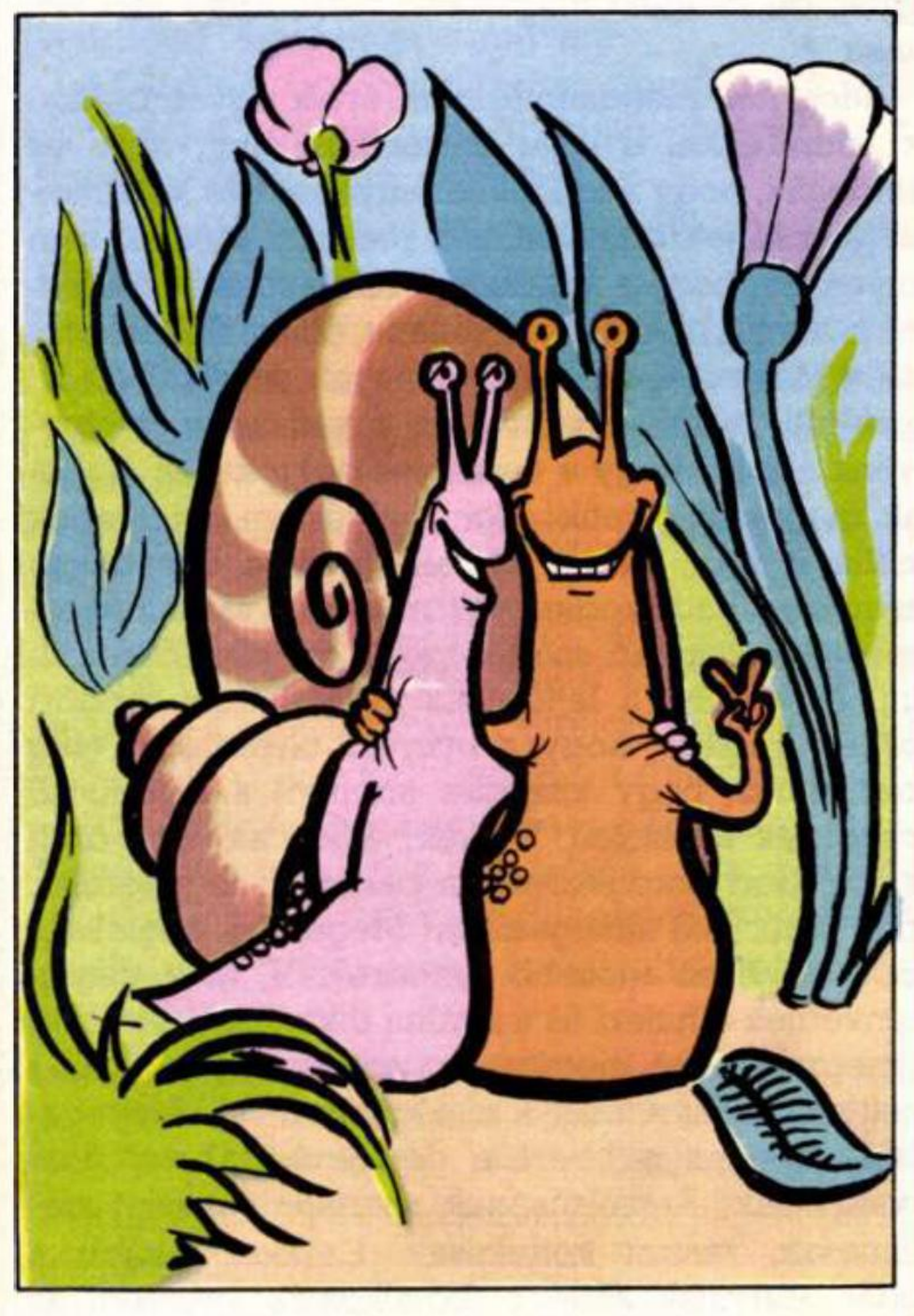

– Olyan nagy a házad! Költözzünk össze!

egerek

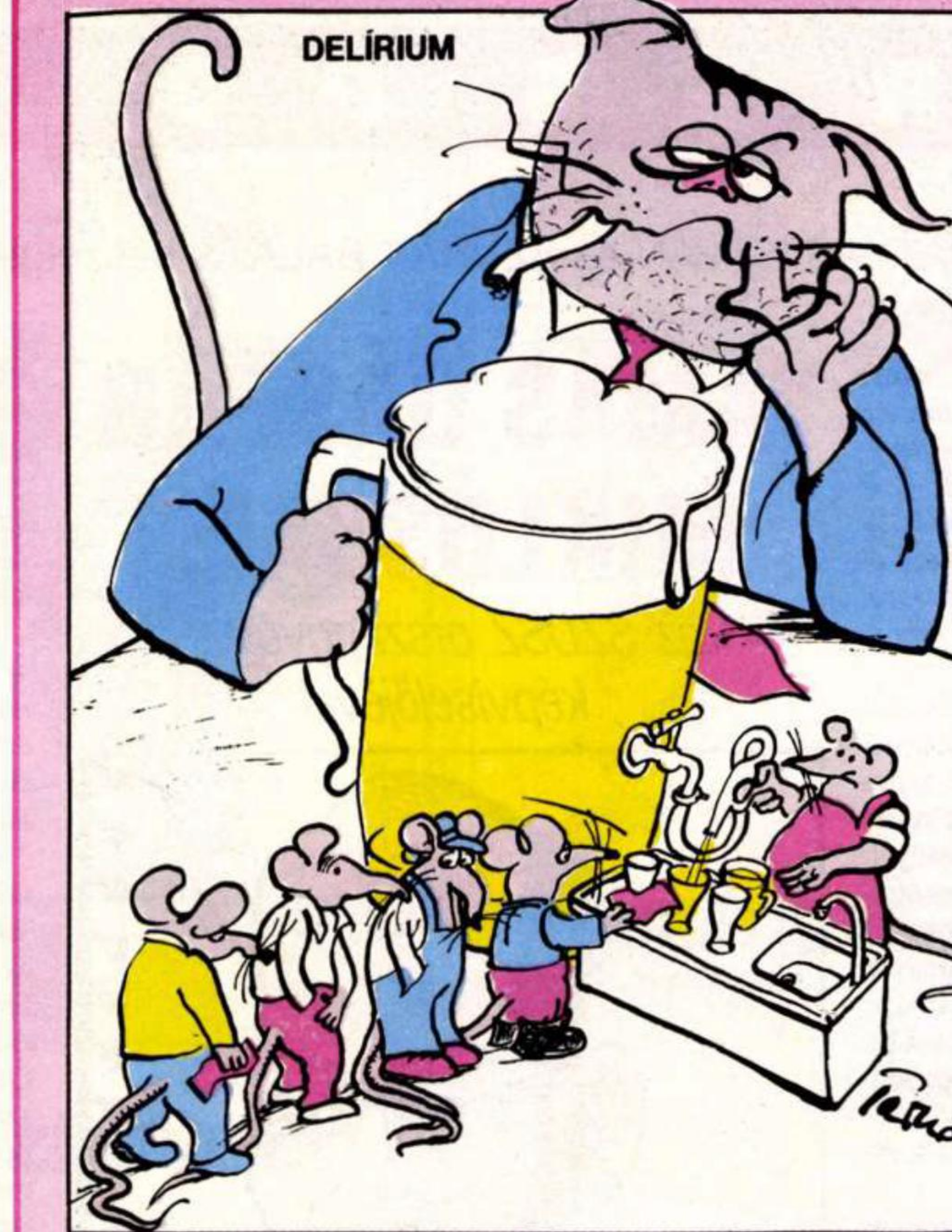

DELÍRIUM

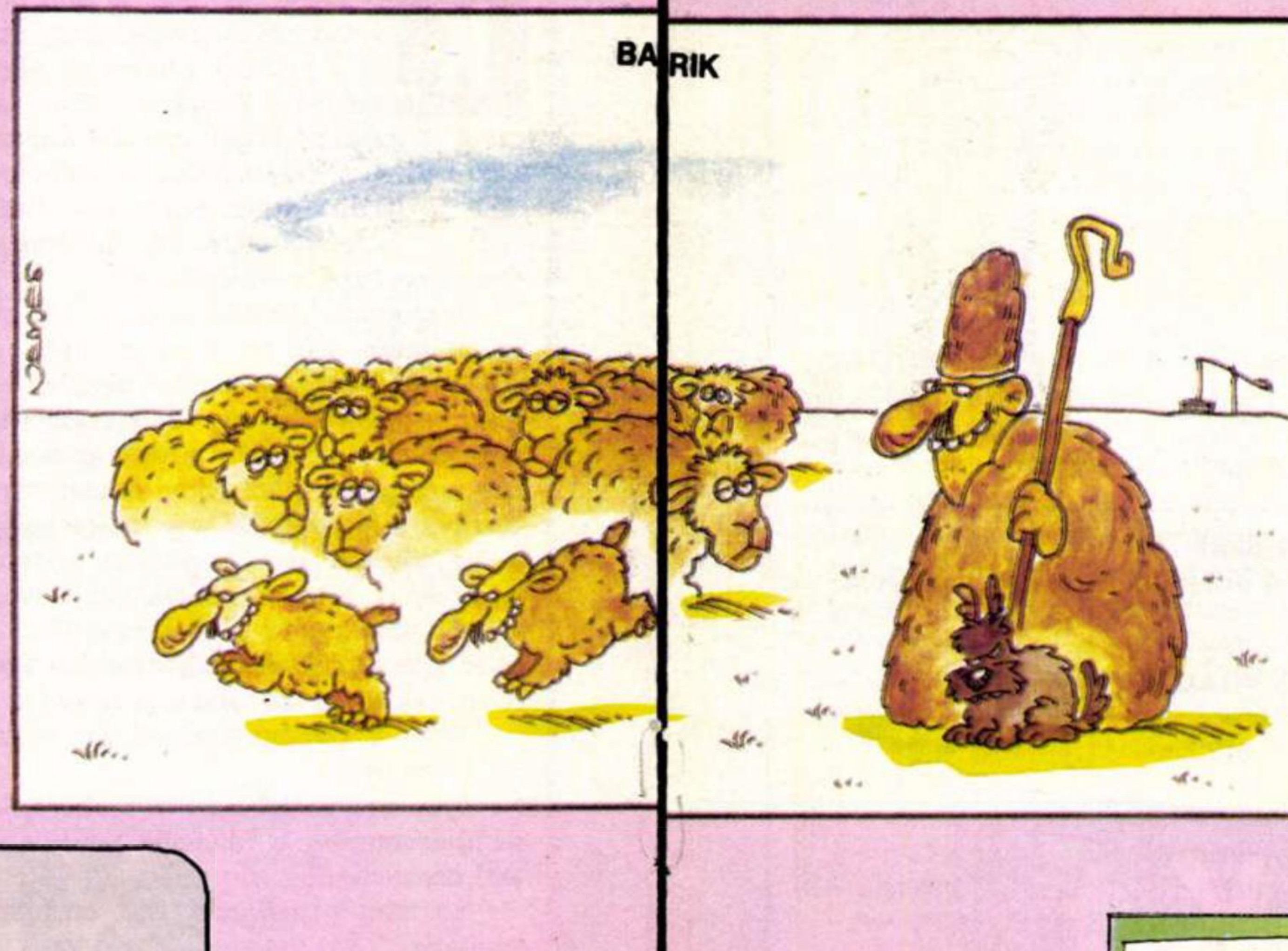

BA RIK

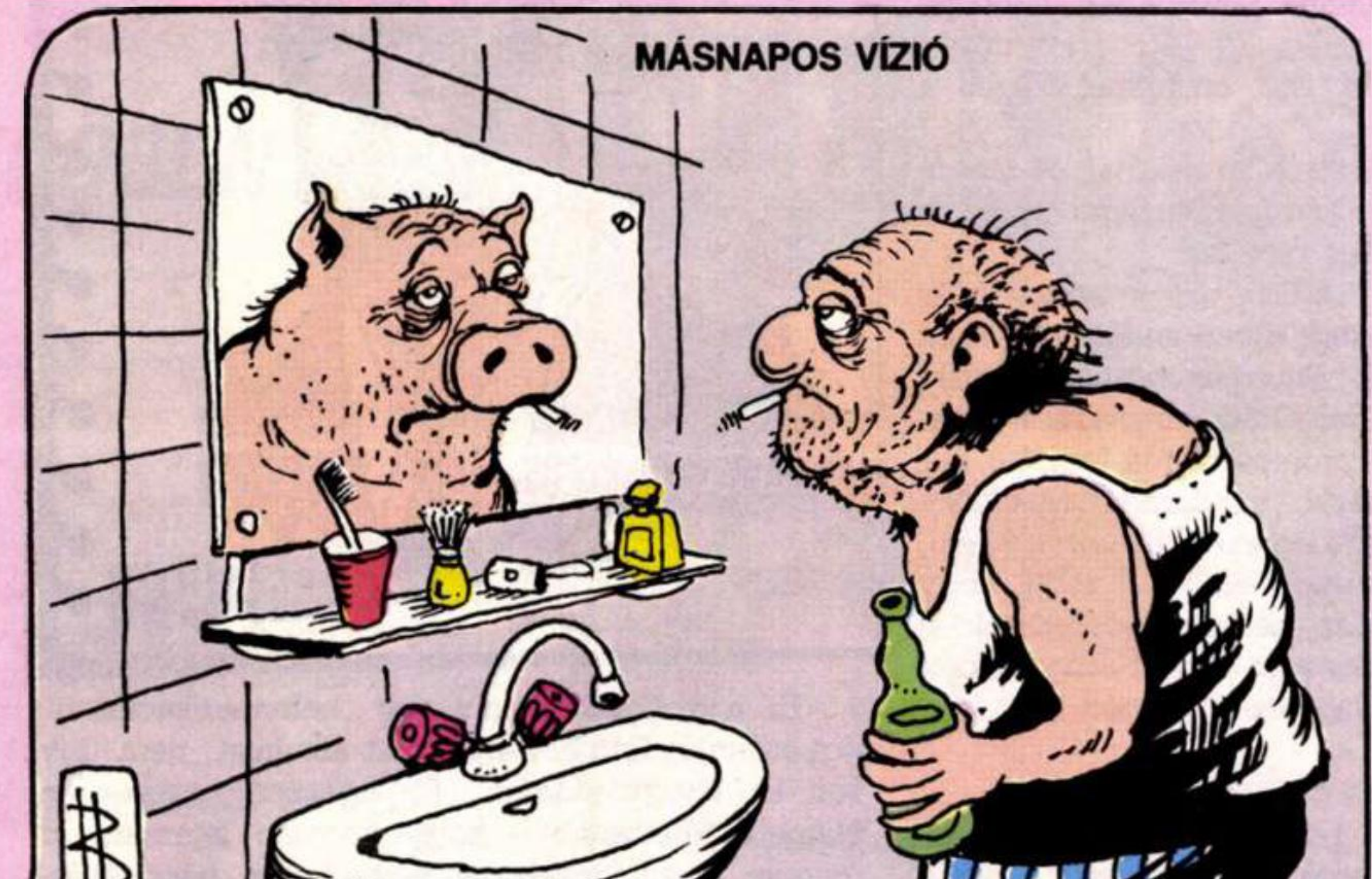

MÁSNAPOS VÍZIÓ

CSUKÁS ISTVÁN:

METAMORFÓZIS

A birkabél,
mikor már sodorják, nem él,
a birkát leették szépen róla,
már nem ő sír fel a vonóra,
léte új szférákba vált át,
nem is értené a szonátát,
amit játszik Menuhin
a hegedű húrjain.

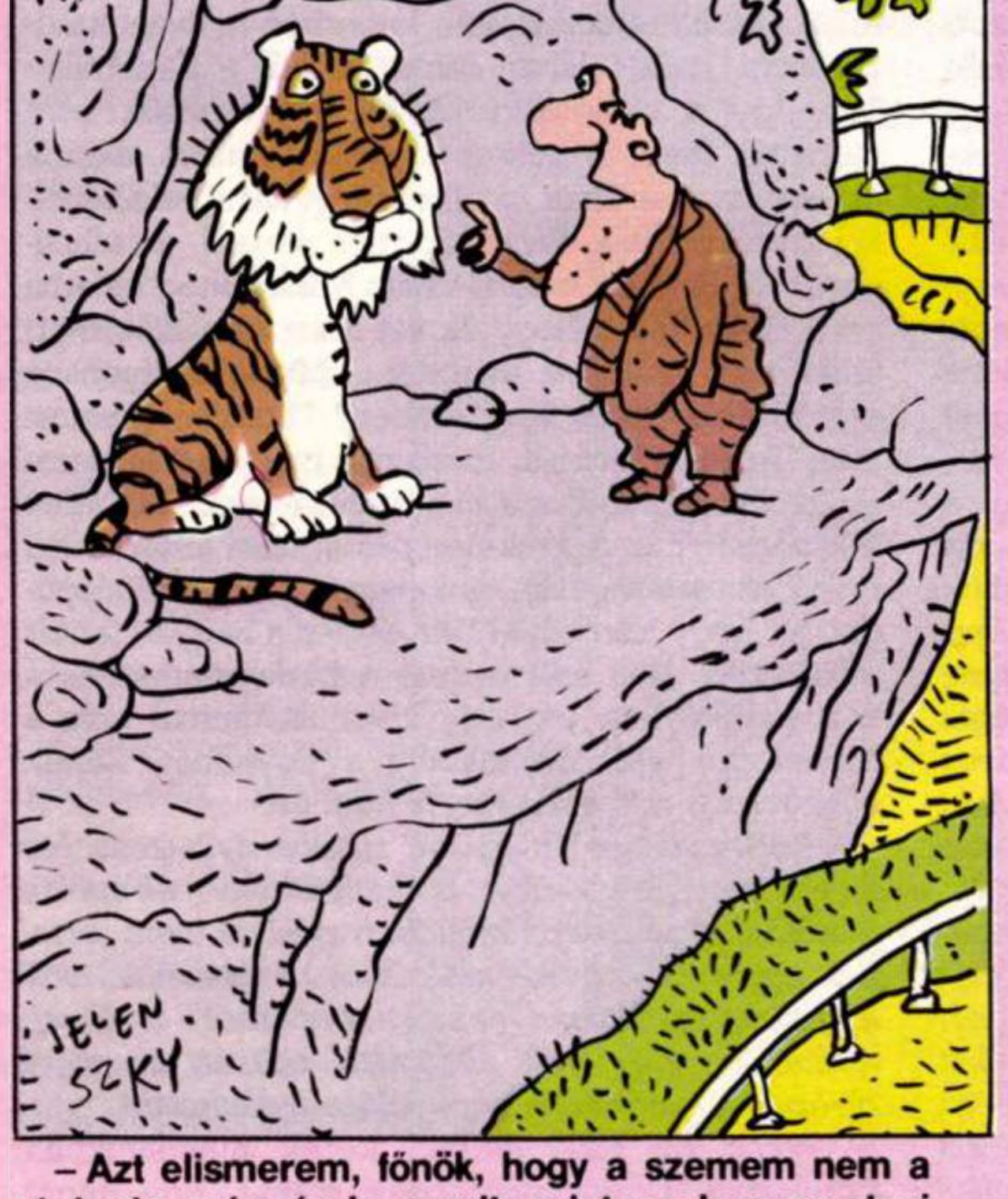

– Azt elismerem, főnök, hogy a szemem nem a régi, de még érek annyit, mint ezek a mostani fiatalok.

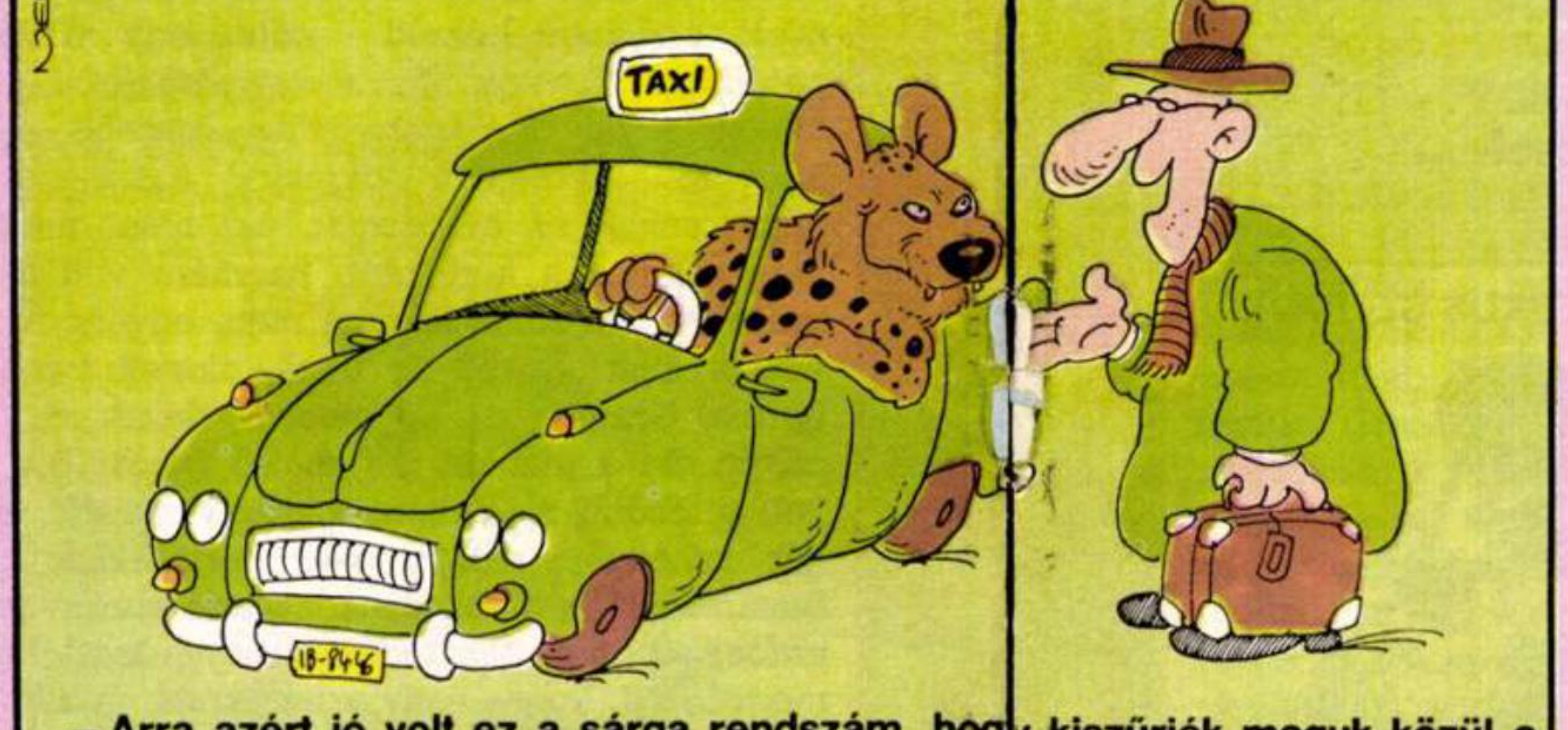

– Arra azért jó volt ez a sárga rendszám, hogy kiszűrjék maguk közül a hiénákat, nem igaz?

ÉS EGYEBEK

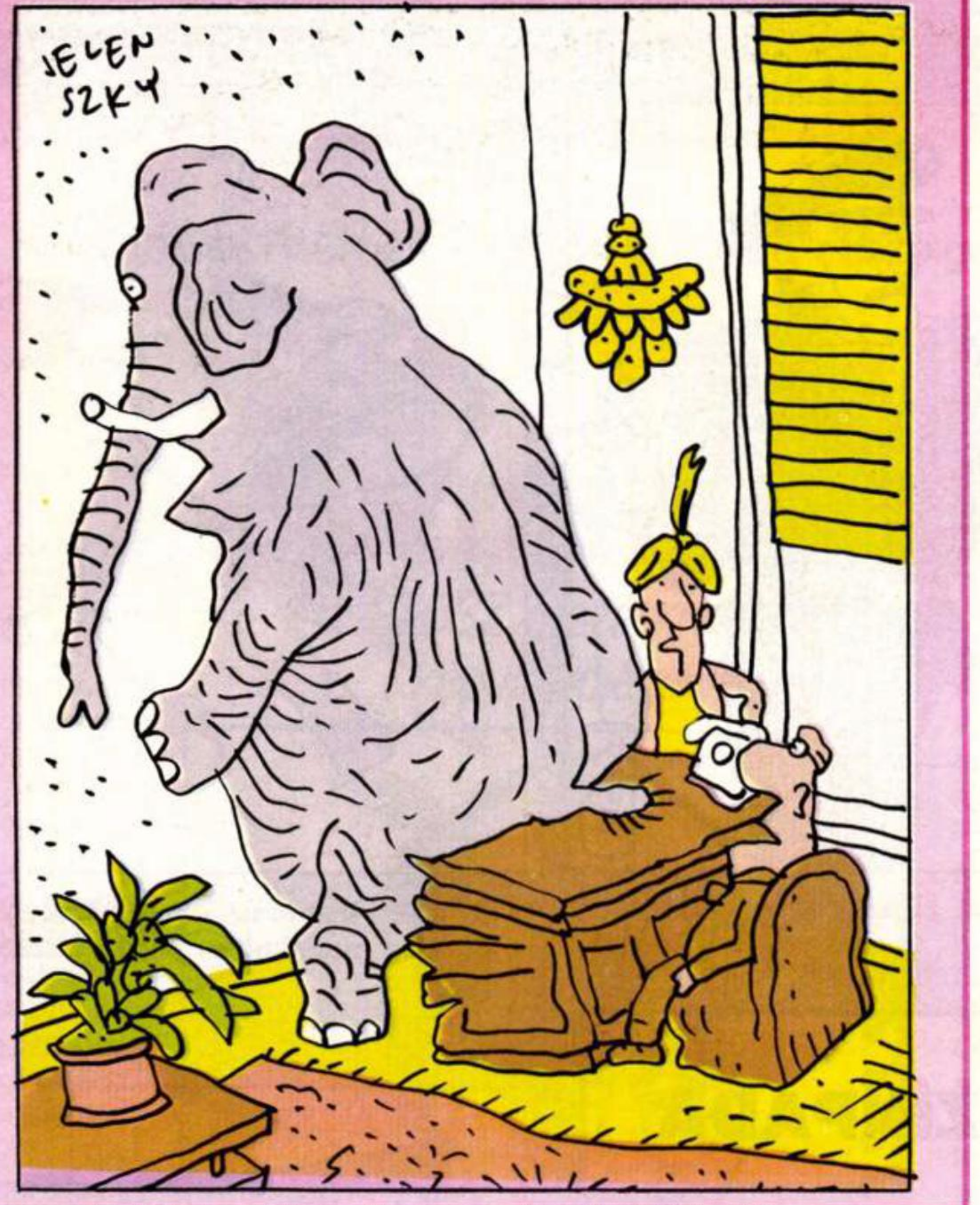

– A cirkusz dolgozói engem hatalmaztak fel, hogy gyakoroljak önre nyomást, béremelésünk érdekében.

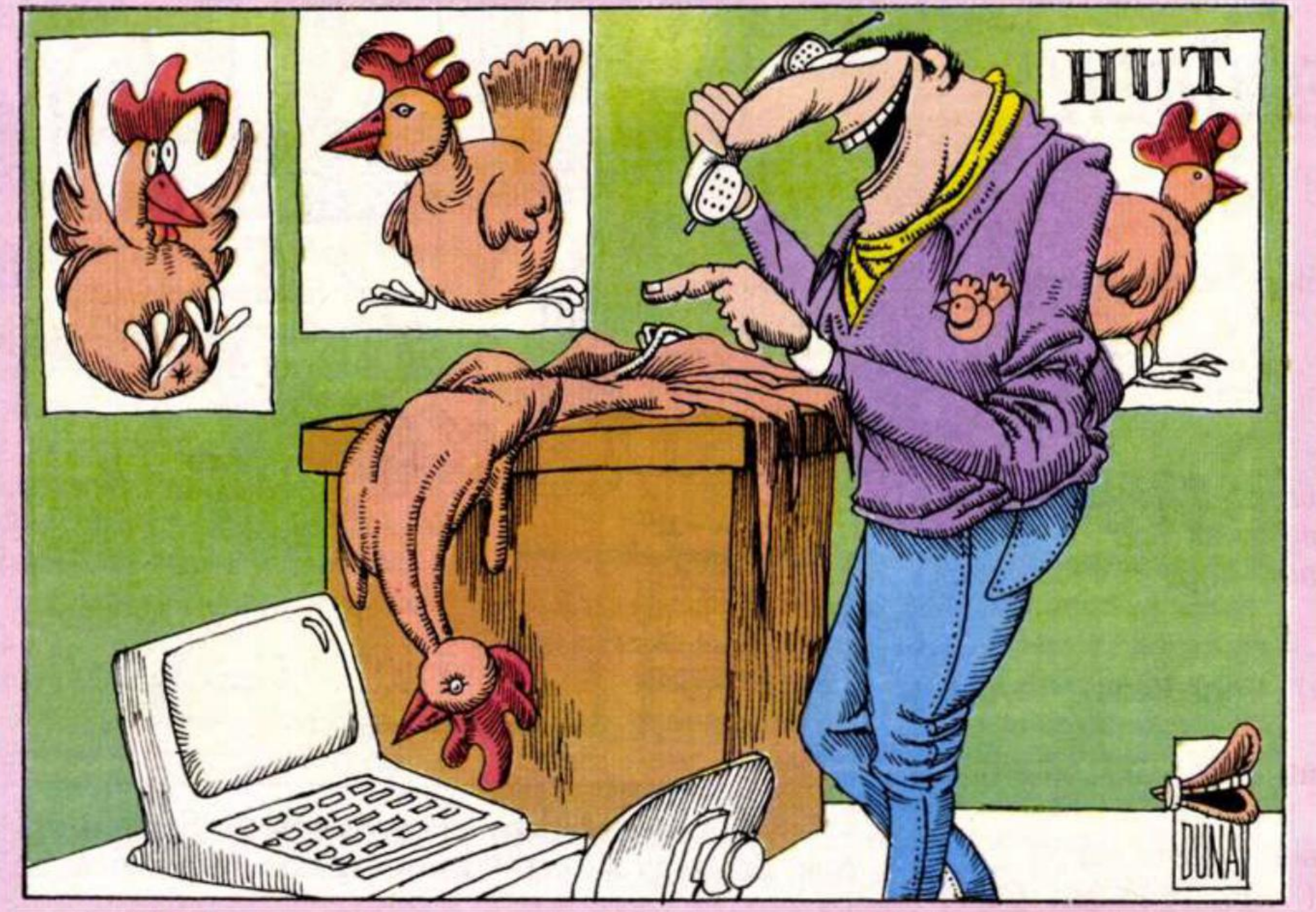

– Főnök! Megvan a tavaszi mirelitakció szlogenje! „Hidegen szép."

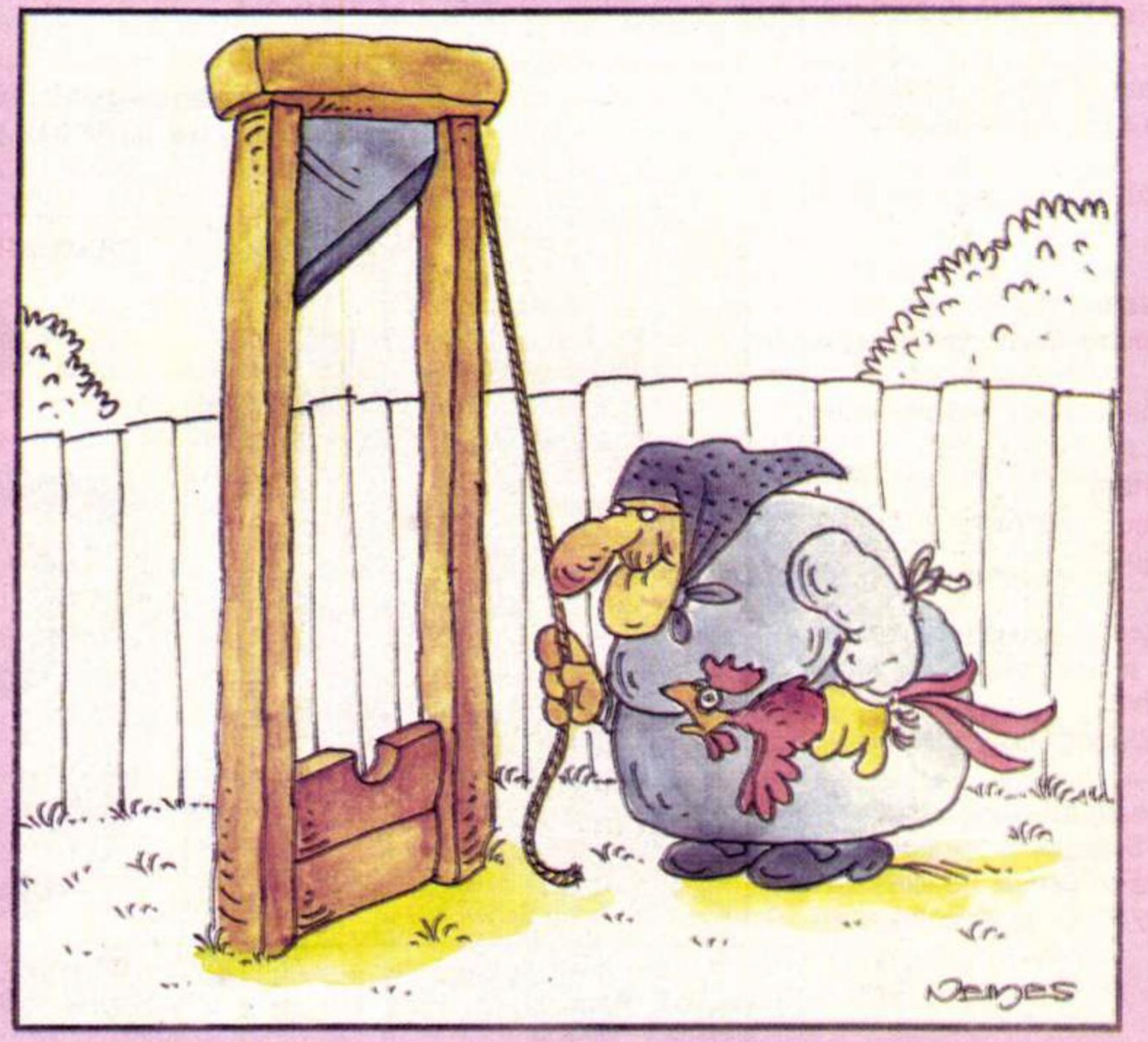

CSER GÁBOR:

ÁLLATI!

Az állattenyésztés, a vadgazdálkodás, egyáltalán a biológia akkor cselekszik helyesen, ha felkészül a jövőre. Az evolúció, a természetes kiválogatódás ugyanis nem ért véget, a fauna mai formájában egyáltalán nem tekinthető véglegesnek. A pallérozott elme öblös röhögése messzire hallik, ha olyan nézeteket hall, amelyek lebecsülik az állatvilág alkalmazkodóképességét. Persze… az erősen megváltozott környezeti feltételeknek a jövőben csak néhány egészen különleges fajta felel majd meg.

Íme:

NÉGYÜTEMŰ OLAJOSHAL

Kopoltyúi dugattyúkká alakulnak át, melyeket a tengerekben bőségesen található olajszennyeződés működtet. Kihalászás után saját olajukban nyomban kisüthetők. A bennük levő motor kiszerelhető, és játékok, mezőgazdasági kisgépek, sőt bálnák esetében akár motorvonatok működtetésére is alkalmazhatók.

ÖLTÖZŐ MADARAK

A vízben olajossá vált tollazatukat levethetik, mint valami munkaruhát. Ezeket aztán a mosógépmedvék megtisztítják. Közben a csupasz madarak szterogenolos, vagy egyéb fertőtlenítő fürdőt vesznek az ekcéma fertőzés megelőzésére.

MASZKOSOK RENDJE

A szárazföldi jószágok fennmaradó egyedei alkotják. A pofa első része frappáns gázálarcban végződik, amely kiszűri az egészségre ártalmas gázokat. A táplálkozás a szűrőbetétek cseréjének néhány pillanata alatt történik.

NUKLEÁRIS BAROMFI

Kapirgálás közben a szétszóródott atommagokat is felcsipegeti. Hátránya, hogy tojásgránátokat tojik, amelyeket felhasználás előtt hatástalanítani kell.

PSZICHOPATÁSOK CSALÁDJA

A kipusztult növényzet helyett szellemi táplálékot fogyasztanak. A legelők helyét olvasótáborok foglalják el. Ezeket a ragadozók messze elkerülik, mert az intelligens antilopok szája sarkában bújkáló gúnyos mosolyt sehogyan sem tudják elviselni.

ÖTUJJÚ LAJHÁR

Olykor hosszú évekig is képes elüldögélni az odújában anélkül, hogy megmozdulna. Körülötte százféle gomb, de már ezeket sem kell nyomogatnia, amióta feltalálta azt a gombot, amelyik az összes többit működteti. Állítólag az embertől származik, de ezt kikéri magának…

TRANZITREPÜLŐTÉR ÉPÜL APAJPUSZTÁN (?)

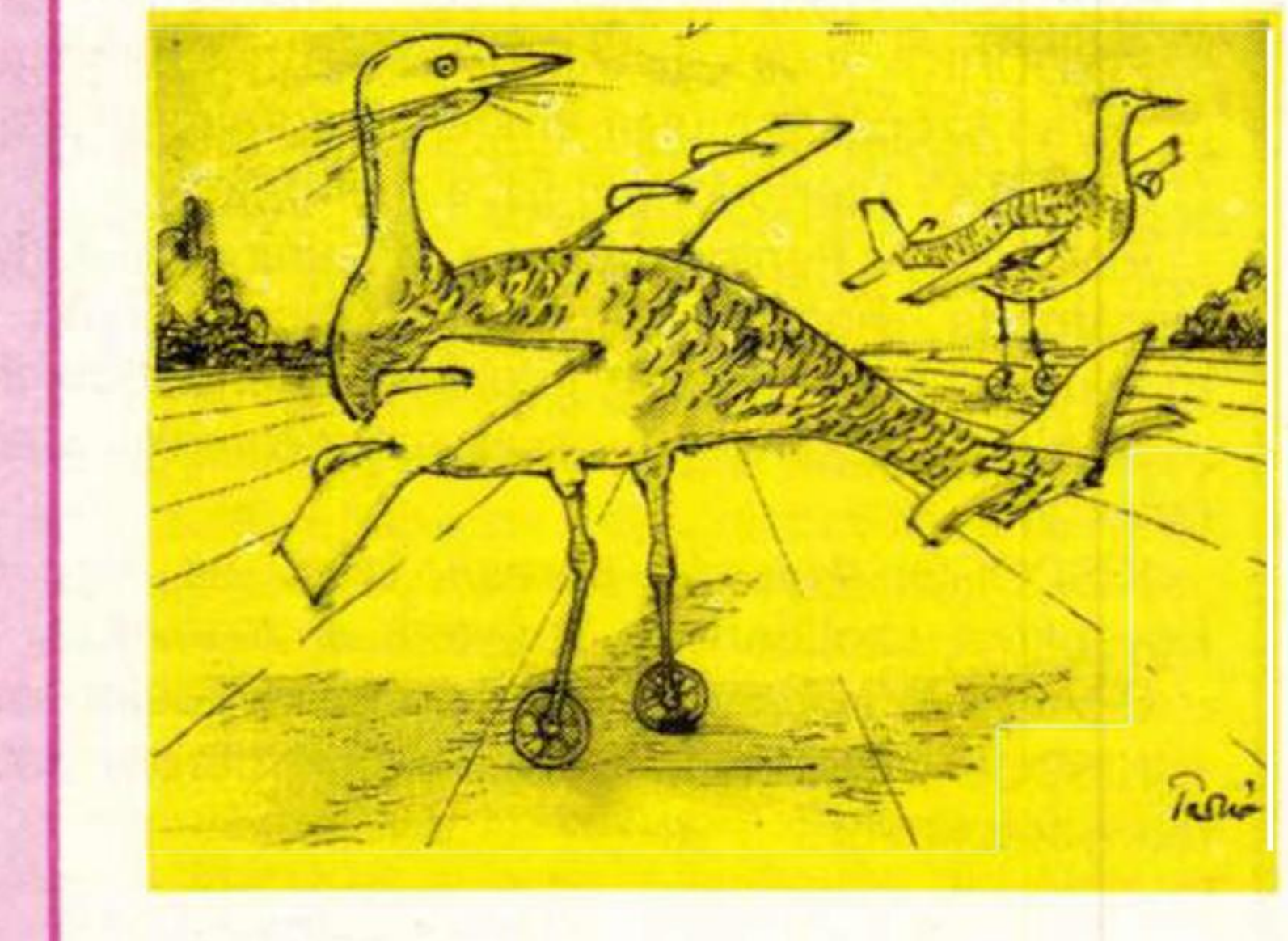

ÖNGÓL

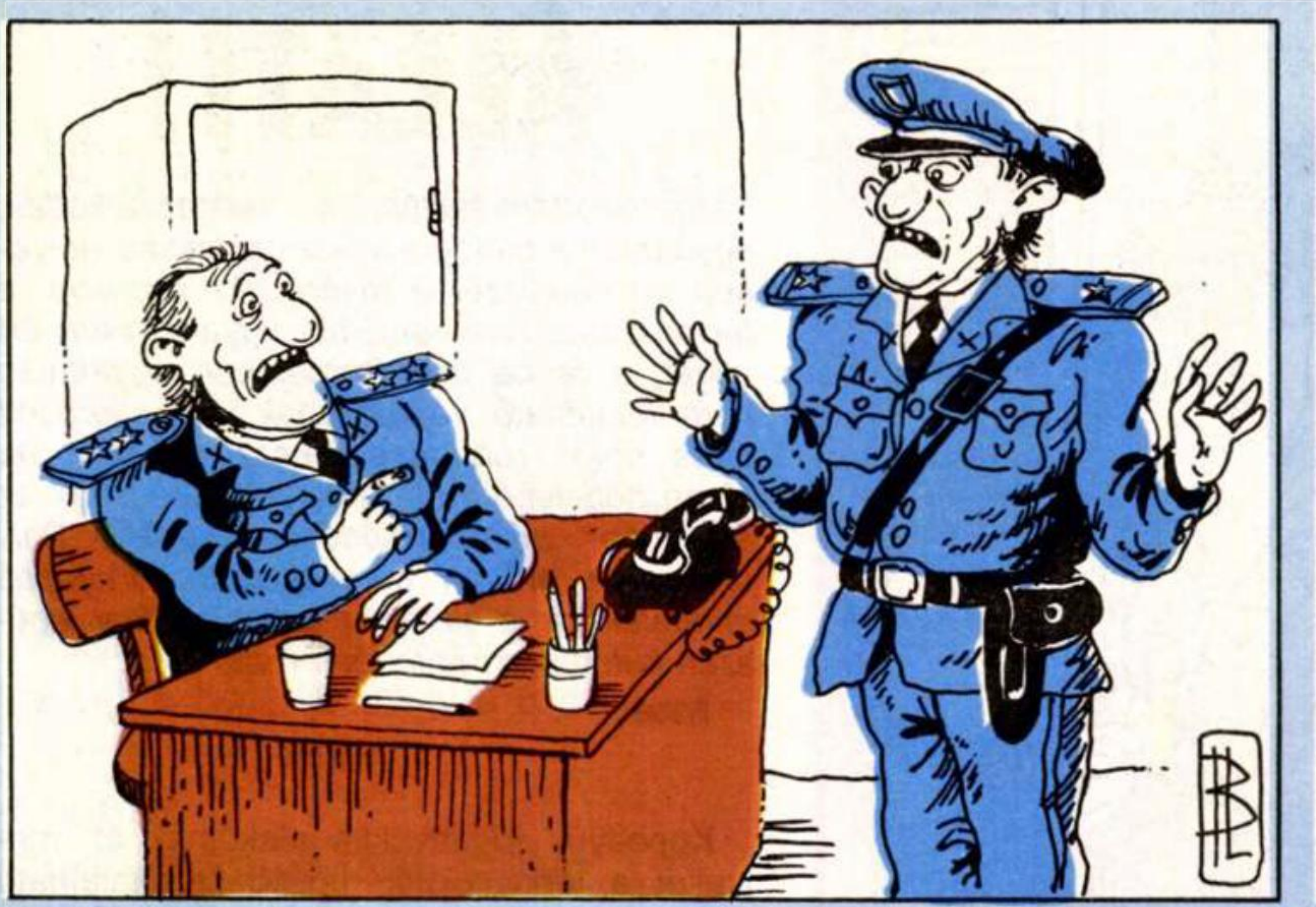

– Állítsa elő a sztrájkoló rendőröket!
– Nem tehetem, én is sztrájkolok…

NEM FIZETIK KI A RENDŐRÖKNEK A TÚLÓRÁKAT

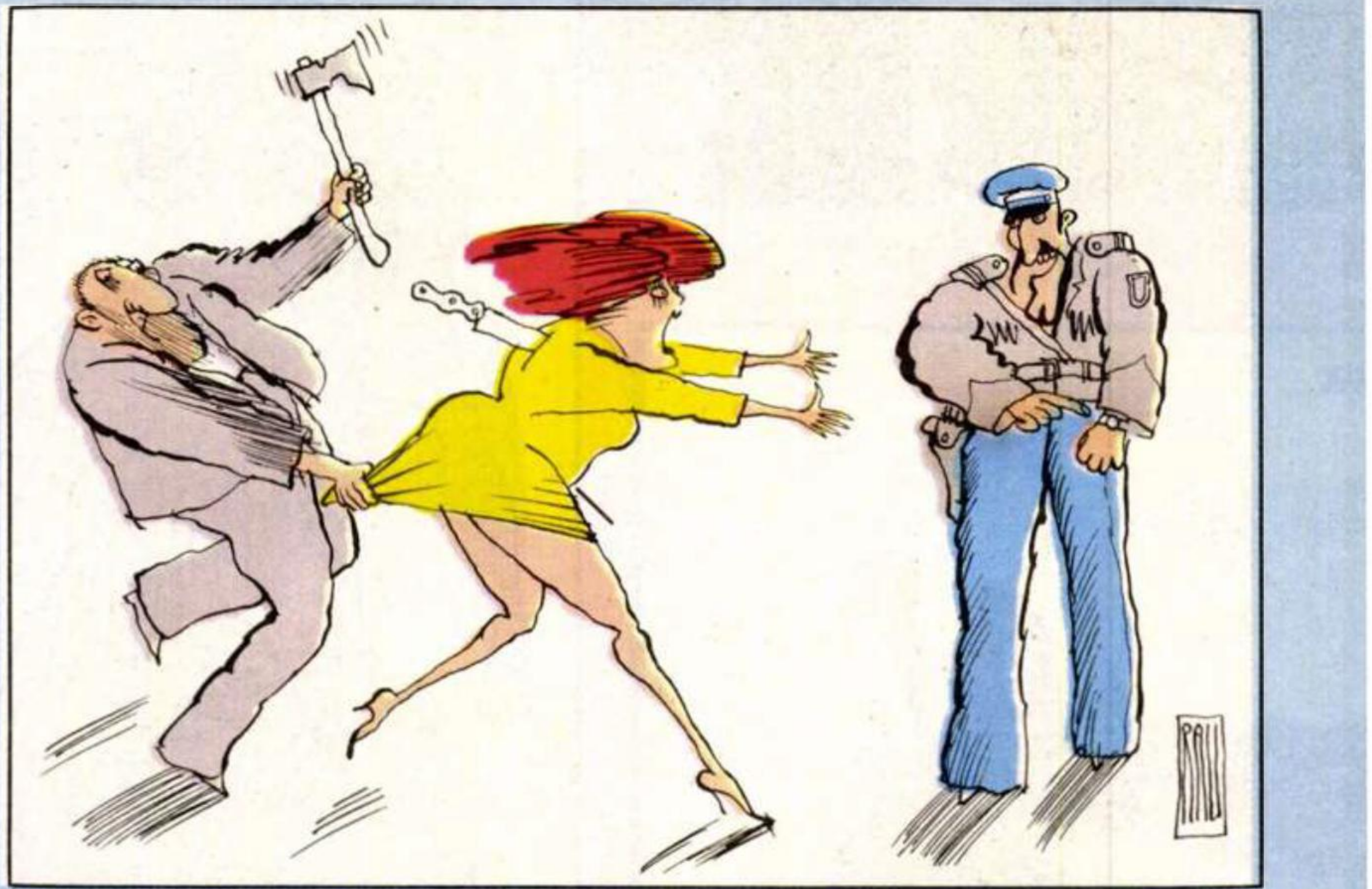

– Segítsen biztos úr, ez a férfi meg akar ölni!
– Lejárt a munkaidőm és nem fizetik ki a túlórákat, sajnálom hölgyem…

A LUDAS MATYI SZÍNPADA

WALTER BÉLA:

LÁBNYOMOK A LEVEGŐBEN

(Jelenet krimikedvelőknek)

Szereplők:
SZÁLKAY LUPÉ, a Fakabát című zsarumagazin nyomolvasó-szerkesztője
PINDURKA őrmester, zsaru a javából
KISDODÓ, megnyerő modorú besurranó tolvaj

*

(Mindenekelőtt most az egyszer húzzanak kesztyűt, biztos ami biztos. Ugyanis történetünk helyszínén helyszínelők dolgoznak épp'. S persze az sem árt, ha önök tanúkkal tudják bizonyítani, hogy mit csináltak tegnap délután 3-tól 5-ig…)

SZÁLKAY Bang! *(rendőrkordonnak ütközik)* Engedjenek tovább, újságíró vagyok.

PINDURKA *(igazít a derékszíján)* Ha nem száll le a tyúkszememről, szolgálatba helyezem magam!

SZÁLKAY *(hőköl picit)* Őrmester, maga szolgálaton kívül van?!

PINDURKA Na és? Kegyelmed magánkívül van, mégsem lökdösöm…

KISDODÓ *(zsákkal a hátán érkezik)* Elnézést kívánok, nem találkoztak véletlenül egy kulcscsomóval?

SZÁLKAY *(az őrmesterhez hajol)* Uralkodjék az arcizmain, őrmester! Ez a fickó egy visszaeső, eddig háromszor szerepelt a címlapunkon… Szorítsa ügyesen a sarokba!

PINDURKA Akkor fölteszek neki egy keresztkérdést. *(nagy ravaszul)* Visszaeső úr, mi a szakmája?

KISDODÓ *(fülig pirul)* Betörő vagyok.

PINDURKA Hál' isten! Már attól féltem, hogy sztrájktörő…

SZÁLKAY *(megszédül)* Ezer karperec és szonda! Ősmester, maguk itt sztrájkolnak?

PINDURKA Naná! Miért, eddig azt gondolta, hogy körmeneten vagyunk?

SZÁLKAY Trafipax legyek egy dűlőúton, ha értem!

PINDURKA *(bólogat)* Akkor elkezdhet pittyegni… De mivel a firkász úr olyan szépszál mulya ember, megmagyarázom.

SZÁLKAY *(sértődötten)* Ez a minimum.

PINDURKA Pontosabban a létminimum. Ugyanis szakszervezetünk kiszámolta, hogy a rendőrök egy elkövető lefüleléséért 35 forint munkabért kapnak, azaz fülenként tizenhét ötvenet.

SZÁLKAY De amíg önök sztrájkolnak, szabadon dolgozhatnak a betörők!

KISDODÓ *(kulcsait keresi)* Mert ez egy szabad ország, uram. Egyébként szolidárisak vagyunk a zsarukkal. Segítjük a munkájukat.

SZÁLKAY Nocsak! A rendőrsztrájk idején nem törnek be sehová?

KISDODÓ Hová gondol? Betörünk, persze betörünk, de nem hagyunk lábnyomokat!!!

(önvédelmi függöny)

KIZÖKKENT VILÁG

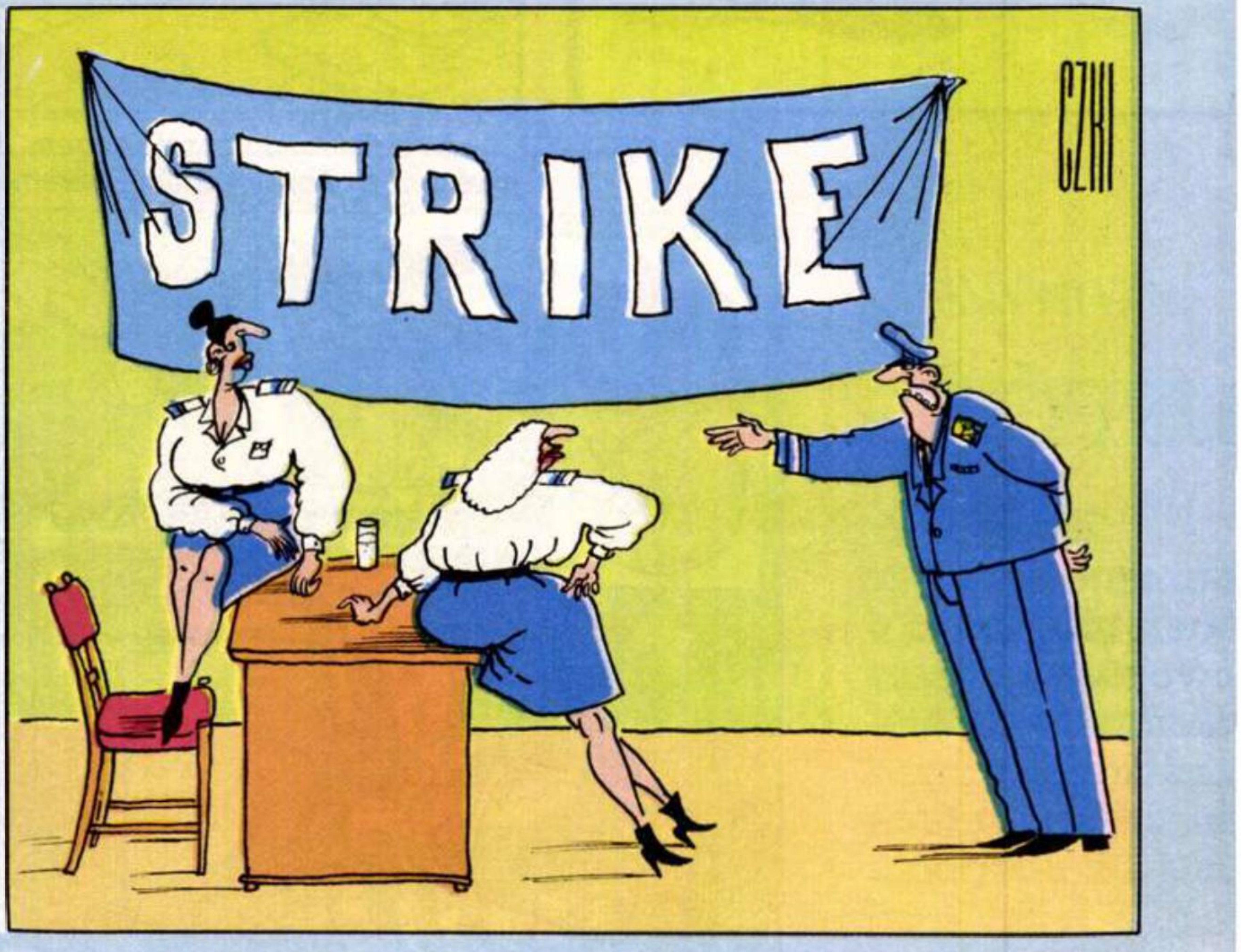

– Azt még valahogy megemésztem, hogy a közbiztonságiak sztrájkolnak, de, hogy az erkölcsrendészeten strichelnek, az már nekem is sok!

PESTI UTCÁN

– Hogy vagy?
– Köszönöm, megvagyok. És te?
– Én még nem, de már köröznek…

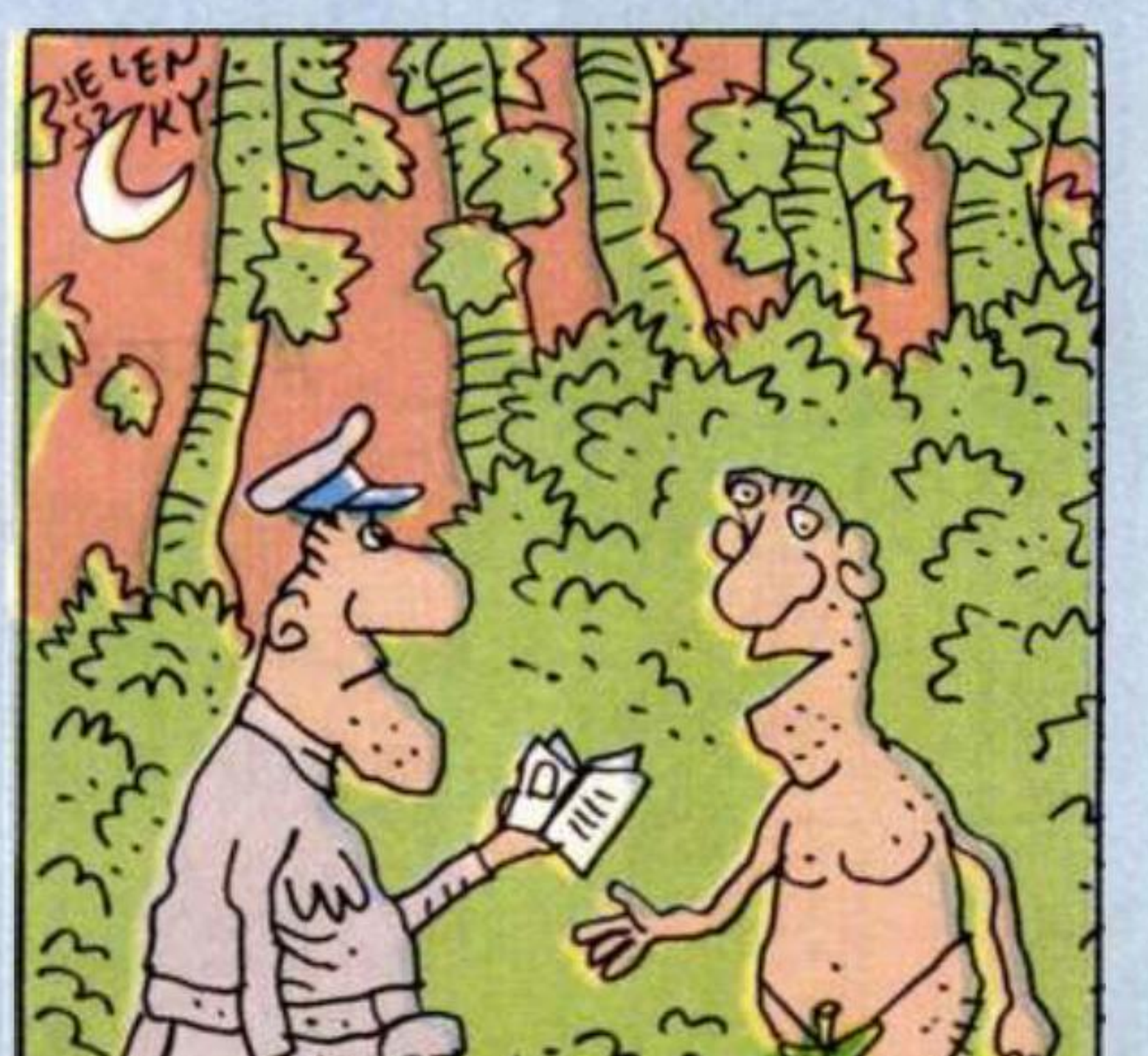

– Értse meg kolléga én is rendőr vagyok, nem szatír, csak hát az a kevéske ruhapénz…

DEMOKRATIKUS SZTRÁJK

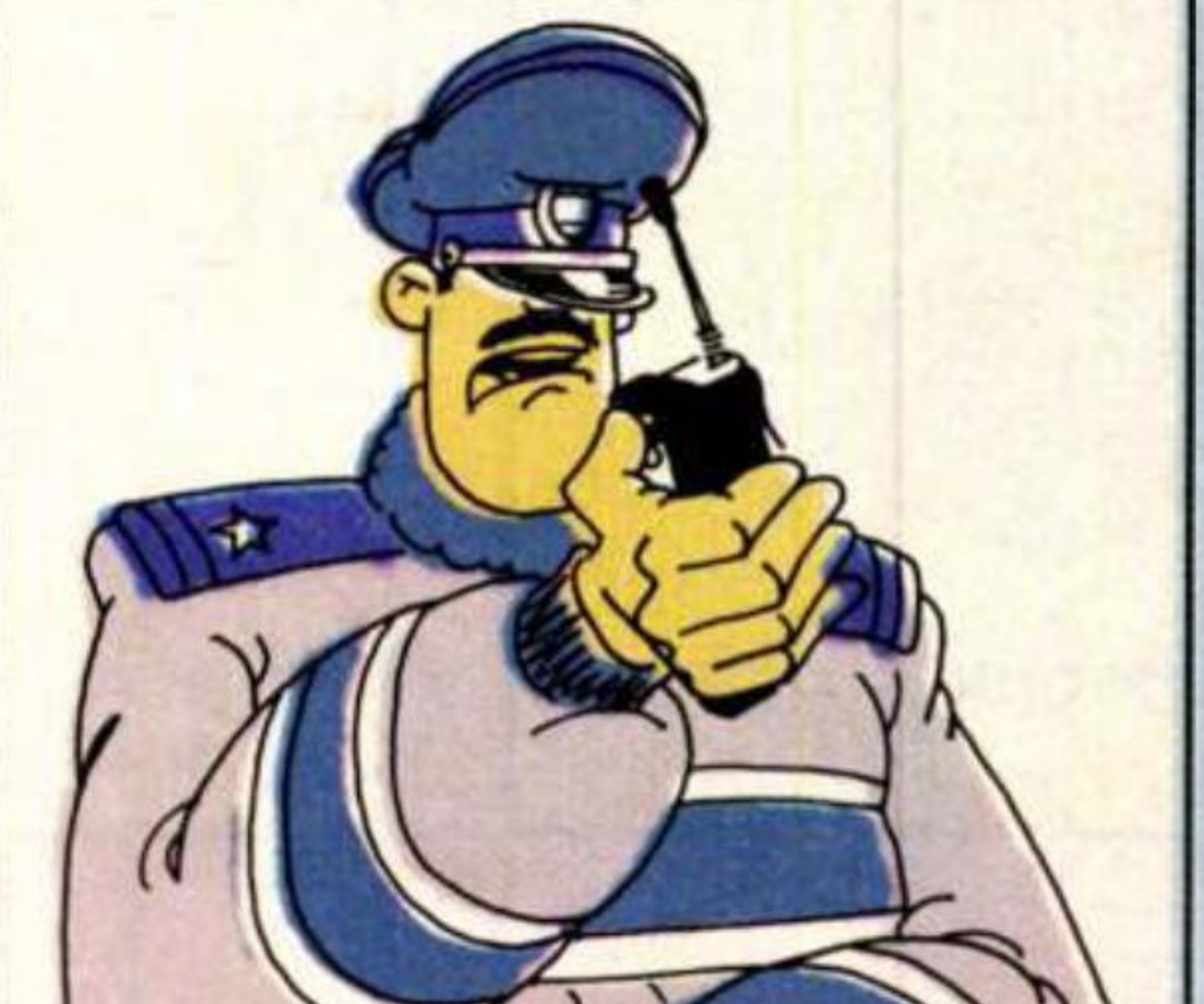

– Betörők? Vétel… Csak akkor szóljatok, fiúk, ha sztrájktörőt kell fogni!

TAVASZI MUNKÁK

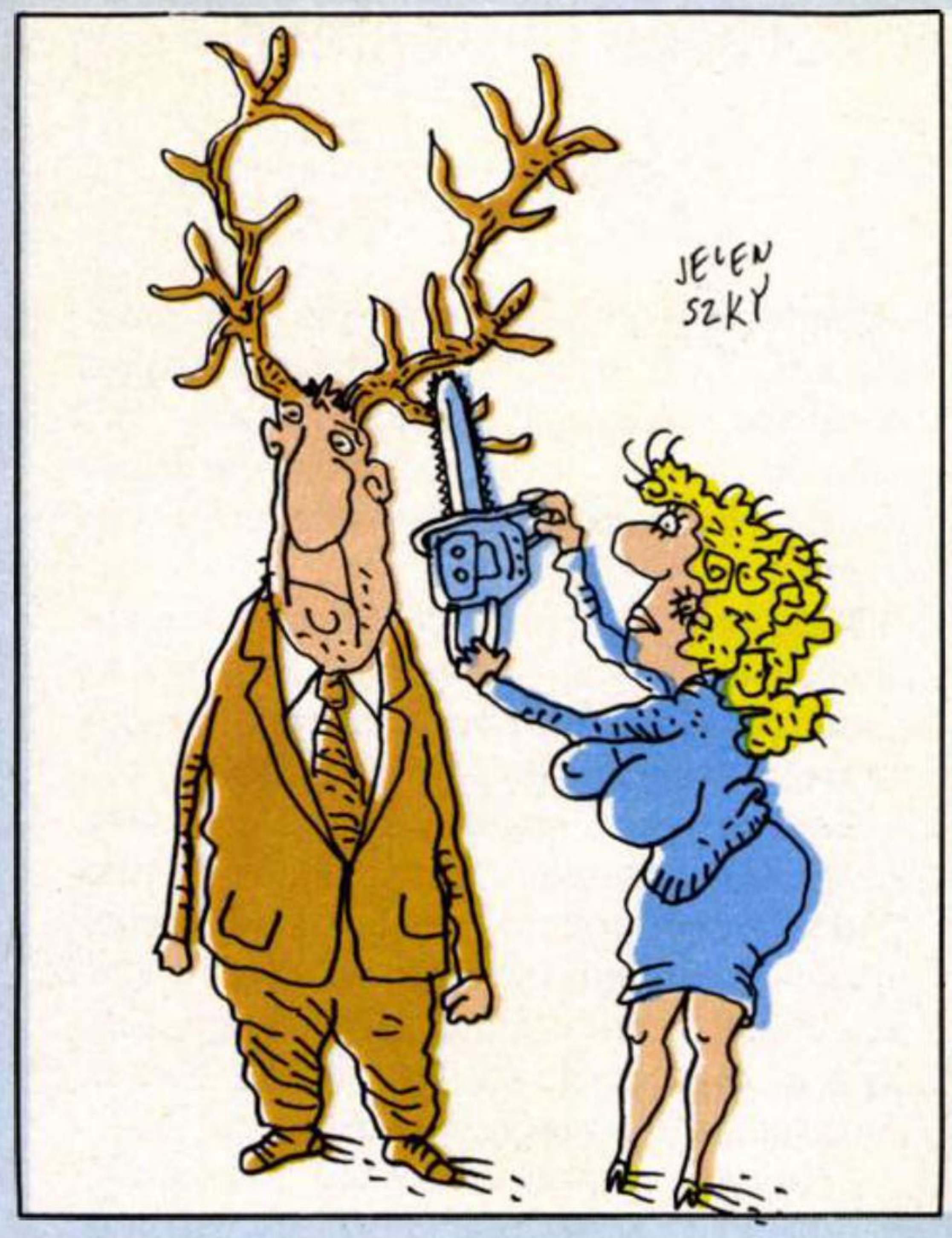

LOMTALANÍTÁS

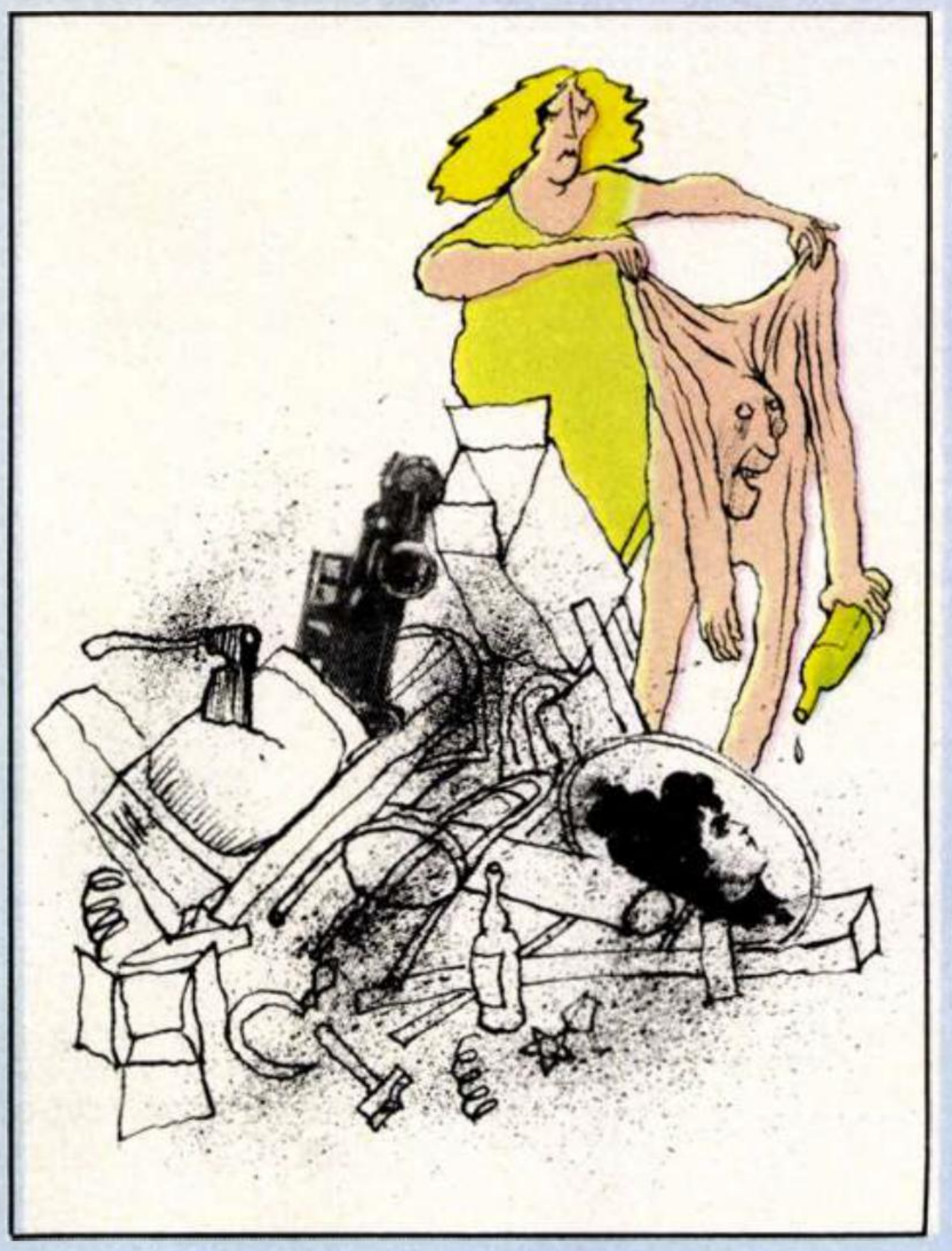

TAVASZI LOMTALANÍTÁS

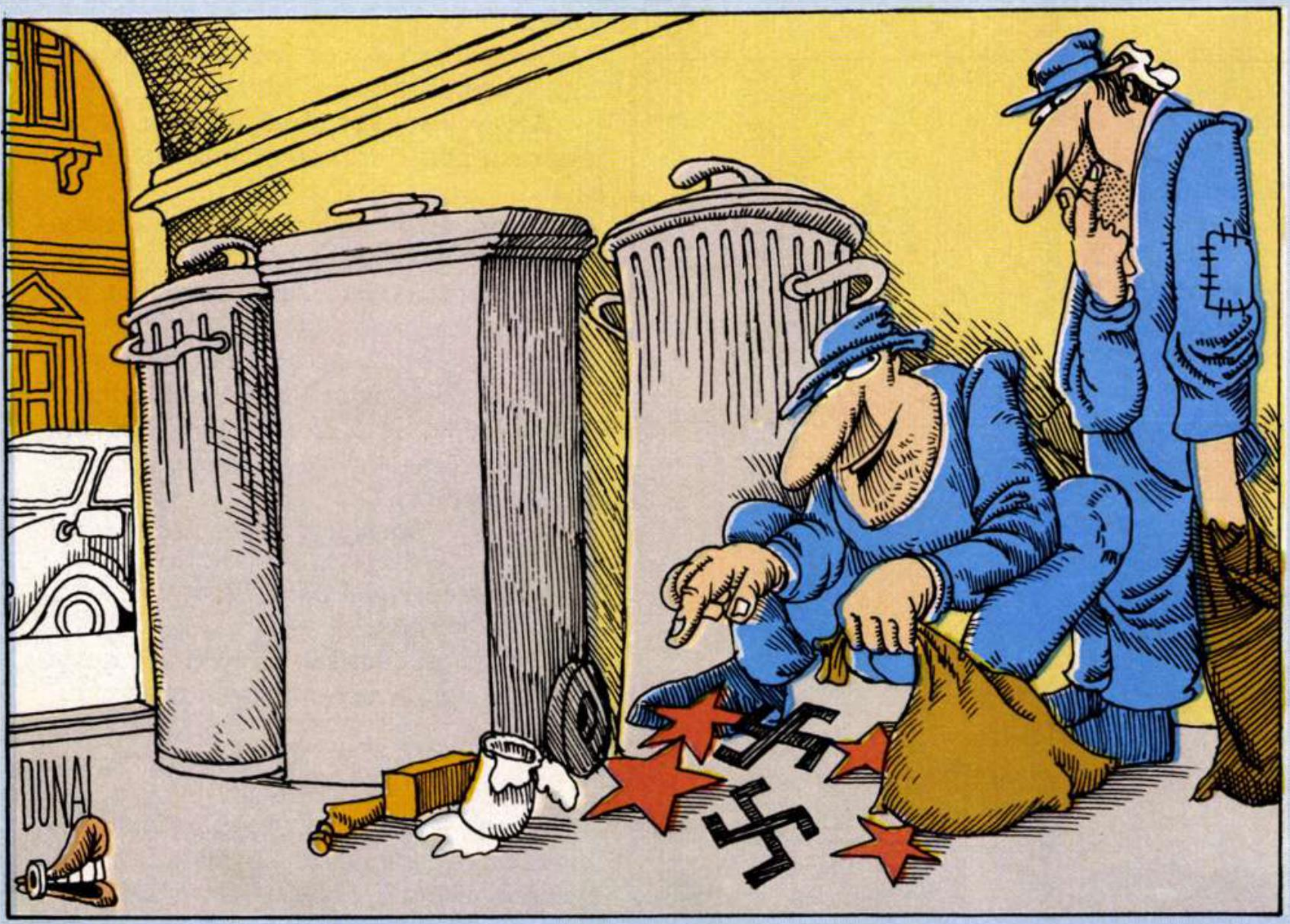

FEJBERIZSA

NAPLÓPÓ VÁGYÁLMA
– Énnekem úgy tűnik: egy dolgozó nővel jól tudnék bánni.

HISZTIS HÁZASTÁRS
PÁRKÍNZÓ KÓROS

SZOMORKÁS POSTAMUNKA
– Föladtam a reményt.

CSOMAGOLÁSI ÁRTALOM
SPÁRGALÁZ

RAGÁLYOS TORNAGYAKORLAT
HERPESZÁLLÁS

ILLEMTUDÓ ÖLDÖKLŐK
– Többnyire álnéven gyilkolnak, hogy családjuk hírnevét megóvják.

KEGYETLEN BILINCS
PRIBÉKLYÓ

ÉN IF AFT HIFEM
– A Ramadánban egy jó van, az *iftár* – vagyis az éjszakai lakoma.

BALKÁNI ESZELŐ
RO MÁNIA

LÁBON HORDOTT BÖLCSESSÉG
– Azért megy tönkre minden cipőm, mert mindig csak egy van és azt hordom is.

LÉC FÖLÖTT SEGÍT
UGRESSZIVITÁS

VALÓSZÍNŰTLEN JELLEMZÉS
„Konrád tagbaszakadt emberke volt."

SZEGÉNYES MINDENTUDÓ
PROLIHISZTOR

IZÉ

VÉTEK KIDOBNI!

– Mi úgy gondoltuk, hogy nem hordjuk le háztartásunk minden kiérdemesült ócskaságát – jegyeztétek meg, amikor három őrült gyerekkel, hozzájuk pontosan illő kutyussal, cirmossal és tizenkilenc különféle méretű, homályos származású hörcsöggel falura költöztetek.

Csakhogy az eseményeket nem lehetett megállítani többé!

Didergős májusi reggel jelent meg az első jószívű adakozó, lefékezett, hogy sarat fröccsentsen az általatok éppen hófehérre meszelt házra, majd:

– Gyertek ki, érdemes! – így kurjantott.

Lihegve kicibáltatok egy mosógépet a hátsó ülésről, már nem mos, de kár kidobni, itt falun mi mindenre lesz majd használható!

Ki se futott még hörögve a hálakávé, újabb szíves ajándék érkezett, két kiérdemesült jégszekrény képében. Nem téma, hogy mit tartsanak benne, mert dugig rakott valamennyi! (A drága nagyi, hozzám hasonlóan, mindig szépen tisztára mossa a kiürült, mélyhűtött ételzacskókat, s egybegyűjti a kisimított selyempapírokkal, sarkosra igazított krumplisstaniclikkal, bennük gyűjtve a sok kibogozott, kicsi körre tekert használt zsineget is. Minden tisztességes és takarékos otthonban akad ilyenből már nyolc-tíz mázsa, ezt is úgy kellett titkon kicsempészni, a drága mama anyatigrisként ragaszkodik a gyűjtemény minden egyes értékes darabjához.)

A nyár során tizenhárom kibelezett tévé is érkezett, mire bosszúból előkerült a hasas flaska, az első saját fejtésű, karbolszagú hidegrázós kadarkával.

Őszi ködök idején futottak be Zoliék, a príma összecsukható, ötszemélyes rekamiéval. (Akkor tudja kettő nyögve összecsukni, ha három ráül, nyomatéknak.) Nagyvonalúan benne hagyták a dohos dunnákat is, illatuk, akár a napsütötte kóbor kandúré.

Mi ehhez képest a létesülő szoborpark!

A helyiségekbe már nemigen lehet belépni, mert például személymérlegből összejött vagy kilenc, csörgős vekker is vagy tíz, (pontosan ébreszt reggel, ha éjszakánként, minden egész órában jól megrázod). Hét villamos vasaló, bolgár súlyemelő bajnok kell az emelgetéséhez, de még úgyis át kell kötni egyenáramról.

Öt különféle méretű padlókefélőgép, milyen jó lesz, ha egyszer a lakkozás kimegy a divatból! Bekapcsolásra, ha megint áramot érez, még mind délcegen kiugrik az ablakon, meg se áll a kutyaólig mentében letarolva, simára kefélve az őszisóska ágyást.

Tegnap lelkendezve beberregett Emil, hozott teljesen ingyen teljesen ketté repedt telehálót, beázás miatt elavult politúrja divatos mattá változott. Mára esedékes Jóska is, az ajándék konyhakredenccel, hússzoros gyíkzöld házimázolás tartja össze, két hokedlinak összesen három a lába, ráüléskor orv sróf jajgatva beléd áll.

Hazafele beszóltunk Sárikának, térdrerogyott hangversenyzongorája itt prímán elfér, vétek kidobni, alkonyi békakuruttyhoz milliom szú intonálja majd a percegő keringőt…

G. SZABÓ JUDIT

GYÓGYSZERHIÁNY

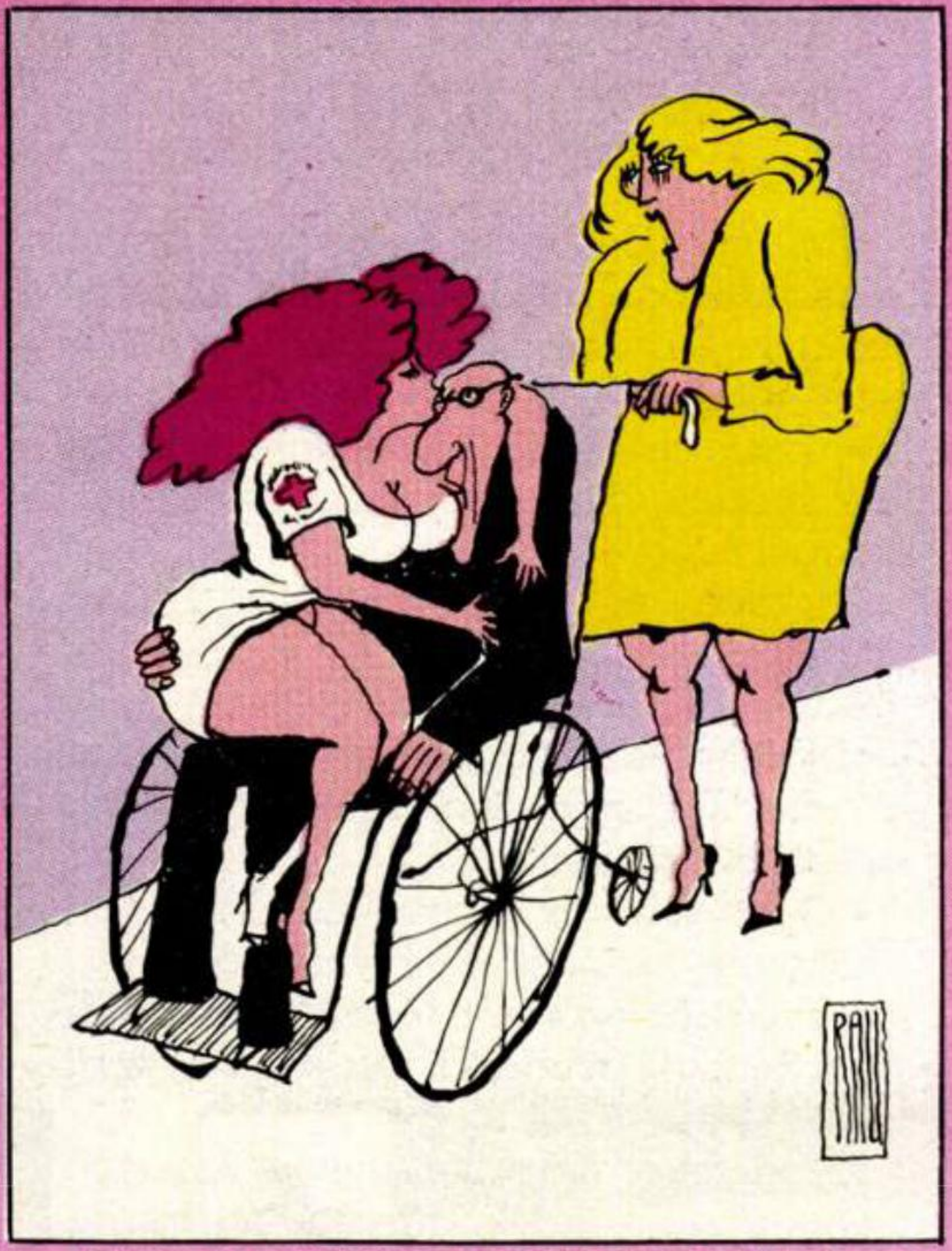

– Gyógyszer nincsen, apukám, de a gyógyszerész kislány ad egy puszit a homlokodra…

VÉRHIÁNY

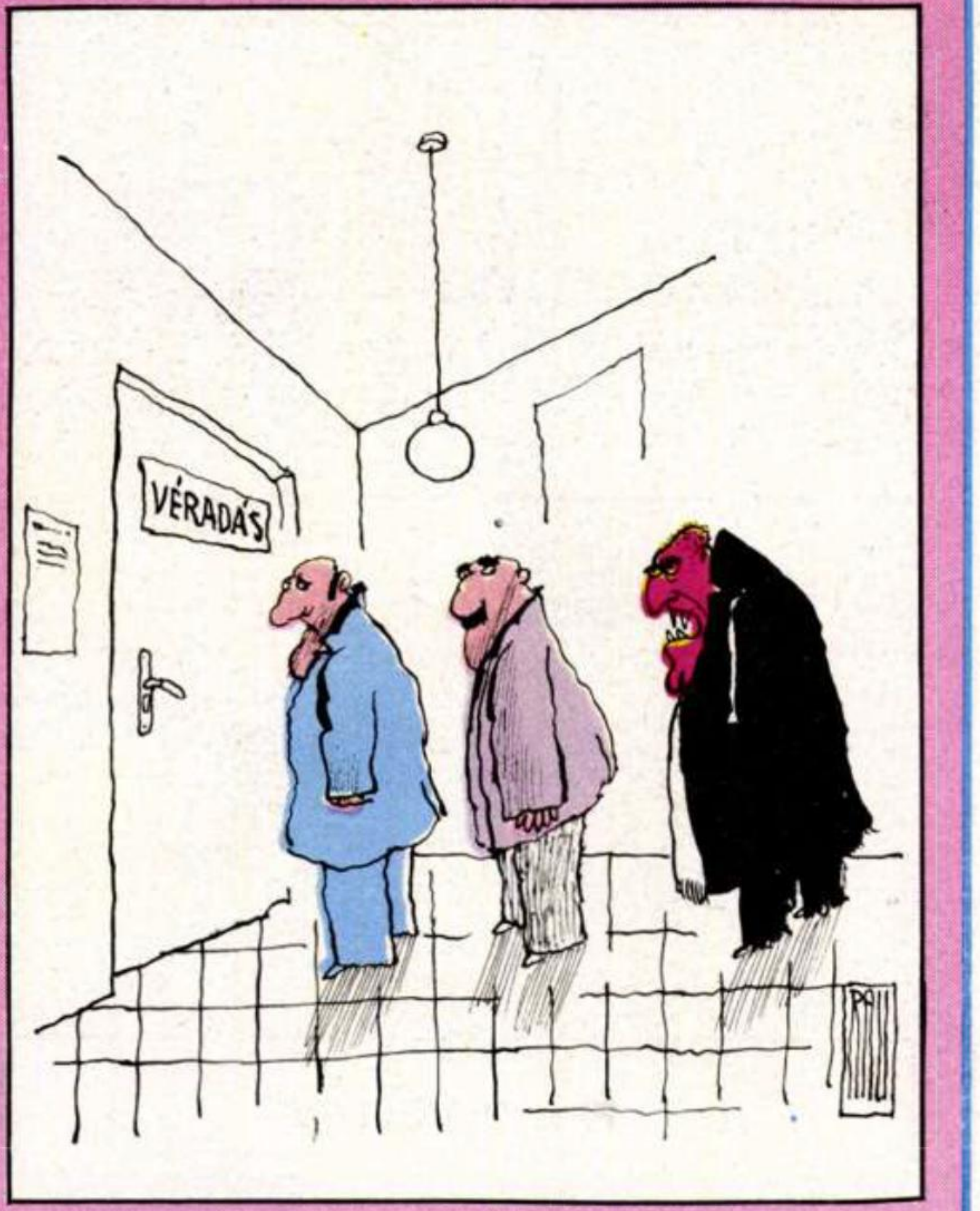

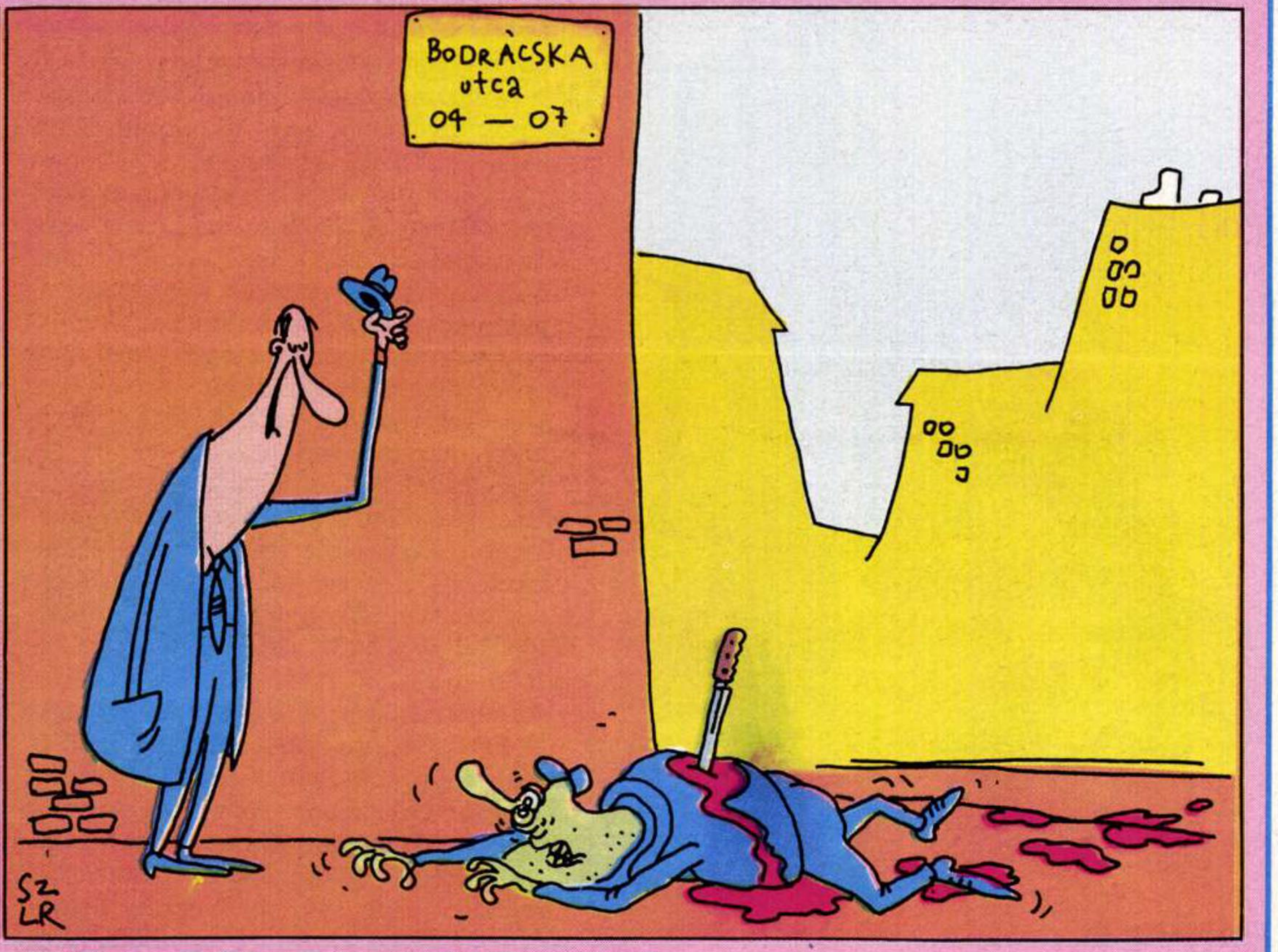

– Elnézést, erre kell menni a véradó állomás felé?…

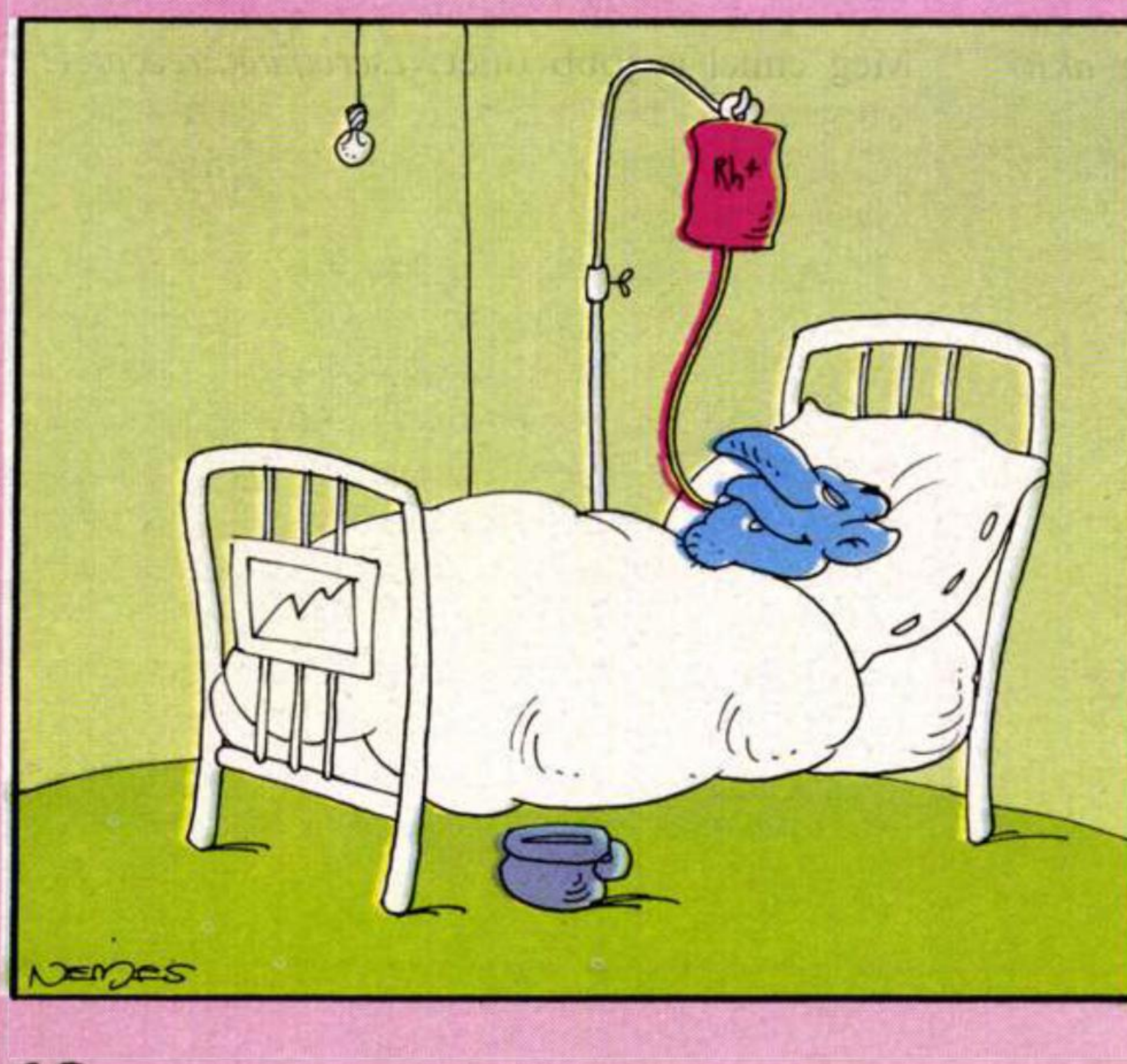

ADJ VÉRT!
…ÉLETET MENTHETSZ!

MENTŐ-DÖNTŐ

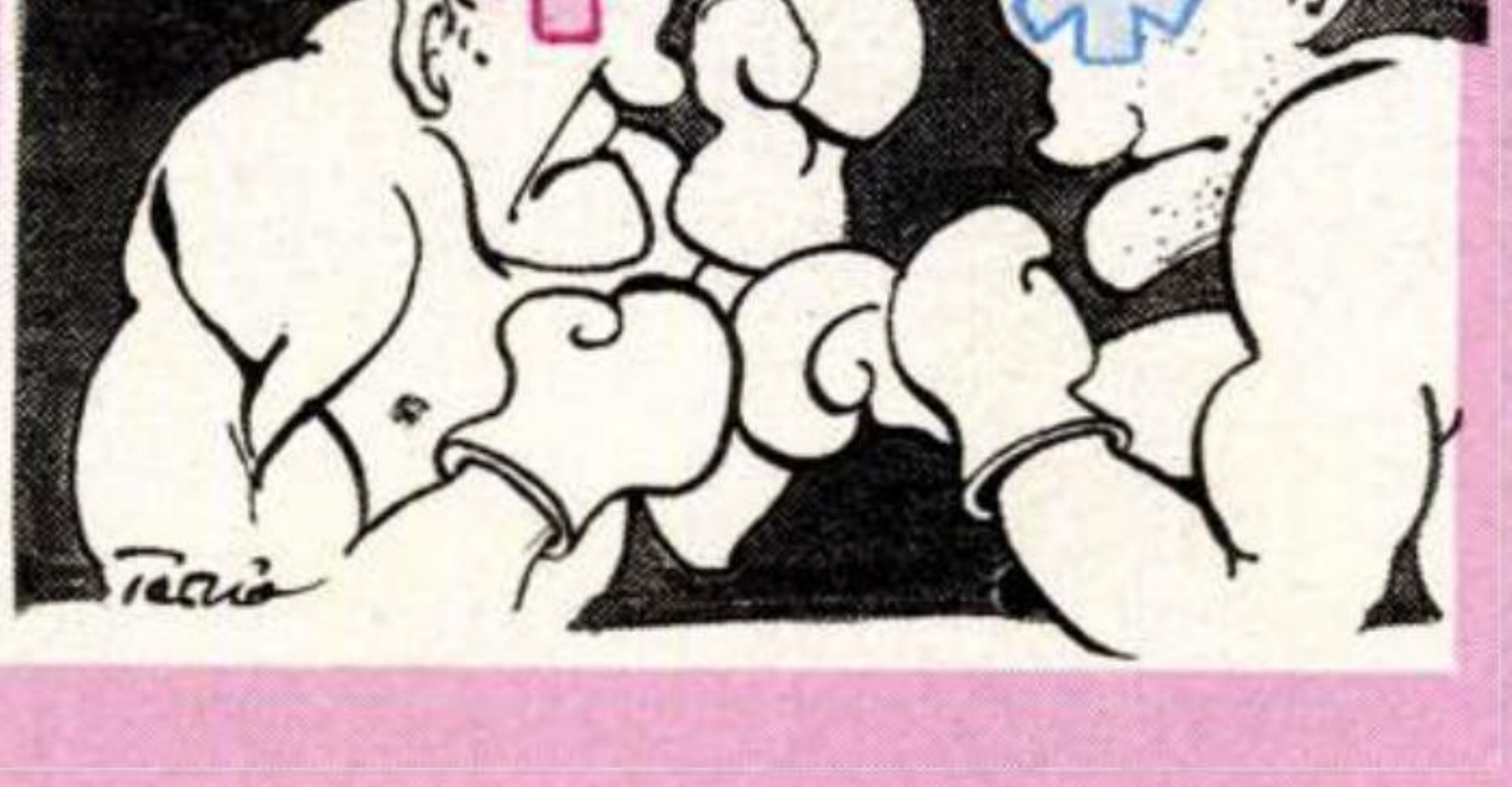

GALAMBOS SZILVESZTER:

HÁLAPÉNZ

Matusek Jenőt egy borongós őszi hajnalon hófehér mentőautó szállította a kerületi kórházba. Azonnali vakbélműtétre volt szükség. Minden orvostudományok doktora: dr. Umberstock Endre végezte a műtétet.

Matusek arra ébredt, hogy felesége, Matild simogatja a homlokát és áhítattal jelenti ki: doktor Umberstocknak aranykeze van. A túlsó partról hozott vissza…

Néhány napos gondos ápolás után elérkezett a hazamenetel napja. Matusek elfogódottan kopogtatott doktor Umberstock ajtaján, kezében gyűrögetve egy borítékot, mely ötezer forintot tartalmazott. Enynyit készült diszkréten az orvos kezébe csúsztatni élete megmentéséért.

– Nagyon szépen köszönöm a doktor úr fáradozását – nyögdécselte zavartan, és amikor az orvos búcsúzóul kezet nyújtott, ügyes mozdulattal elhelyezte tenyerében a pénzt.

Doktor Umberstock határozott mozdulattal nyújtotta vissza a borítékot:

– Amit tettem, kötelességem volt. A fizetésemet pedig a kórház bérosztálya folyósítja.

Matusek elvörösödve tette vissza zsebébe a pénzt.

– Bizonyára tapintatlanul csináltam a dolgot. Majd kitalálom a módját – futott át rajta a gondolat, és másnap a postán pénzesutalványt adott fel doktor Umberstock címére:

„Itt küldöm az ötezer forintot, amivel a zsámbéki disznótor óta tartozom. A gyerekeket csókolom.

Matusek, a kettes sebészetről"

Postafordultával a pénz visszaérkezett az alábbi szöveggel:

„A zsámbéki hurka, kolbász, pecsenye ingyenes volt. A pénzt költse a családjára."

Üdvözlettel:
Dr. Umberstock

Matusek elhatározta, hogy nem hagyja annyiban a dolgot. A következő reggel újságkihordónak öltözött, és a Déli Szó lapjai közé helyezte el a pénzt, csak egy sort mellékelt:

„Örök hálával. A Déli Szó szerkesztősége helyett.

Tisztelettel:
Matusek

Postafordultával a pénz visszaérkezett a címére ezzel a kísérő szöveggel:

„Kedvenc lapom a Déli Szó. Végigolvastam, de a pénzt olvasatlanul küldöm vissza.

Dr. Umberstock

Hősünk mindent megkísérelt. Egyszer jósoló cigányasszony képében jelent meg dr. Umberstocknál, és megpróbálta a tenyerébe helyezni a pénzt. Sikertelenül. Majd kerülő utakon, Angliában élő rokonai segítségével küldte el az összeget, mint a birminghami Orvosgyámolító szociális ajándékát. Ez a csel sem járt sikerrel.

A sok kudarc után Matusek végül is belenyugodott, hogy díjmentesen kapta vissza életét, de soha többé nem ment dr. Umberstockhoz.

Nem volt bizalma hozzá.

ÁTMENETI MEGOLDÁS GYÓGYSZERHIÁNY IDEJÉN

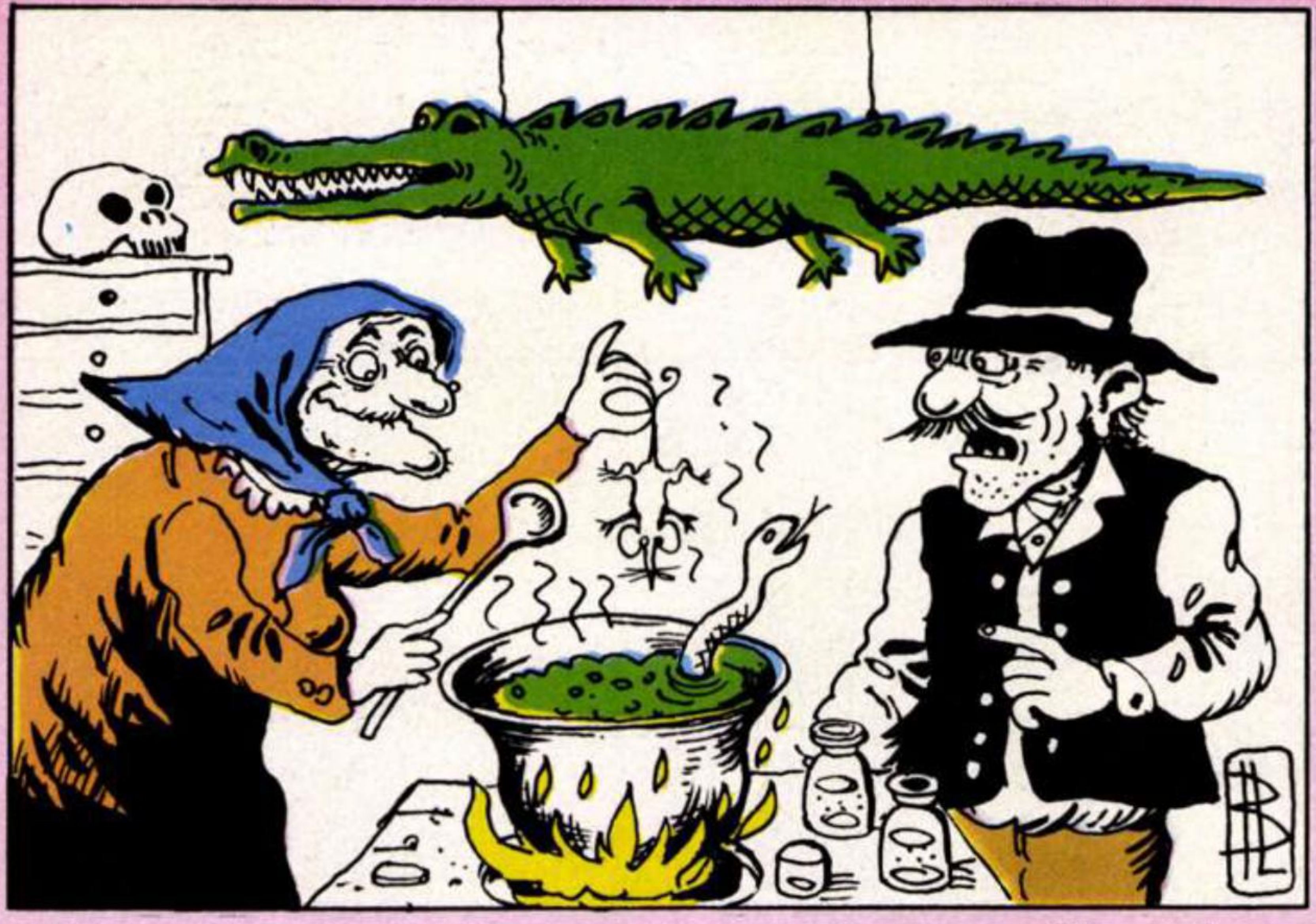

– Biri néne, keverjen ki nekem egy Algopyrint és egy adag Billagitot!

GYÓGYSZERHIÁNY

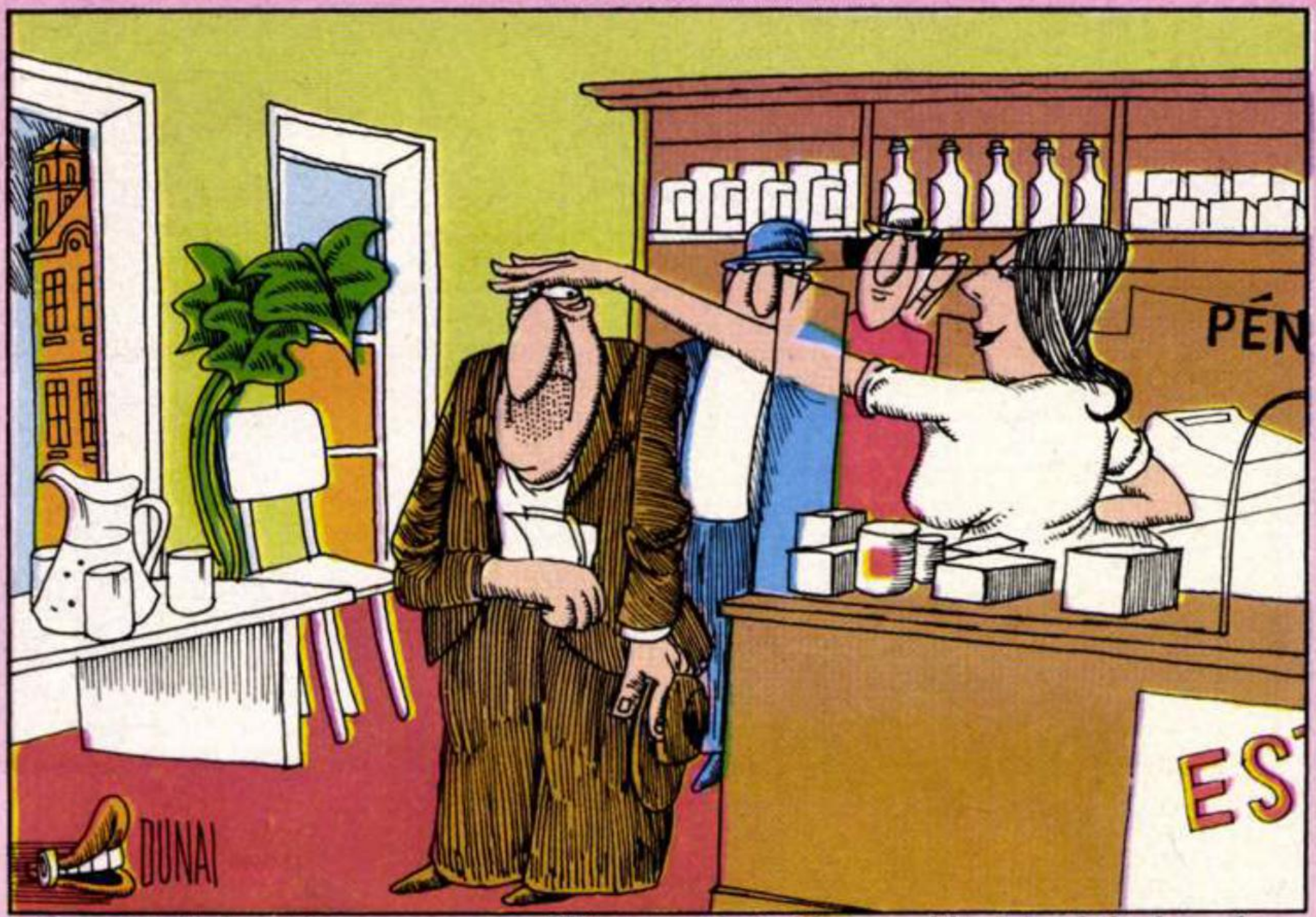

– Sanyi bá! A gyógyszere nem jött meg, de talán egy kis kézrátétel segít…

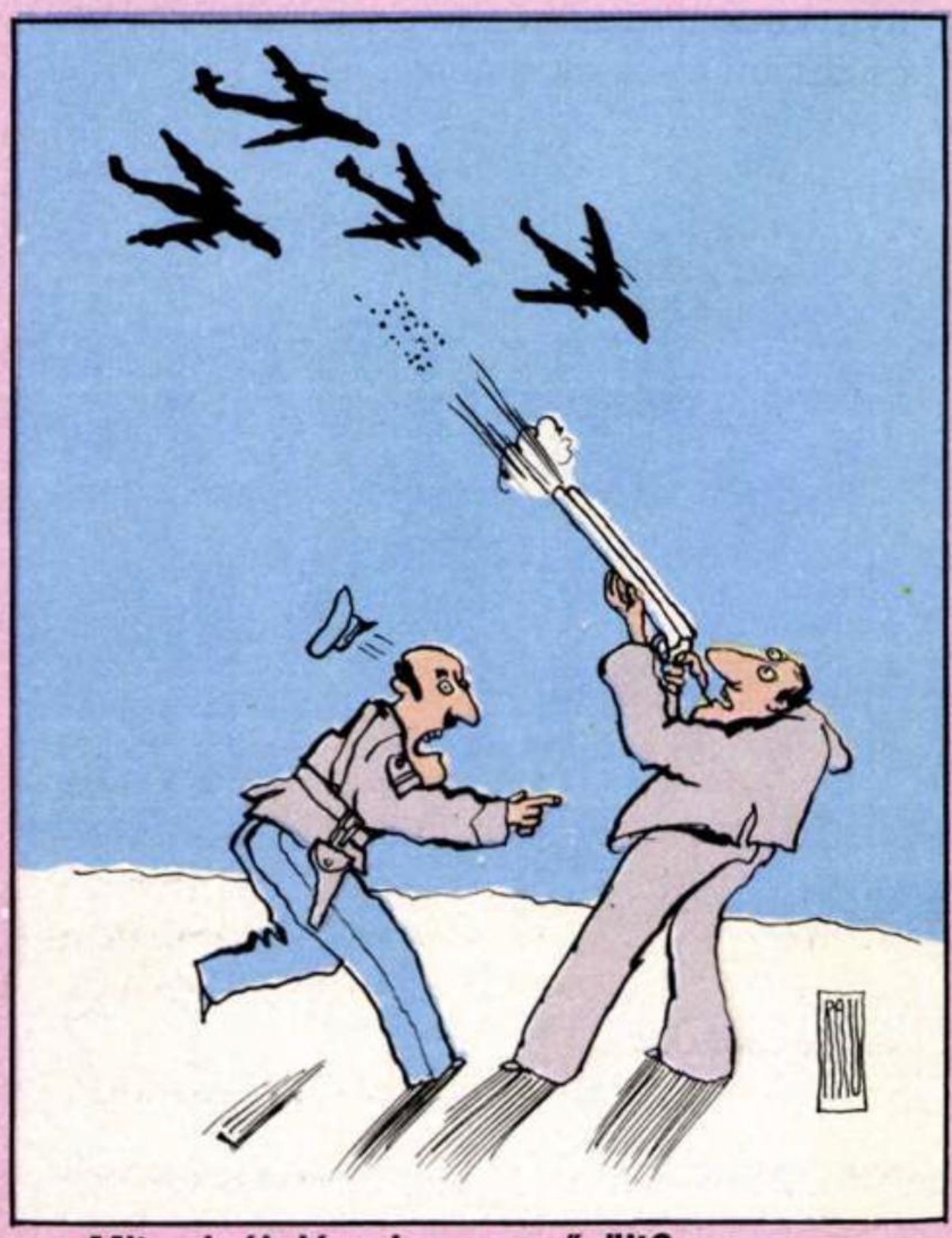

– Mit csinál, jóember, megőrült?
– Le akarok lőni egy „Herkules”-t, tele van gyógyszerrel…

FEKETE ÖZVEGY

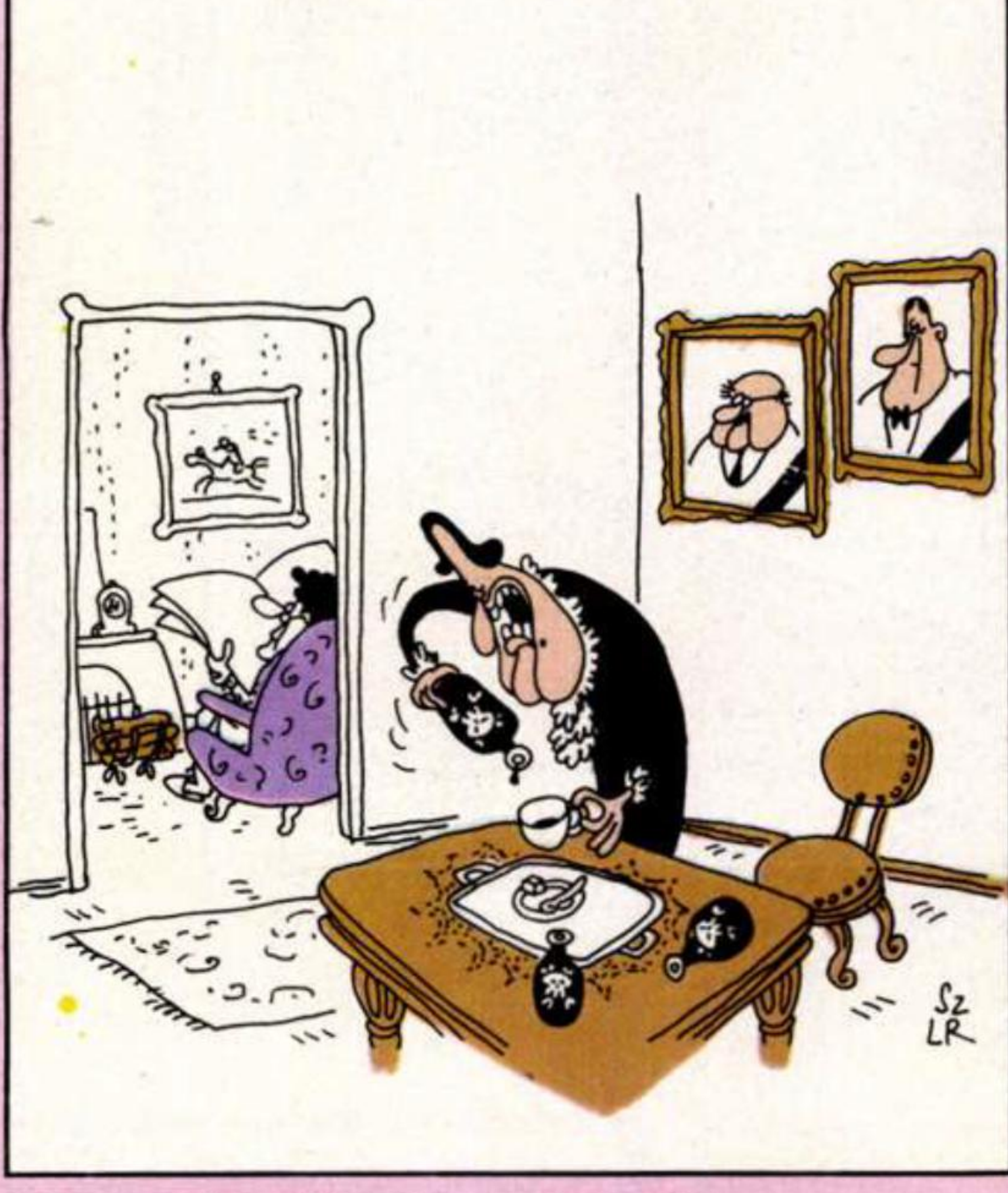

– Ez az átkozott gyógyszerhiány!!!…

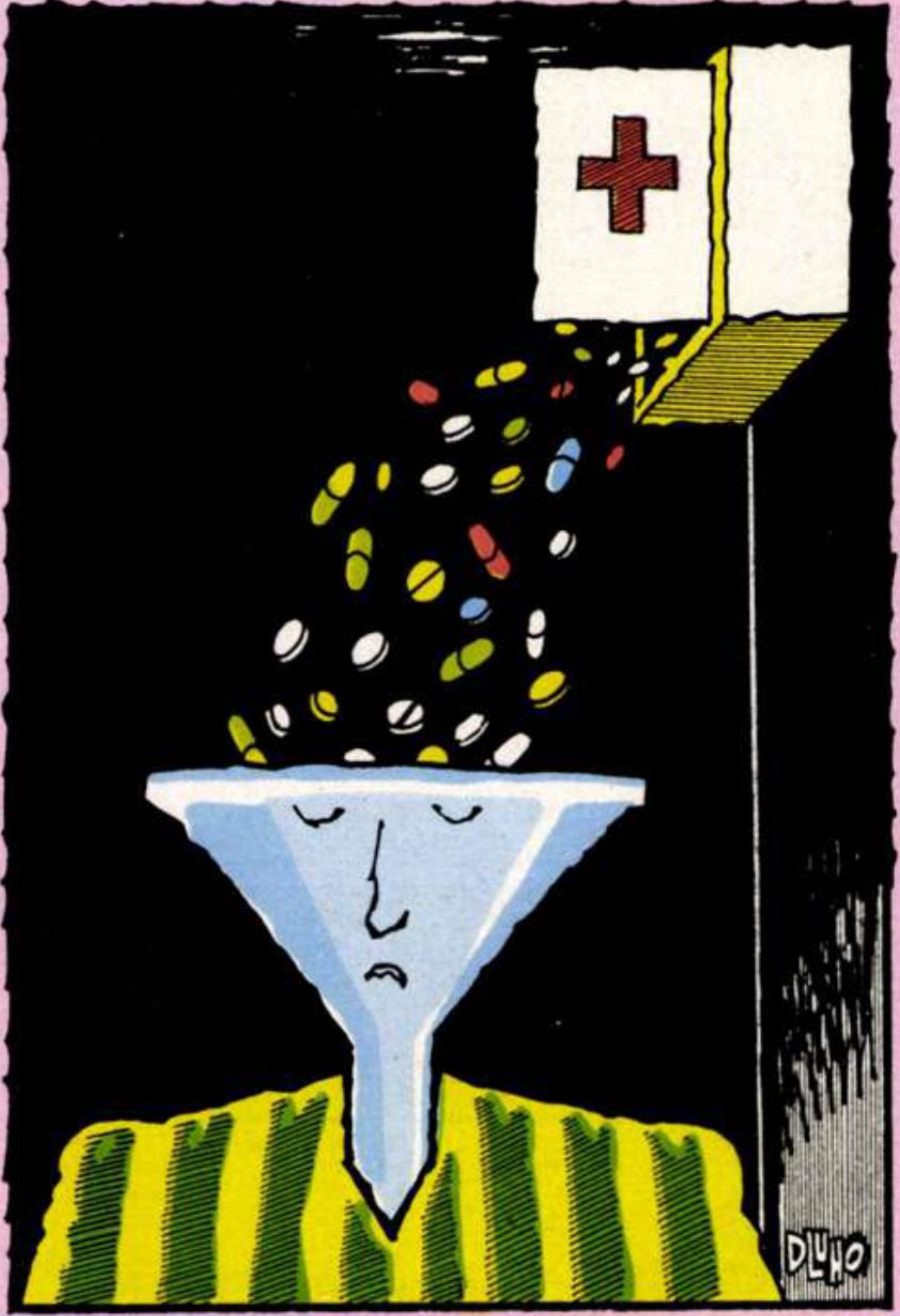

Gyógyszerhiány-betegség

Ez kellett még, sok bajom mellé! Elkapni a legújabb hiánybetegséget, a gyógyszerek hiányát!

Az újságok minden patikaszer-áremeléskor megírják, hogy nálunk nincs, nem is lesz gyógyszerhiány; hogy egyre több a külföldi készítmény, a paletta szélesedik, a zsebünk keskenyedik. A kiváló külföldi gyógyszerek hatására egyik ismerősöm eldobta a mankóját, én meg a fölösleges pénztárcámat, úgyse marad benne semmi, ha megkapom, amit fölírt az orvos. De nem kapom!

„Miért ne kapnám, miért ne kapnám” – hát azért, mert egy-egy medicináért be kell cserkészni fél Pestet, EGIS Budát. Amit nem írnak föl, az általában van mindenütt. Amit fölír az orvos, az egyszerre eltűnik. Hogy miért vagyok ilyen fontos személyiség a gyógyszerelosztónak és termelőnek, az orvosi titok! De újabban hetek óta nem kapok Cotazym Fortét, Cystenalt, Cholagolt, Rutascorbint, Ritalmexet, C-vitamin-tablettát, sőt, fogózkodjunk: *ostyát* nem kapni! Nem járhatok naponta háromszor áldozni, hogy azzal vegyem be a sok bogyót!

Tudom, tudom! – külföldi alapanyag hiánya, tessék keresgélni, ami itt, ott, emitt és amott nincs, az valamelyik kis patika eldugott polcán talán föllelhető. Tessék benézni pénteken, akkor szállítanak. Ejnye, pedig ma péntek, mégse jött! Tessék talán jövő hét elején. Szokott lenni? Hát van ami szok, de újabban nem szok. Miért nem szok? Mikor szok? Széttárt karok: ki tudja azt, uram! *Helyettesítő* bogyót tessék föliratni, hátha az van. Mi helyettesíti? Azt nem tudom, az orvos tudja. Ugyan, az orvosok, szegények, tőlünk tudják meg, betegektől, hogy mikor mi nincs, s mire megszokják, addigra a helyettesítő fogy ki, és az van, amit helyettesít. Meg *akit* helyettesít…

Fölmegy az ember vérnyomása ettől az elosztástól, és el nem osztástól, ármegállapitástól, térítéstől! De vérnyomáscsökkentő sincs, amit fölírnak. A másik van, ami *nekem* speciel nem ajánlatos! Mert ez is van ám, kedves EGIS, Chinoin, Biogal, meg importőr cég, hogy *nem mindegy,* ki mit szed, mi helyett, miért és mikor! Én legalább is *individuum* vagyok, nem *általános* mandró, de ha így megy, elhatárolom magamat tőlem!

Elhatárolódás, az van, az most divat! Föl se kell íratni, benne van a levegőben, mint a szmog.

Cukorbeteg lakótársam meséli, hogy amire a klinikán beállították, egyféle injekcióra, azzal jól be van állítva, szegény: *az* nincs. Más van.

Ha ez a piacgazdaság, akkor azt is gyógyszerelni kéne, de sürgősen. Vagy ráírni: „Betegek elől elzárandó!” „Méreg!”

„Nem szállít az eddigi külföldi partner!” – hallom. Ma engem megcsal az egyik partnerem, akit úgy szerettem, másikhoz pártolok. Legalább is a szerelemben így megy a dolog. Az orvoslás terén se ártana. Prága, Berlin, Szófia, Bukarest és a volt Leningrád az eddigieket nem szállítja? Nagy baj! *Szentpéter vár*…

Kúratársaim! Térjünk át a gyógynövényekre! Főzzük ki a füveket, fákat, de saját termésűre, saját szedésűre alapozzunk!

Még ennél is jobb ötlet: *cseréljünk receptet!* Látom, hogy amit te kérsz, az van, amit én, az nincs. Hátha akkor te megkapod, ami nekem kéne, én meg nem, ami neked kéne, és a végén elosztjuk, ki mit kapott. Ha gutaütést, azt is! Arra van kiváló gyógyszer. Ha föl nem írják! Nyugati, Keleti, Déli, Kőbányai – ja, az pályaudvar, mind a négy.

Ki csönget? A mentők? Igen öltözöm, máris mehetünk! Idegosztály, igen. Várjanak, viszek be magammal gyógyszert, ami még akad itthon, mert hallom, a kórházakban sincs…

Tessék? Hogy hol van ennek a humoreszkpótló mérgelődésnek a kacagtató slusszpoénja? Ki tudja! Fölírta az orvos, de nem kapom. Talán, mert fölmegy annak is az ára. A jegenyefára!

ALFÖLDI IMRE

Bár az adóbevallás határideje március 22-én lejárt, az alábbi rajzok még pótlékmentesen tekinthetők meg.

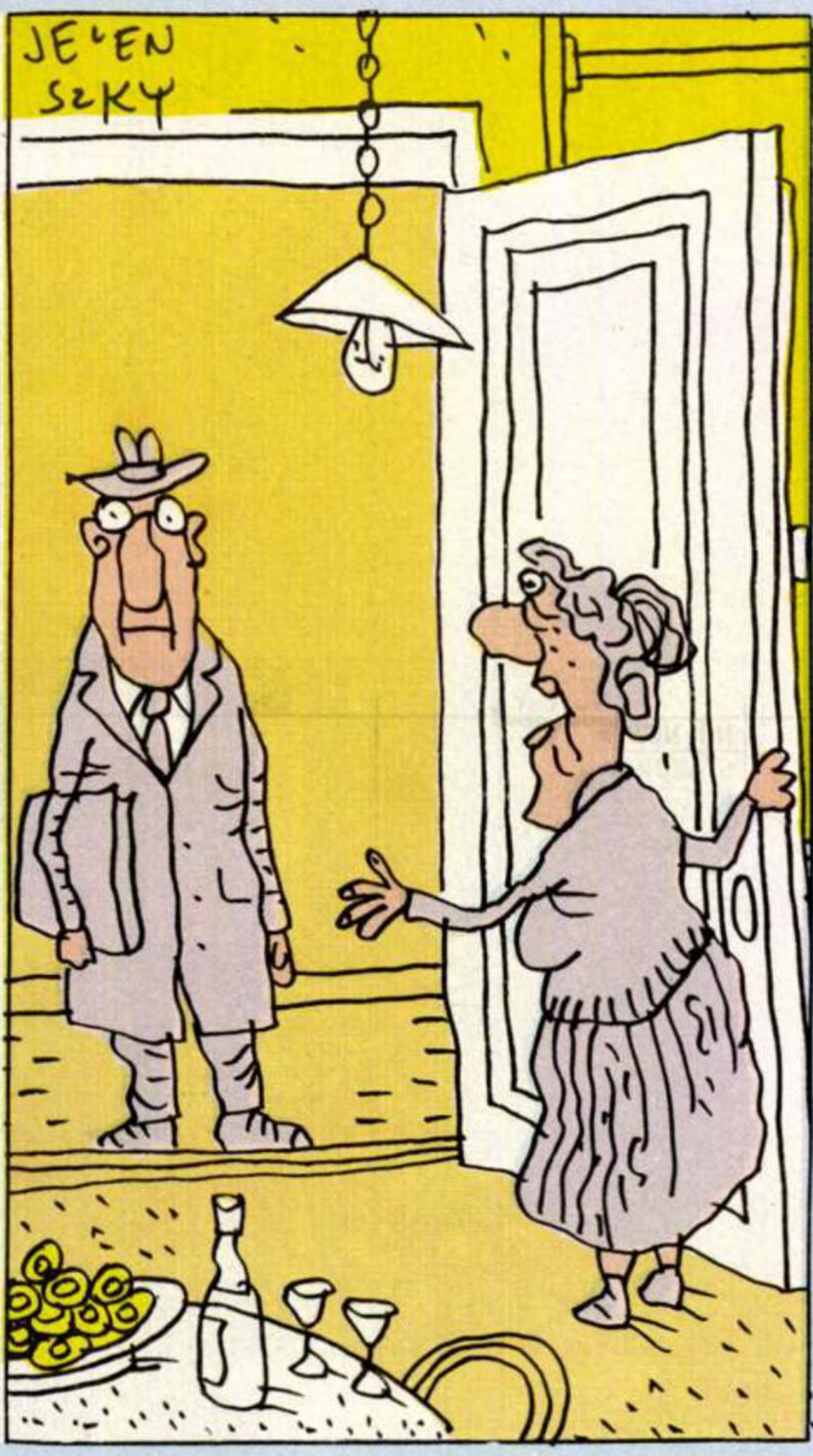

– De örülök, kerüljön beljebb. Ránk, magányos öregekre már csak maguk, az adóellenőrök nyitják rá az ajtót.

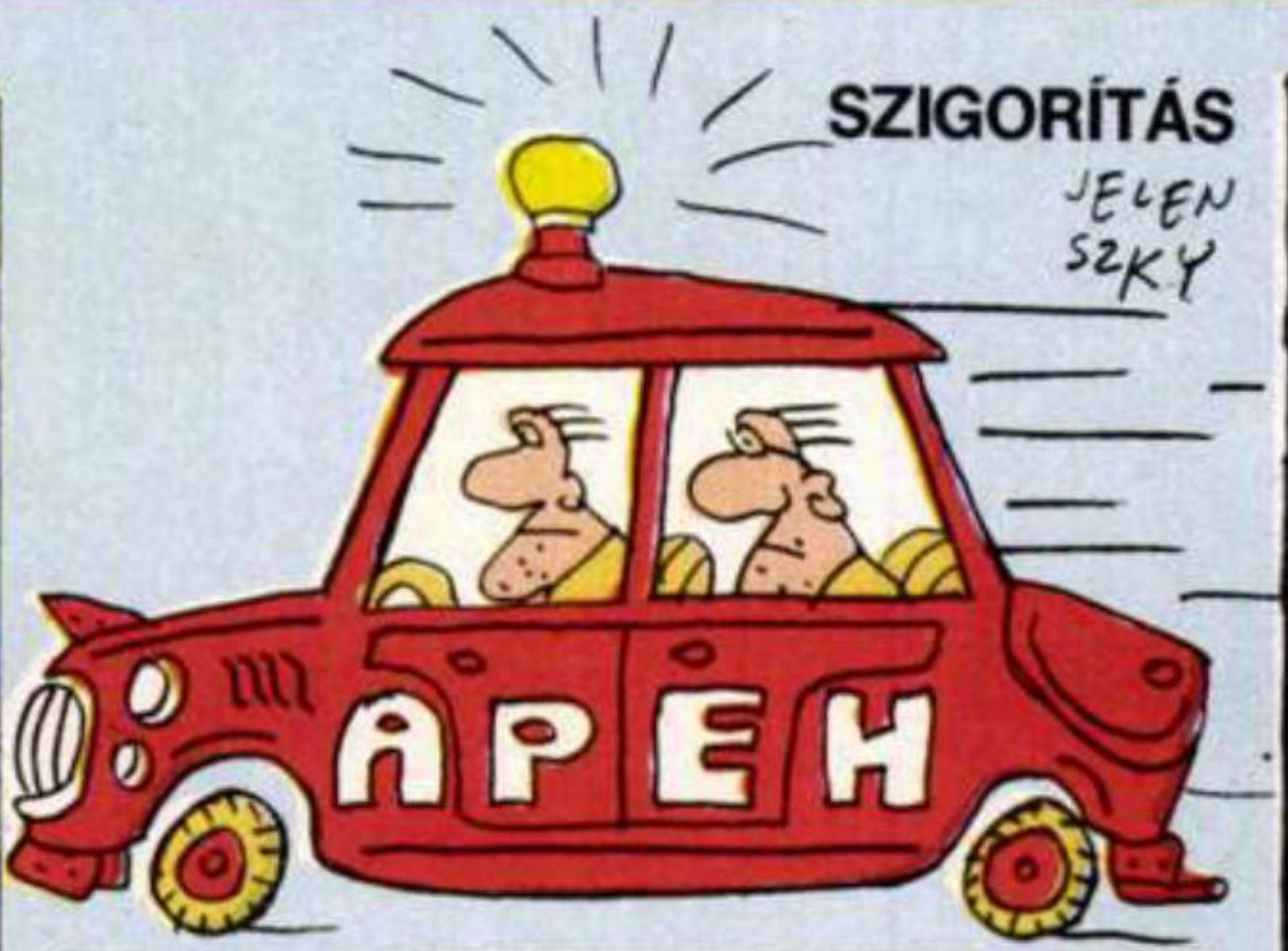

SZIGORÍTÁS

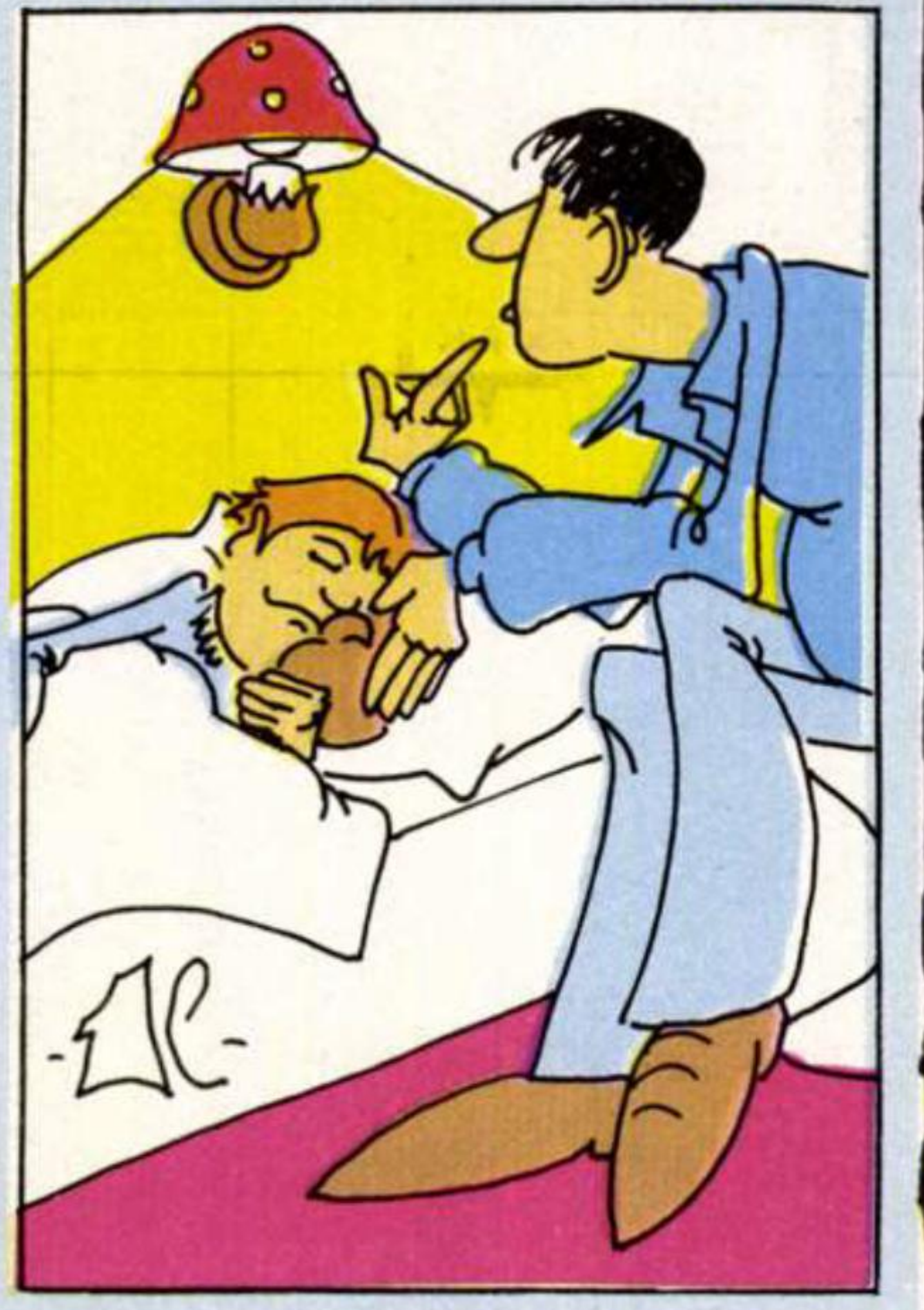

– Nagypapa! Miért olyan nagy a szemed?

– Hogy jobban lássam a fiktív számláidat! – válaszolta a gonosz adóellenőr és hamm, bekapta Piroskát.

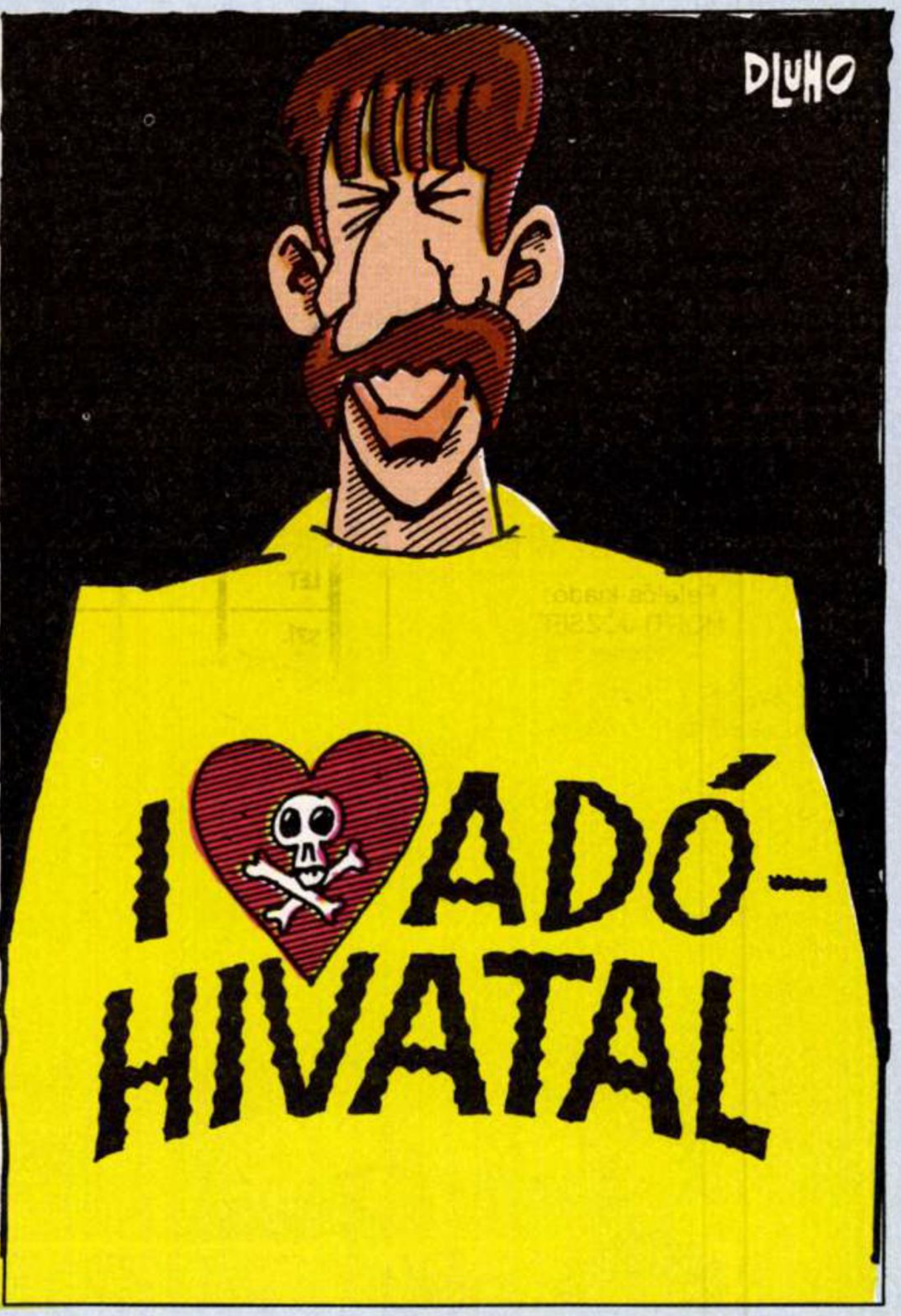

BOLHAPIAC

Keresnek:

játék babakocsit, faliszőnyeget, plédet, ágyneműt, nagyméretű női ruhaneműt, LEGO-t, női cipőt 38–39-es számban, elektromos mákdarálót, kisautót, kisvonatot, a Pesti Izé, a Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait.

Kínálnak:

a Ludas Matyi bekötött példányait, 1960-tól 1986-ig, a Ludas Matyi évfolyamait (40 év), a Ludas Matyi egyes példányait (23 év), szépirodalmi és egyéb könyveket, cserép villanykályhát, olajkályhát, HÉRA 3 gázégőt, hősugárzót, golyós számológépet (70 × 125 cm), nagyméretű Mária képet, aranykerettel, 12 szárnyú ablakot (190 × 210 cm), női ruhaneműt közepes termetre, emeletes víkendágyat, összecsukható járókát, téli-nyári gyermekholmit, régi plakátokat.

Cserélnek:

YASHICA szuper-nyolcas filmvevőt, fényképezőgépre, vagy más műszaki cikkre.

●

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 95-ös melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

Hogyan javíthatsz a kapcsolatodon

Ha meg akarod tudni, miképpen javíthatsz a szerelmi viszonyodon

☎ Tárcsázz (00 611) 41 26
és utána a kivánt téma melletti kétjegyű számot

01 *A nemi élet javítása a házasságban: férfiaknak*
02 *A nemi élet javítása a házasságban: nőknek*
03 *A férfi szexuális reakciója*
04 *A nő szexuális reakciója*
05 *Milyen gyakran ajánlatos közösülni*
06 *Idő előtti ejakuláció*
07 *Impotencia*
08 *Hol van a „G-pont"?*
09 *Onánia*
10 *Az orális nemi aktus*
11 *Terméketlenség*
15 *Az orgazmus elérése*

Ez a szolgálat névtelen, és 24 órán keresztül müködik

A telefonhívás ára félpercenként: 180 Ft. Legion, PO Box 1841, London NW1 OAP. GB.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Bikádi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt, Enyedi Könyv- és Lapterjesztő Bt, Extra Hír Kft., Futár Bt, Passz GMK, RH+Bt, R. Pressz Hírlap- és Könyvterjesztő Kft.

Előfizetési díj negyedévre 325 Ft, fél évre 650 Ft, egy évre 1300 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/12-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Latabár Kálmán egyszer Miskolcon sétálgatott két előadás között kollégáival. Az emberek valahogy nem vették őt észre, nem súgtak össze a háta mögött, nem mutogattak rá. Ez szokatlan volt neki, bosszantotta.

– Látjátok ? – szólt kollégáihoz. – Észre se vesznek! Ez azért van, mert mostanában nem filmezek. Amikor a filmjeimet játszották, ha végigmentem a miskolci főutcán, nem akarok túlozni, de leállt a villamos! Leállt villamos!

Aztán rájött, hogy mégiscsak túlzott, úgyhogy gyorsan hozzátette:... (Befejezés az ábra hosszú soraiban).

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: március 30.

								PUSZTÍTÓ FORGÓSZÉL	NEW JERSEY FŐV.-A JOSKAR-...		KÜLÖNÖSEN FINOM BOR	HÁMORBAN VAN!	A POÉN BEFEJEZŐ RÉSZE	ENNEK ÁSVÁNYA A GALENIT
											N	A		
								POLCRÓL ELVESZ LESZÁLLÓ (REP.GÉP)	L	E	E	M	E	L
								L	A	N	D	O	L	O
								ERZSÉBET BECEALAKJA	VARRÓESZKÖZ IRÁN URA V.	T	Ü	EGYEM! ...KOCSI (GYORS AUTÓ)	E	M
								Z	S	O	ZSÁKBAN VAN! JEMENI KIKÖTŐ			Z.EGERSZEG VÁROSRÉSZE
LATABÁR KÁLMÁN SZAVAINAK ELSŐ RÉSZE		KÉSŐBBRE TESZ FÉSZKET ÉPÍT	H	RAINER ...RILKE (OSZTRÁK KÖLTŐ V.	MARBLE ... (LONDONI DIADALÍV)	Z	LÓNAK CSEMEGE ANGOL FFINÉV	DIÁRIUM (NVL.) SZÍN.NŐ (ZSUZSA)	A		A			
TEMPÓ, LENDÜLET	I	R	A	M	MOLIBDÉN, VANÁDIUM	A	R	C	H	BABY-... FÁS SZÁRÚ NÖVÉNY	D	O	L	L
SZÍNÉSZNŐ (ERZSI)	G	A	L	A	M.	B	O	S	NŐI NÉV GYAKORLATOT ÉRTÉKELŐ					
SZÁNDÉKOZÓ SZELÍD VAD	A	K	A	R	O	RENDSZERESEN ... IACTA EST	N	A	P	O	N	T	A	TÖRTÉNELMI KORSZAK
Ö	Z	HINDU ISTENSÉG ...CARTE	S	I	V	A	AZ ÁZOK EGYIK ISTENE FÉKEZ	L	O			KIEJT. BETŰ MUHAMMAD ...	U	É
SZÜLŐFÖLD KISEBB ÜZLET	H	A	Z	A	DÉL-AM. SÍKSÁG SZÖVETSÉG	L	E	A	N	E	... FRANCE BETEG, ANGOLUL	A	I	R
B	O	L	T	JEANSMÁRKA HÓCSALÁN	L	E	E	MADÁRÉNEK TONNASÚLY, R.	T	R	I	L	L	A
GÁBOR ANDOR ... FAIR LADY	G	A	VELENCEI HÍD FR.SZOBRÁSZ V.	R	I	A	L	T	O	... DAGOVER SIKERT ELÉR	L	I	L	VÁROS ESZTERGOM MELLETT
H	Y	TOLDALÉK ON... KAPCSOLAT	R	A	G	SZILVÁT SZÁRÍT ... NE VA PLUS	A	S	Z	A	L	... ACTA MŰSORKÖZVETÍTÉS	A	D
FELSZÓLÍTÁS TÁVOZÁSRA	A	L	O	M	A	R	S	SORVÉG! FELTESZI AZ ...A PONTOT	O	R	PIPERESZAPPANMÁRKA NEWTON	A	M	O
...-BELABBES (LÉGIÓS VÁROS)	M		D	I	ISKOLA, DIÁKNYELVEN ... HAVRE	I	S	I	OP.ÉN. (ÉVA) AMERÍCIUM	A	N	D	O	R
M	I	N	I	MINISZTÉRIUMBÓL JÖN MILLI-	L	E	I	R	A	T	ŐSSZEL-TAVASZSZAL FORGATJÁK	Á	S	O
DIVATOS KURTA SZOKNYA	**N**	É	N	M	E	N	T	E	M	GÖDRÖT KÉSZÍT	Á	S	ÁG EGYIK FELE!	G

A 9. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„...Dehogy haragszom, örülök, hogy rá vagy szorulva."

Dedikált könyvet nyertek:

Péter József,
2840 Oroszlány
Veres Lászlóné,
7960 Sellye
Kovács István,
4025 Debrecen
Zolnai Zoltánné,
7370 Sásd
Kerling Tamás,
9400 Sopron
Kucska Nándorné,
1073 Budapest
Mátyás Károly,
7827 Beremend
Kovács Istvánné,
2644 Borsosberény
Bolla Ferenc,
8716 Mesztegnyő
Gál Ernőné,
3231 Gyöngyössolymos

A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

Hirdetni szeretne?

Napi ajánlatunk:

EXPRESSZ
KERES-KÍNÁL
Hírét visszük!

AZ EGYETLEN, AMIT SEMMI SEM PÓTOLHAT!

Irodák:

Pesten, az Expressz Udvar *(Bp. VIII., József krt. 9.)*
Nyitva: hétköznap 8–22 óráig, szombaton és vasárnap 9–13 óráig.

Budán az Expressz Iroda *(Bp. XI., Bartók B. út 32.)*
Nyitva: hétköznap 8–20 óráig, szombaton és vasárnap 9–13 óráig.

Levélcím: 1446 Budapest 8. Pf.: 411.

Telefon: 1-175-433 *(éjjel-nappal)* – 1-414-320 *(8–20 óráig)* • **Telefax:** 1-187-444

EGYÉVES AZ UBORKA

Akik március tizennegyedike napfényes délutánján a Városligetben sétáltak, nem akartak hinni a szemüknek. A Gundel főbejáratán egymás után léptek be a legkülönbözőbb politikai irányzatok prominens képviselői. Igaz, nem kart karba öltve, de teljes egyetértésben.

Mi történt? Kitört az országos béke?

Benn az Erzsébet teremben még szokatlanabb kép tárult elénk. Trunkó Barnabás, a vitriolos tollú ellenzéki humorista és biztosítási atyaisten békésen csevegett Kónya Imrével, Horn Gyula beszélgetés közben tisztelettel nézett fel a hórihorgas Magyar Bálintra, és – mit tesz Isten – Orbán Viktor sem a jelen lévő Fodor Gáborral és Deutsch Tamással cserélt eszmét, hanem Jeszenszky Géza külügyminiszterrel. Később eszméiket visszacserélték, így mindenki maradt a magáénál.

Barsiné Pataky Etelka hatalmas, zöld, marcipánból készült uborkával érkezett, melyből felszeletelése után Demszky Gábor is jóízűen falatozott. De békésen koccintgatott Balsai István igazságügy-miniszter és Nagy Sándor szakszervezeti vezető, Pető Iván, az SZDSZ elnöke és Kupa Mihály, a Fideszhez közel álló, az MDF frakciójából és kormányából kivált miniszterrel.

Jelen sorok írójától Bod Péter Ákos érdeklődött, hogy megy a Ludas Matyi, a viszontkérdésre azonban, melyben az iránt érdeklődtem, hogy megy a Nemzeti Bank, már nem hallhattam a választ, mert elrángatott mellőle régi barátom és új ellenfelem, Selmeczi Tibor, hogy elmesélje legújabb vidám híreit.

Egyszóval csoda történt: ezen a délutánon úgy zajlott minden, ahogy a nagy könyvben meg van írva. Kár, hogy ezt a nagy könyvet a parlamentben senki sem forgatja…

És hogy a beszámoló kerek legyen: e rendkívüli találkozóhoz egybehangzó tartalmú levelet küldött Antall József kormány- és Göncz Árpád államfő…

A történtekre a magyarázat egyszerű: a politikusok ezen a találkozón nem politikusként, hanem modellként voltak jelen, akárcsak Vitray Tamás, Antal Imre és Kudlik Júlia. Más formában történt megszületésük első évfordulóját ünnepelték.

Egyéves az Uborka, a televízió egyetlen pártatlanul politizáló műsora. Az alkotók ebből az alkalomból hívták meg azokat, akik modellként szolgáltak a műsorhoz, hogy megismerkedjenek azokkal, akik immár esztendeje fricskázzák őket.

Honunkban nincs ünnepség díjkiosztás nélkül. Uborka-díjban részesült Tónió, kevésbé ismert becsületes nevén Tóth Antal, kinek pompás karikatúrái nyomán készültek a bábfigurák, valamint Kupa Mihály, kinek báb-mása a legnagyobb strapának volt kitéve az egy év folyamán, és aki nélkül kormány esetleg elképzelhető, de politikai kabaré nem…

Történelmi esemény volt. Hatpárti megegyezés született, méghozzá teljesen egyhangúan: éljen soká az Uborka.

Walter Béla, aki nemcsak a Ludas Matyi szerkesztője, hanem az Uborka egyik szerzője is, találóan jegyezte meg: ennek a műsornak óriási veszélye van. Hatására még a végén megszeretjük a politikusokat…

Amikor engem kérdeztek, hány esztendőt jósolok a most egyéves Uborkának, azt válaszoltam: sajnos, többet, mint magamnak… Hiszen oly fiatal még. Kiszámoltuk, 2052-ben tölti majd be a nyugdíjkorhatárt.

Addig viszont sok dolga lesz. Mert ahogy a parlamenti munkát elnézem, témája lesz bőven…

SZUHAY BALÁZS

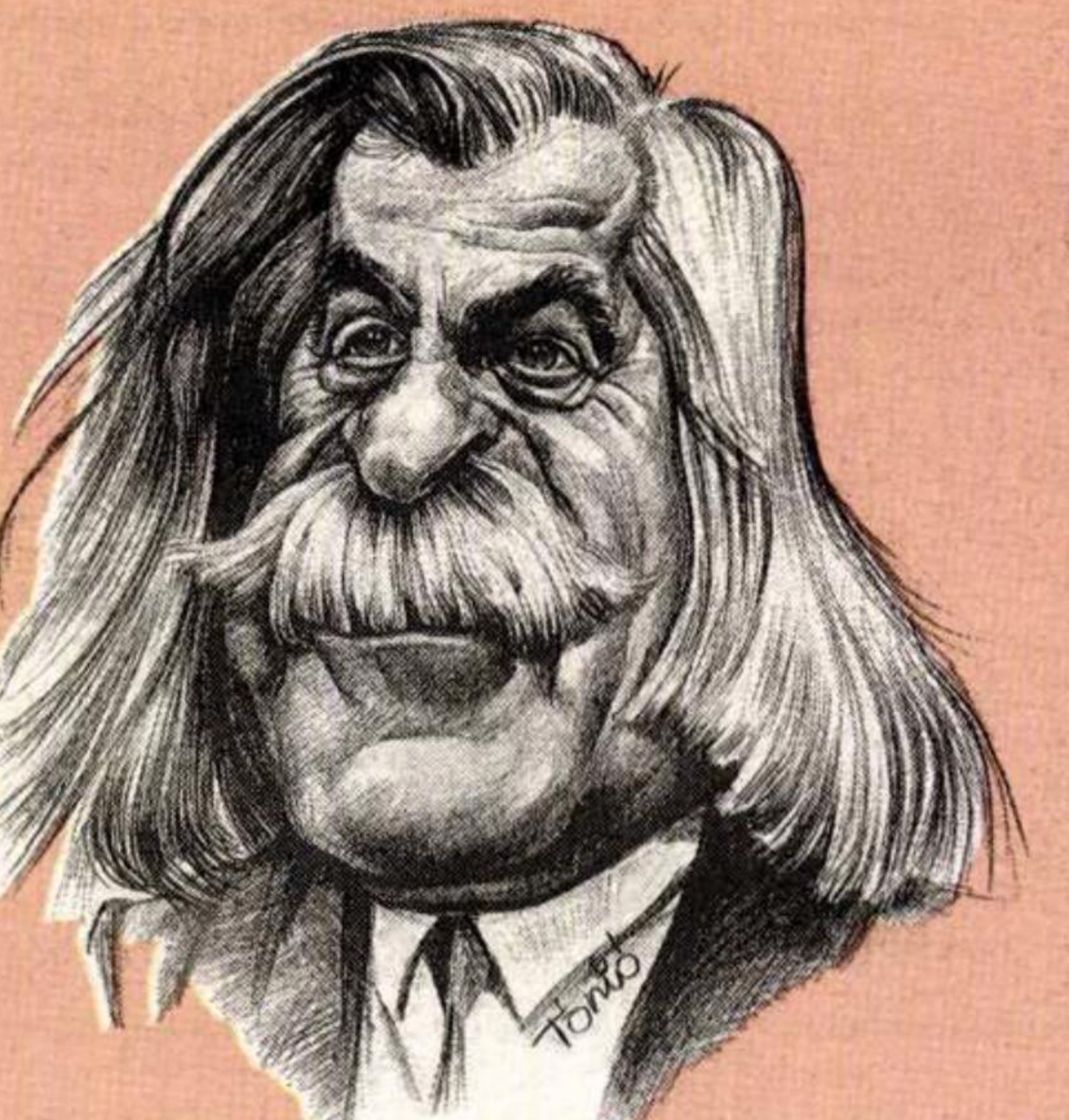

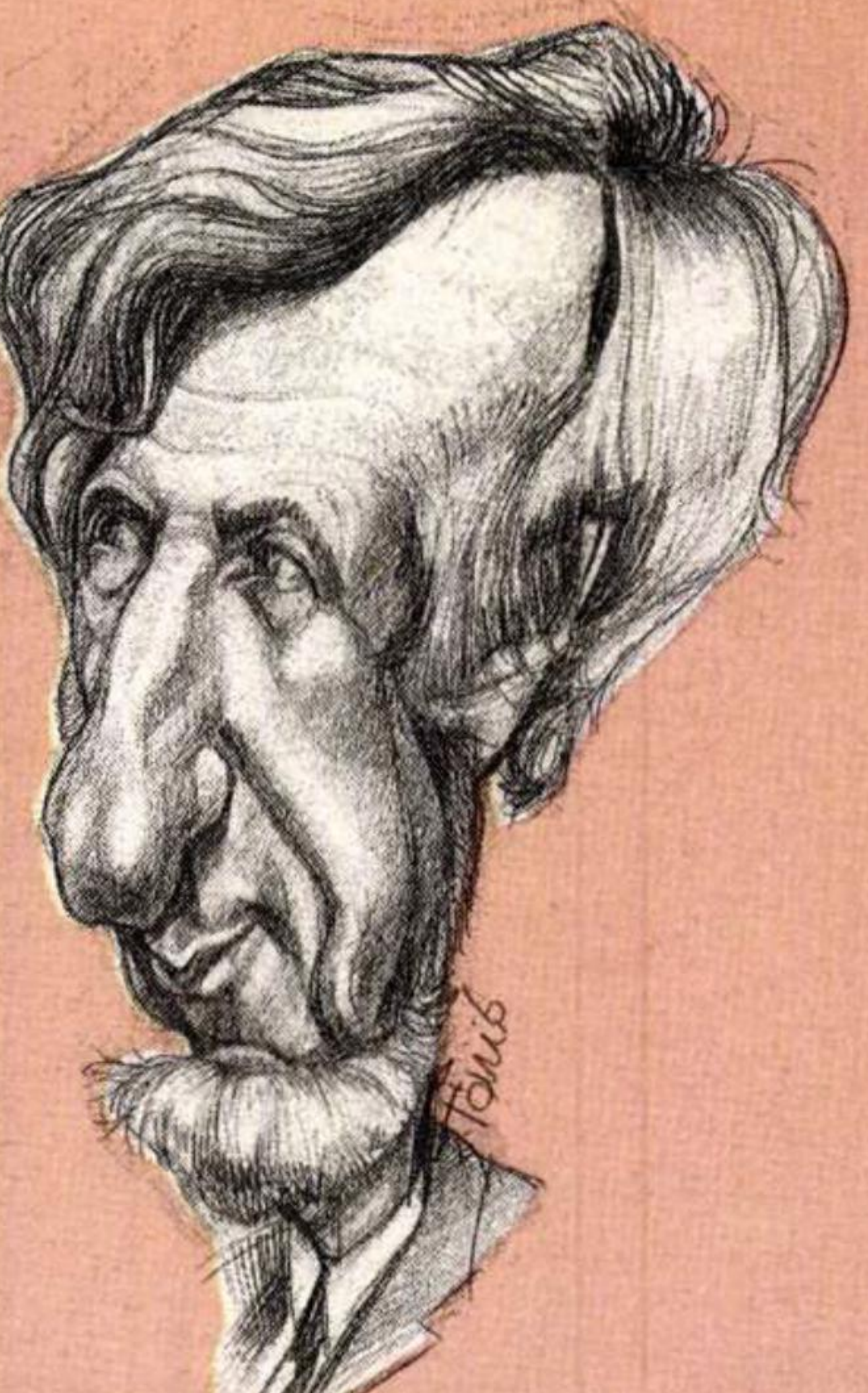

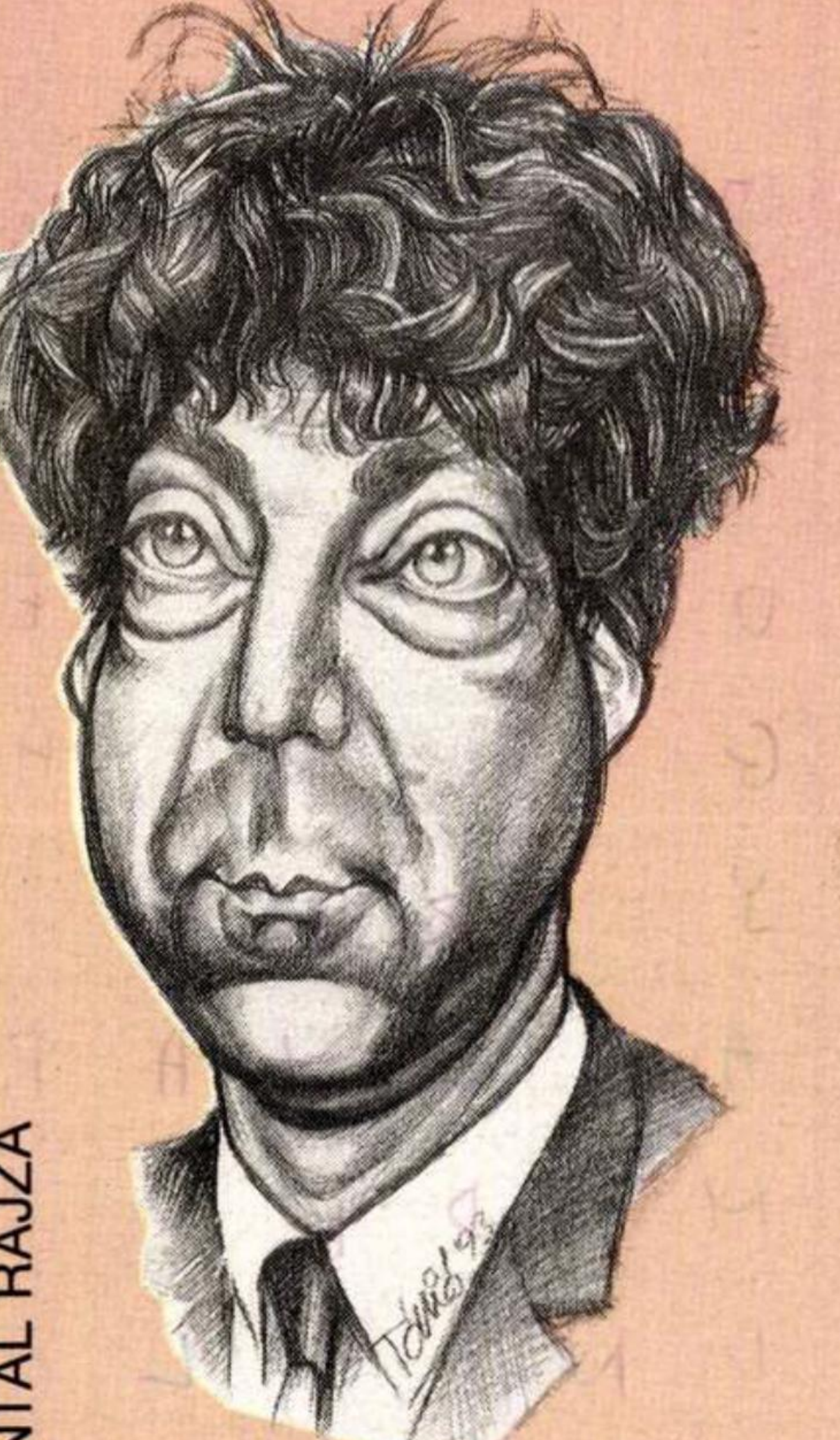

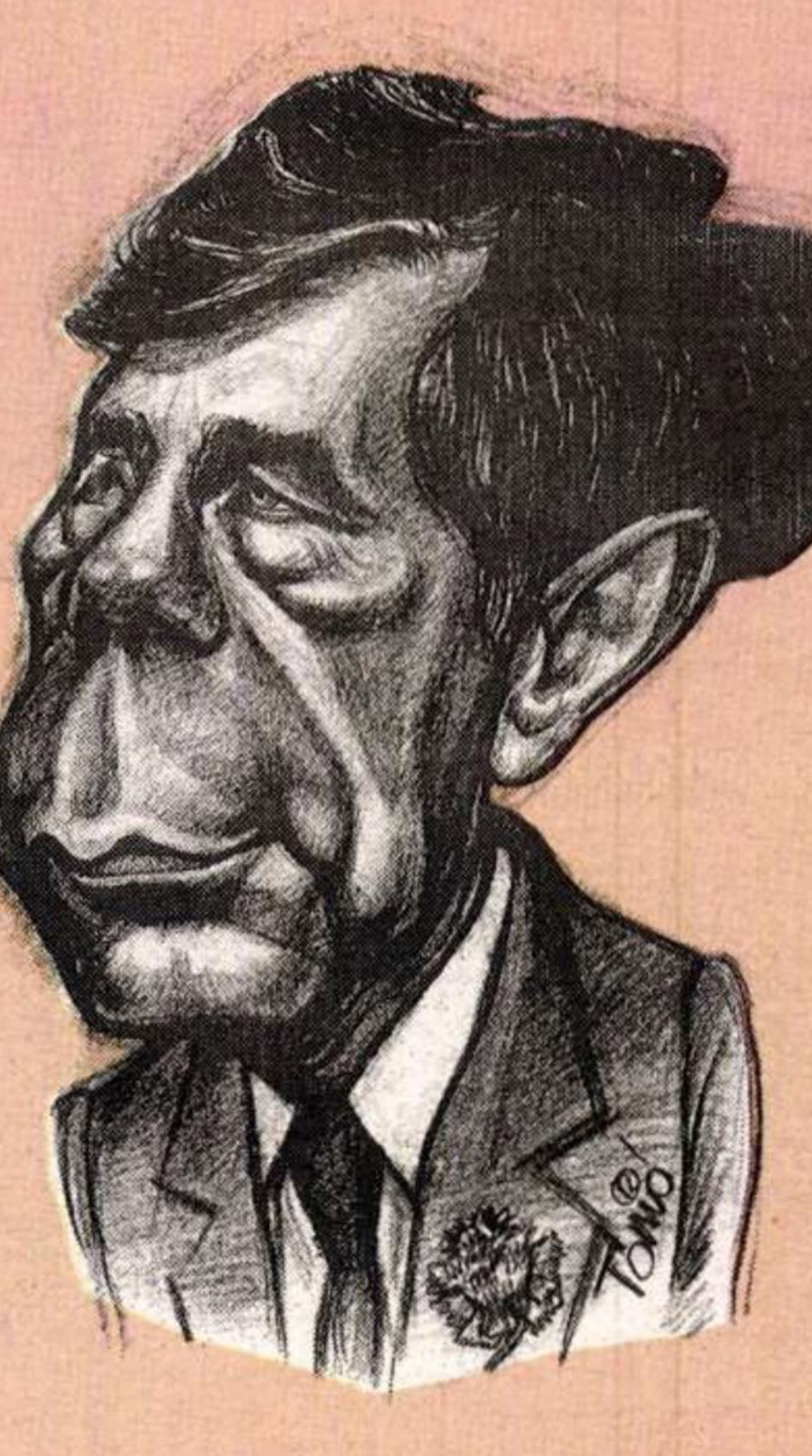

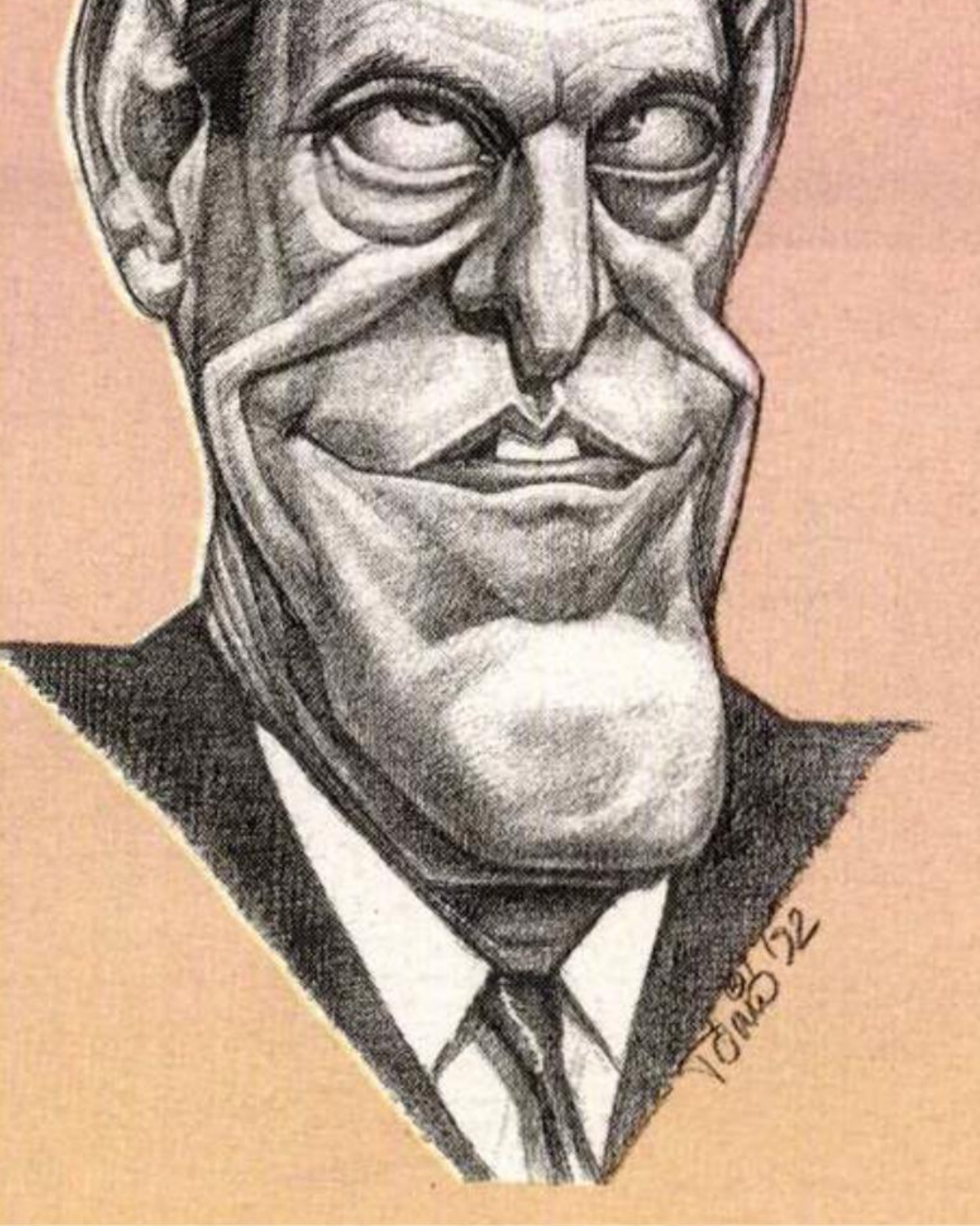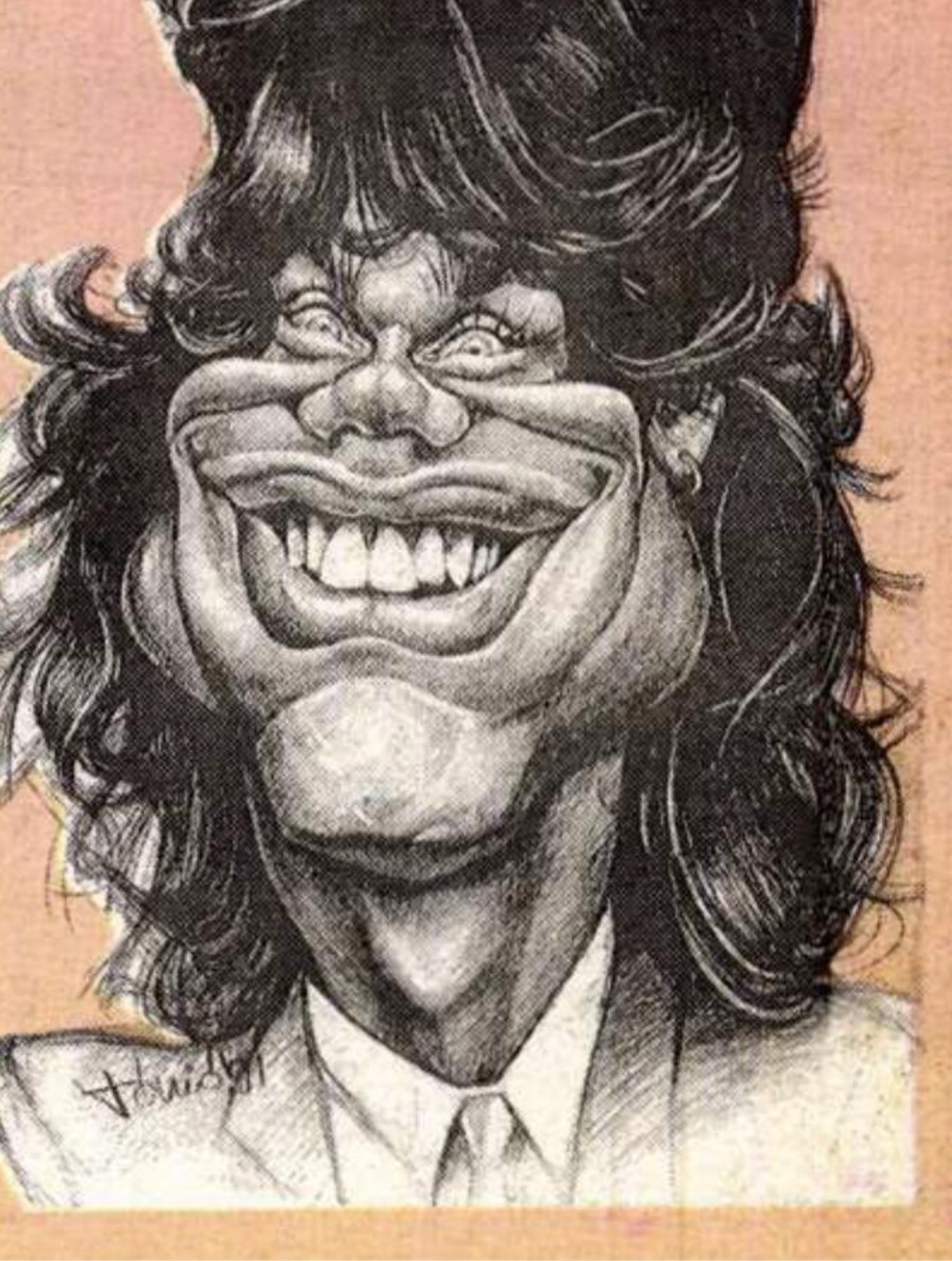TÓTH ANTAL RAJZA